

கல்கி

KALKI 22.11.1966

35 காசு

பசியின்மையால் சரியாக
சாப்பிடாத குழந்தையை...

...மனமார சாப்பிடச்
செய்வது
எப்படி?

அவனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் இன்கிரியின்* கொடுங்கள்

தீவிரமான பசியைத் தூண்டவும், படிப்படியாக எடையை அதிகரிக்கவும்
இன்கிரியின்* செரி பழத்தின் மணம் நிறைந்தது. I-லெசின் என்ற இன்றியமையாத
பொருள் அடங்கியது. இதைப் பொருள் உடல் நலத்திற்கு உகந்த பசியைத் தூண்டி,
உணவின் முழுப்பயனையும் சிறந்த முறையில் பெற உடலுக்கு உதவுகிறது. இன்கிரியின்*
சாப்பிட்டு வந்தால் உங்கள் குழந்தை வயிரூர்ச் சாப்பிடுவான், அவனுடைய எடையும்
படிப்படியாக அதிகரிக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் அவனுக்கு இன்கிரியின்* கொடுங்கள்-
அவன் மனமார்ச் சாப்பிடுவதையும் வளர்ச்சியடைவதையும் கண்டு மகிழுவான்!

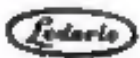

**இன்கிரியின்*...
வளர்ச்சிக்கு
மிகவும் சிறந்தது**

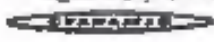
இன்கிரியின்* வளரும்
குழந்தைகளுக்கெனவே
உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு
வெடர்லி தயாரிப்பு.

நாள் ஒன்றுக்கு:
இன்கிரியின்* டிராபிள்
10-20 துளிகள்.
இன்கிரியின்* ஸிரப்: ஒரு
தேக்கரண்டி.

* கிறிஸ்டோபர் டிரோட் மார்ச்

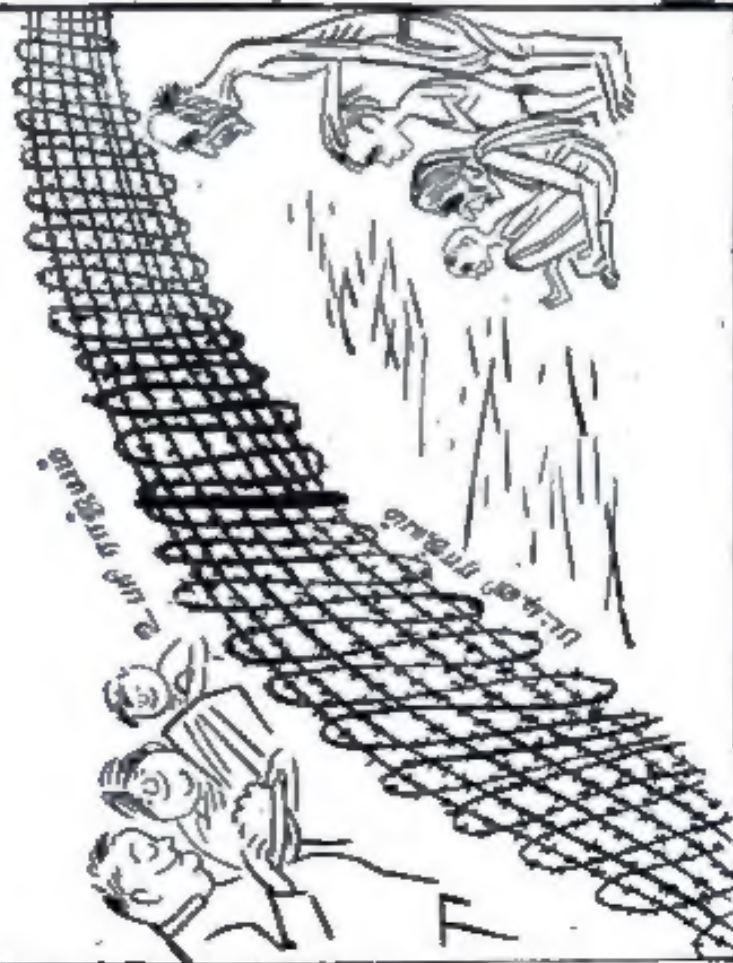

வெடர்லி டிரிபிள்ஸ், ஸயன்ஸிட் இந்தியா லிமிடெட்

மார்ச் 1965

■ இது 16

அமைச்சர்கள் விஷயமும் அமளிப் பிரச்சனையும்

இலம்பர் ஏழாந் தேதியன்று புது தில்லியில் பகவதாத் தடுப்புக்காக நடத்த பெரும் கலவரம் மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. அதனை அடுத்து, அதன் எதிரொலியாகவும் உள்ளதுறை அமைச்சர் ஸ்ரீ குல்ஜாரிவால் தந்தா ராஜி தாமாச் செய்தார். உள்ளதுறை அமைச்சராக அவர் என்ன சாதித்தார் என்பது பற்றி மக்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கக் கூடும். எனினும் அவரது நேர்மை குறித்தும், நாட்டு மக்களிடையே தார்பிக உணர்வுகளை மீண்டும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் குறித்தும் கருத்து மாறுபாடே இராது.

“நம்முடைய கொள்கைகளை நாம் அழகில் செய்யும் முறையிலுள்ள விவருறைகளையும் பிழைகளையும் என்மீது சுமத்துவது அபவாதம்” என்றார் ஸ்ரீ நந்தா. தந்தா பதவியிலிருந்து விலக்கப் பட்டதால் அவர் கூறுவதை நாம் அலட்சியம் செய்ய முடியாது. பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா அம்மையாரே தாற்காலிகமாக உள்ளதுறை இலாகாவை நிர்வகிக்கப் போகிறார். காங்கிரஸின் பிடிவாதக் கொள்கைகள் மாறாமல் உள்ளவரையில் எந்த மந்திரி மாறுவதாலும் விசேஷமாகப் பயன் காண இயலாது. சோஷலிஸ்ட் மயக்கு வித்தைகளை அதுஷ்டுக்கும் வரை யார் உள்ளதுறை மந்திரியாய் இருந்தால் என்ன?

மனிதர்கள் விஷயம் ஒருபுறமிருக்க, இவற்றின் அரசியல் உட்கிடையைப் பார்ப்போம். நந்தா ராஜிதாமா செய்ததால் காங்கிரஸ் கூட்டத்தின் விவகாரங்களில் பெரும் மாறுதலும், அதன் விளைவாகப் புது அமைப்பும் ஏற்படக் கூடும் என்று சிலர் நினைக்கலாம். இது நவரூப எண்ணம். இவ்வாறு நன்னம்பிக்கை கொள்ள ஆதாரம் இல்லை. காங்

கிரஸில் உயர்ஸ்தானம் வகிப்பவர்களிடையே பொருளாதார, நிர்வாகக் கொள்கைகள் குறித்து மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். அவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஒருவரின் திறமையை மதிப்பீடு செய்து கொள்வதில் கித்தியாசம் இருக்கலாம். இவையெல்லாம் பத்திரிகையாளருக்கும், பொதுமக்களுக்கும் எப்படியோ தெரிந்து விடவும் கூடும். ஆயினும் இதனால் காங்கிரஸே பிளவுபடும் என்றோ, அதன் ஒரு சாராரின் கருத்தை ஆட்சேபிக்கும் ஆரோக்கியமான எதிர்க்கட்சியாக மற்ற சாரார் அமைவர் என்றோ எதிர்பார்ப்பதற்கிடமில்லை. இவ்விதம் எதிர்ப்பு உருவானால் தான் உண்மையான சட்டசபை ஜனநாயகம் உருவாகிவிடுமோ இத்தகைய ஆரோக்கியமான முறையில் காங்கிரஸ் பிளவு படாது, ஏனெனில் அப்போது காங்கிரஸ் கூட்டம் தனது அதிகாரத்தைவும் அத்தன்மையும் கைவிடவேண்டியதாகும். கட்சிக்காரர்களின் பரஸ்பர மாபத்துக்காகவும், அதிகாரத்தில் கட்சியை நிரந்தரமாக நீடிப்பதற்காகவும் நடத்தப்படும் காங்கிரஸ் கட்சியில் தேச ஸ்ரேஷ்டத்துக்குகந்த இத்தகைய அபிவிருத்திகள் ஏற்பட முடியாது. எனவே நாடு நலமுறும் வகையில் காங்கிரஸில் பிரிவினை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது வீணம். காங்கிரஸுக்கு வெளியேதான் திறமையுள்ள, உறுதியான எதிர்ப்பு உண்டாக முடியும்! உண்டாக வேண்டும்.

மத்தியசபை மாறுதல் தவிரச் சமீபத்தில் நிகழ்ந்து வரும் மற்றொரு முக்கிய சம்பவம், நாடெங்கிலும் ஆங்காங்கு நடைபெறும் அமளிகளாகும். அராஜகம் என்றே சொல்லிவிடக் கூடிய இந்த அமளிகளையும் ஒருங்கிணைக்கவும் காங்கிரஸார் தேர்தலில் தங்களுக்கு அநுகூலமாகக்கி கொள்ள முயலுவார்கள். இத்தகையவற்றுக்குக் காரண பூதர்களான

காங்கிரஸாரே, "பார்த்தீர்களா! நாடெம்முடும் எவ்வளவு கஷ்டங்கள்! உந்தாபன் ரீதியில் வறுமையான எங்கள் காங்கிரஸைத் தவிர வேறு யார் இச் சூழ்நிலையில் ஒருங்கை நினைத்தாட்ட முடியும்?" என்று கேட்டார்கள். "எங்களால் தான் தேர்தலில் அமைதியைக் காக்க முடியும்" என்று அவர்கள் பாத்தியதை கோருவார்கள். அதை காக்காணார்கள் ஒருவராலும் இப்பக் கூடாது. இப்போது எவ்விதத்தில் 'அமைதி'யை உண்டாக்குகிறார்கள்? லெர்ச் சிக் கூட்டத்தை நோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதாந்தான். எத்தக் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தாலும், எந்த மந்திரி பதவியிலிருந்தாலும் உத்தரவை மதித்துப் போலீஸும், ராஜாவும் இது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். காங்கிரஸுக்கு மட்டுமே எத்தக் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தாலும், யார் நிர்வாக மூலத்திலிருந்தாலும், இப்படியுந்து நடக்கக் கூடியவையாகவே நம் ராஜாவும், போலீஸும் உள்ளன. இத்த

காக தாம் ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். எத்தச் சர்க்காரும் அதிகாரிகளை உபயோகித்துத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து, மக்களைக் கொல்லவும், காயப்படுத்தவும் முடியும். ஆளபடியால் இப்போது தேசம் கிரும்புகது லெர்ச்சிகள் தொன்றிய பின் அமைதற அடக்கக் கூடிய அரசாங்கத்தை வல்ல; இது போன்ற லெர்ச்சிகள் ஏற்படுவதற்கே இடம் தராமல் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய அரசாங்கத்தைத்தான் நாடு கிரும்பி எதிர்பார்க்கிறது. சமீபிக்கு அப்பாற்பட்ட பீரும்மாண்ட இலட்சியங்களை மக்களுக்கு ஆசை காட்டிவிட்டு, இதற்காக விலைவாசிகளை உலர்த்தி அதே மக்களின் காழ்நிலையைப் பாழ்படுத்தி, அவர்கள் வலராணற் செயல்லை நாடும்படி செய்யும் சர்க்காரை மக்கள் கிரும்புகிறார். நம்முட பரீட்சிக்கப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளையும், மனித இயல்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசாங்கத்தான் நாட்டின் தேவை.

என்ன கேது?

நீம் நாட்டுக்கு எத்த எத்த நாடுகள் எத்த எத்த உந்தாபனங்கள் கடன் கொடுத்திருக்கின்றன என்பது குறித்துச் சென்ற வாரம் நிதி மந்திரி சென்தரி மக்கள் சபையில் ஒரு பட்டியலை வழங்கினார்.

ஆஸ்திரேலியா, கான்டா, செக்கோஸ்லோவோசியா, மேற்கு ஜெர்மனி, ஐப்பன், குவாயிட், தெற்குயுண்டஸ், போலந்து, ஸ்வீட் ஸர்லந்து, பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ருஷ்யா, டுகோஸ்கெவியா, புனர் நிரிமாண: அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச பாங்க், அலுவ உலக அபிவிருத்திக் கழகம் ஆகியவை.

இவற்றில் தெற்குயுண்டஸ், குவாயிட் போன்ற நாடுகள் மிக மிகச் சிறிய நாடுகள். தியப் பரப்பிலும், மக்கள் தொகையிலும் குறைந்த இத்தாடுகளிடமெல்லாம் நாம் கடன் காங்கி விருக்கிறோம். என்ன பரிதாபம்!

ஆறும் கட்சியின் வேலைகளையும், பிரசாரங்களைகளையும், கவனித்துக் கொள்ளப் பண பவத் தொடு அரசாங்க இயந்திரமே இருக்கிறது. அத்த வசதி எதிரிக் கட்சிகளுக்குக் கிடைவாது. எதற்றிக் கட்சியிலுள்ள எல்லா முக்கிய அங்கத்தினர்களும் தத்தம் தேர்தல் வேலைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கி விட்டார்கள் எனாலும் ஆறும் கட்சியின் பவத்தொடு ஈடு கொடுத்து வேலை செய்வ ஆட்கள் இல்லாமற் போய் விடுவார்கள். எத்தற்குக் கட்சி ஒரு மாகாணக் கட்சியல்ல. அது ஓர் அனைத்தியக் கட்சி. தேச மக்கள் அதன் வளர்ச்சி

□ கடன்! கடன்!

□ மசானியின் முடிய

□ பின் பேசுக

□ கைப்பட அரசாங்கமும்

கைப்படப் பாலும்

வீணும் செத்தியிலும் மிருத்த ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தச் சமயத்தில்க் திரு மணாவி அவர்கள் தம் தேர்தல் வேலைகள் அடிப்பட்டுக் கொள்ளாமல் தேசம் முழுதும் சுற்றிப் பிரயாணம் செய்து தேர்தல் வேலைகளையும் பிரசார வேலைகளையும் கவனித்துக்கொண்டது நாம் என்று ராஜாஜிக்ருகிறார். ராஜாஜியின் போசிகளுக்குச் செவி சாய்த்து திரு மணாவி தாம் தேர்தலில் திறக்கப் போவ தில்லை என்று அறிவித்து விட்டார். இத்த முடிவை ஒரு மகத்தான நிவாகம் என்று சொல்லாமல் வேறு என்னவென்று பாராட்டுவது? ஆறிலும் ராஜ்கொட் தொகுதி மக்கள் மணாவி அவர்கள் தம் முடிவை மாற்றிக் கொண்டு தேர்தலில் திறக் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருவதாக அறிவினும். இத்தப் பற்றிக் கத்தற்குக் கட்சியின் மேலிடத்தில் யெண்டும் போலிக்கத்தொடங்கிவிருக்கிறார்கள்.

மைகுர முதன் மந்திரி நிறுவியப்பா அவர்களுக்கு குரோதாவம் ஏற்பட்டுள்ளது. மொழிவாசி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிக் கப்பட்டது பற்றி வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார். இதை மூல்பே உணர்ந்து கூறிவாக்கின் கைகளைப் பண்படுத்தியிருந்தால் இன்று இப்படி அல்லாங்கக் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காதவையா? அரசியலில் குறுகிய நோக்கங்களும் பதவி ஆசைகளும் நீக்கி, மக்களின் திரத்தர நலனைக் கருதும் பேரினோர்களின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் கட்சி நாட்டில் பதவிக்கு வந்தால்தான் தேசம் உருப்படும!

து. கா. சபையில் ராஜாஜிவின் ஆய்வித துதிப் பாடல் சீமதி எம். எம்.பி. சீமதி ராஜா விசுவநாதனும் விந்துவெண்டே பாடினர். இவர்களைப் திரைப்பட ஸ்கிரீன் பிரபலமான பிபாபெரு வாசித்துப் பரிசுவிக்கச் செய்தார்.

பாடலில் தன்னைக் கவகிக்கலாமா? தன்னைப் பாடிக் கவகிக்கலாமா? என்ற பிரச்சினை பருவங்களுக்குத் தக்கபடி தமது பாடல்களுக்கு எழும். சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையே எழக் கூடாது என்ற முறையில் முடிவு செய்து விட்டார்கள்.

சமீப காலங்களில் பாடலில் தன்னைக் கவந்து விற்றதற்காகப் பல ஏழைப் பாடல்காரர்கள் கடும் தண்டனைக்கு உள்ளானார்கள். அதன் விளைவாகச் சென்னைப் பாடல்காரர்கள் சங்கத்தார் பாடல் தன்னைக் கவகிச்ச சர்க்கார் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கோரி விருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மாடு களைப் பராமரிக்கும் செயல் அதிகமாக உள்ளது என்று உதிரியுக்கியதனாக.

காரணம் தியாயமான காரணம். பாடும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய காரணம் என்னும் சர்க்கார் அனுமதி தர மறுத்து விட்டனர். அரசாங்கம் அரசாங்கமாக இருக்கும் பட்சத்தில் சர்க்கார் செய்த முடிவும் தியாயமானதே என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆனால் இவ்வைய அரசாங்கம் விவாபாசியாதி விட்டது. அரசாங்கம் வாரத் தொழில் விற்கும் அரிசியில், மண், உள் முதலிய பொருள்களைக் கவத்து விற்காமல் கைதமான பொருள்களைப் பாராட்டலாம். அதுபே பெரும் குற்றவாளியான பிறகு பாடல்காரர் களைமட்டும் தடுப்பதில் பொருள் இல்லை.

அரசாங்கம் விற்கும் பாடலும் கைதமான கைத்த பாடல் அல்ல. நல்ல பாடல்கு முன் பணம் வாங்கிக் கொண்டு "டோண்டு மிக்" என்று பலபர் பாடித்தான் தருவிறது. (விரு வித்தியாசத்தைப் பின்னால் திருப்பித் தருவிறது. ஆனால் எத்தனை பேர் இதை ஜாபம் வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தை வாய்ப் தருவாறு கேட்டிருக்கிறார்கள்?)

நீலம்பர் எட்டாத் தேதி காலஞ்சென்ற சீமதி ராமேசுவரி நேரு குறித்து ராஜாஜி எழுதுவதில்: அவர் இத்தியானின் மாபெரும் தீரர்களில் ஒருவர். பிறர் மனத்தை அதுதாபத்துடன் புரிந்து கொண்ட ஒருவர். நன்றான முன்பேற்றத்துக்காகவும், எல்லாக் காலிகளிடையே துக்கியல் ஏற்படவும் அவர் பூரண கடுபாட்டுடன் உழைத்தார். மகத்தான தீர்மானம் பொறுப்புக்களை நீண்ட காலம் நிறம்பாக நிறைவிவற்றினார். தமது நல்லுரை வாலும், சேவையாலும் சகாக்களும் நல்ல வேலா தெரியுடன் இருக்குமாறு செய்தார். விழிப்புடனும், விசுவகத்துடனும், விசுவகத்துடனும் அவர் புரிந்த பணி ஹரிஜன முன்பேற்ற இயக்கத்துக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். தக்கர் மாபாஸைப் போல் அவர் தவித் தன்மை பொருத்திய ஒரு விவகித். காதிரிதின் விசேஷ அன்பையும், மதிப்பையும் பெற்றவர். எனக்கு ஓர் அப்பாண தம்பர் அவர். எனக்கு உதவவும், யோசனை சொல்லவும் எப்போதும் தயாராயிருந்தார்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

விசாகை உருக்காலை பற்றி மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டுள்ள கருத்து ஆத்திரக் கிளர்ச்சியாளருக்குத் திருப்தி தரவில்லை. ஸ்ரீ அபிராமி ராய் அவசரப்பட்டு உண்ணா விரதத்தை முறித்துத் தங்களைக் கைவிட்டு விட்டார் என்பது அவர்களின் குற்றச் சாட்டு. வன்முறையானது உண்ணாவிரதம் முதலிய அதலிங்கா நடவடிக்கைகளை உள் ளடக்கப் பார்ப்பது சிறைத் தண்டனை வந்தொ ரணவரும் வாக்குரிமை பெற்ற ஜனநாயகத் தில் தம் இஷ்டப்படி கொள்ளலோ, காசி யமிமா ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகச் சிறி உண்ணாவிரதமிருப்பது மிகவும் துயரகர மானது. தமது பிரசித்தி பெற்ற உண்ணா விரதங்களை மறிஞ்சர் பின்பற்றித் தவறாகப் பிரயோகிக்காமல் தடுக்க வாத்தியங்கள் எவ்வளவு முயன்றும், இன்னதற்குக்கூட உப யோச மிருந்து உயிரிடுவதாக அச்சுறுத்து வது வன்முறையாளர்களுக்கு ஒரு கருவியாகி விடுவது விசனிக்கத் தக்கது.

சுருக்கம்

தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோற்றும், மத்தத் தனிப்போரு பிர கட்டியும் அரசாட்சியை அமைக்க முடியாதென்றும், பல கட்டிகள் தளர்த்தியாகக் கூட்டுச் சேர்த்து அமைக்கும் ஆட்சியால் நிலைமை மோசமாகுமென்றும் அறிவாளிகள் கூட எண்ணுகின்றனர்! காங் கிரஸ் பூச்சாண்டியின் சக்தி இது!

தமது அரசியல் சாசனத்தை நன்கு உயனித் தால் இந்தக் கருத்துக்கு ஆதரயிங்க. நம் அரசியல் சாசனத்தில் எங்குமே அரசியல் கட்சிகள் குறித்துப் பிரஸ்தாபம் இல்லை. வாக்காளர்கள் வாக்குத் தத்துப்பு அமைப்பும் பார்லிமென்ட் ஏற்பட்டு விட்டால் போதும்; பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களின் எவர் பெரும்பான்மையினரின் நம்பிக்கையைப் பெற் றிருக்கிறாரோ அவரை ராஷ்டிரபதி உள் ளெடுத்து அவரிடம் மத்திரி சபை அமைக் கும் பொறுப்பை அளிப்பார். இதுவே சாணை விதி.

சுருக்கம்

நிலவியில் நடந்த பகலமத தடுப்புக் கிளர்ச் சினைப் காணுதையில் ஏதோ ஒரு தீய சக்தி

ஏமாற்றப்பட்ட மக்களை வன்முறையிற் றெடுத்தி. அதன் ஆசனின் திறப்பெற்றிக் கொள்ள முற்படுவதாகவே தெரிகிறது. ஆரம்பத்தில் வன்முறை இல்லாவிடினும், விவரவிசையே பலாத்காரம் தொடங்கு கிறது. உடனே அதிலாகச் சட்டத்தைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்கிறார்கள். அதி லாக்விதம் நடவடிக்கையால் இந்தவர்தி யாகவுர்த்திகளாவதுடன், அவர்கள் ஆதர வாளருக்கும் திவாய் பிரபை உண்டாகிறது. பிறகு இந்தத் 'தீயாக'த்தின் பண்புப் பெறு வதில் அரசியல் போட்டிகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை அரசியல் சாசனத்துக்கு விரோதமானது. ஏனெனில் சட்டசபை ஜனநாயகத்தையே அரசாட்சி யின் ஆதார கீதையமாக்குவிடுவது நம் சாண னம். மக்கள் கூட்டங்கள் பொருவதும், ஏற்புப் ஊர்வலம் முதலியவ நடத்துவதும் விருதாண்மையோடிக் தெனவகளை அரிவலரும் ஆறியச் சேய்வதற்கே பயன்பட வேண்டும்.

தற்போது கிரர் தங்கம் லாபத்துக்காகவே மக்களை மயக்கி வன்முறையைத் தூண்டி யிருக்கிறார்கள் என்று நாம் அருககிறேன்.

ஒரு குழு அங்கது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழுக்கள் ஒழுங்கமை உண்டாக்கப் பலவிதத் தில் திட்டமிடுவதாகத் தோன்றுகிறது. உண் டுப் பற்றாதின, விவசாயி உயர்வு, இலாநாக்கி லாகக் கிளர்ச்சிகள் எழுந்ததொடு, அதன் பின் னும் தொடர்ந்து பரவலாக வன்முறைச் சம்ப வங்கள் நிகழ்வதால் இந்த ஜயம் எழுகிறது. எனில் வாக்காளர்களின் கிணக்கு வாங்க நிலையாளர்களிடம் நான் சாணனத்தின் மாண் வைச் சொல்வது, வலுத்தரத்தின் தனியாக அலுவலத்திற்குச் சமாளத்தார். அனல் தேச பிரி காழ்நான் முழுமையும் கூறி வந்ததை அதுசேரித் அவதல் இது. தூண்டியிடும் கோஷுத் தலைவர்கள் மட்டமான முறை யில் மக்களைக் கரை முயல்வதை விடுத்து, அரசியல் சாணனத்தை மறித்து நடக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆண்டவன் தமக்களித்த முனிவர் - லாந்தியின் நிலைமை இத் தலைவர்கள் மறித்து நடக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுருக்கம்

பிரபஞ்சத்தின் மிக மிகச் சிறிய பொருட் களிலிருந்து மிக மிகப் பெரிய பொருட்கள் வரை அனைத்தையும் பற்றி ஸயன்ஸ் ஆராய்ச்சிகள் அறிவித்துள்ள உண்மைகளைப் பாரீக்கும் போது மனித வர்க்கத்தின் தவறுக் காகவே பிரபஞ்சம் ஏற்பட்டது என்ற கொள் ளைமை ஏற்பதற்கிண - இது இன்றையத் தத்துவ ஆராய்ச்சியாளரின் கூற்று. இம் முடிவு காரணமாக உயர்ந்த மாணுடப் பண்டங்கள் விவரவிசையே தமது முக்கியத்து வத்தை இழக்கக் கூடும். பத்தொள்ளபதாம் தூற்றலுளபுக் ஸயன்ஸ் காரணமாக மத நம்பிக்கை தளர்ந்த போதிலும், மனித குலத் தின் ஈழனேற்றத்தில் உள்ந நம்பிக்கையே லும் தெய்வபக்தித் குறைவை ஓரளவுக்கு ஈடு செய்கிறது. மனிதனுக்குப் பிரபஞ்சத்தில்

மூக்கிப்பத்துவம் இவ்வீர என்ற புதுக் கொள்கை வாய் மாணுடப் பண்பை வளையமாகக் கருதும் நோக்கமும் கரைத்து போய்விடும். இந்தப் போக்கை விரைவுபடுத்துவது போய்விட வேண்டியதான கபிச்சத் திட்டங்கள் போடப்பட்டு இவற்றால் மக்களுக்கு இன்பம் விளைவதற்குப் பதில் கொடுப்போம் ஆட்சியில் படித்திருக்கிறது. மனித குலம் எதிர்காலத்தில் வாயுமாய் என்றே அஞ்சும்படியான வையம் வளர்த்திருக்கிறது. இதுவகையில் உலகம் நம்பி வந்த - உலகத்தை நவீன முறையில் இயக்கி வந்த - தெய்வக்கொள்கைக்கு ஏதேனும் ஒரு மனப் புரட்சி மூலம் புத்தகம் தந்தாலன்றி, அன்று ஆவதற்குத் தவிர மனித குலத்துக்குவிமோசனம் விட்டது.

மனித வர்க்கம் பிரபஞ்சத்தின் மையமாக இயலாதிருக்கலாம், அதனும் மனிதப் பண்பு வளம் பெறப்பட்டு நாம் வளம் வளர்ச்சியில் பெருகலாம். அதுபற்றி மனம் வேகத்தில் ஓடும் ரயிலில், நாம் நமது பெட்டியில் வைத்த

மாக அமர்த்தும், நடத்தும் நமது தனி வேகத்தைக் காத்துக் கொள்கிறோம். உலகம் சூரிய கிரகம் சுற்றி வருவதில் திணறினாலும் நாம் நிமிஷத்துக்கு ஆபீர்த்து இருந்து மையம் பிரயாணம் செய்கிறோம். இதனால் நமது தகவல்களும், சத்துகளும், வீட்டிலும் நாம் செய்கிற சஞ்சாரங்களில் முக்கியத்துவம் குறைத்துவிடுகிறதா என்று? இதை போல் நம் முக்கியத்தை எப்போதும் உணர்ந்து பிரபஞ்ச விருட்சத்தின் திறைவான பழம் மனித வர்க்கமே என்று எண்ணிச் செயலாற்ற வேண்டுக.

பெருந்தகப் பிரபஞ்சத்தின் விஸ்தாரத்திலும் நம்மைச் சிறிதளவாக எண்ண வேண்டியதில்லை. மனமும் ஆன்மாவும் பெருந்தக அளவைக்கு உட்பட்டவை. இவற்றிலும் உலகம் இயக்கும் சக்தியுடன் மனிதன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விணைப்புக்குத் தான் மூலியங்கள் தருகம் என்ற பெயரைத் தந்தனர். இதில் நம்பிக்கை வைத்து மனித குலத்தின் எதிர்காலத்தை உறுதிப்படுத்துவோம்.

அமெரிக்காவின் மேலைக் கரையில்....

வாய்பிராய்மையில்லாத ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஸ்டான்போர்டு நகரில் பாடிப் பிறகு பெர்க்கி நகரில் நவம்பர் 8த் தேதி பன்று ஸ்ரீமதி எம். என்.என். ஒரு கச்சேரி நிகழ்த்தினாள். இதன் பிறகு இளைக்க குழுவின் கார்வால்ஸ் நகருக்கு வந்து சேர்ந்தனர். கார்வால்ஸ் சர்வகலாசாலைகளில் உலோக சாஸ்திரத்தைப் போதிக்கும் பெராசிரியராக விளங்கும் ஸ்ரீ அனந்தபாராயணம் நமது குடும்பத்துடன் பதினாறு வருஷங்களாக அமெரிக்காவில் இருந்து வருகிறார். இவர் ஸர் லி. வி. ராமலிளம் பங்காசூரில் பணி யாற்றிச் சிறப்புப் பெற்றவர். பின்னர் அமெரிக்காவில் உலோக சாஸ்திரத்தில்

டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். இது தவிர, கர்நாடக சங்கீதத்தில் அபாரமான பீரியம் உள்ள இவர், கருநிளைப் பற்றிய விஞ்ஞான ரீதியான விசேஷ ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். ஒளி அலைகளின் விஞ்ஞான ரீதியில் பதிவுசெய்து அவற்றின் தன்மைகளைக் கண்டறிந்து வருகிறார். சிறிது காலத்துக்கு முன்னால் இவர் அனுப்பி வைத்த கத்திரிக்கால் விளைதனைக் 'கெட்' காரியாலயப் பூங்காவில் பயிராக்கியபோது ஒரு கொரு அமெரிக்கக் கத்திரிக்காலும் விட்டதாற்போல ஒரு மூலாம் பழத்தின் அளவுக்குப் பருப்பளவுக் கண்டு பிரமித்தோம். அது மட்டுமா, அவற்றின் குடி இன்னமும் நாகைக் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறதே!

பில்லெனரி சர்வகலாசாலைகளில் ஆதரவில் கார்வால்ஸ் நகரில் நவம்பர் 8த் தேதி நிகழ்த்த ஒரு கச்சேரிக்குப்

பிறகு கார்வால்ஸ் சர்வகலாசாலைகளில் ஆதரவில் கார்வால்ஸ் நகரில் நவம்பர் 8த் தேதி எம். என்.என். ஒரு கச்சேரி நடைபெற்றது. இதன் பிறகு பிலடெல்பியாவில் பென்சைலவேனியா சர்வகலாசாலைகளில் ஆதரவில் ஸ்ரீமதி எம். என். பாடினார். இந்தச் சர்வகலாசாலைகளில் பணியாற்றும் ஹரால்ட் பவர்ஸ் அவர்களுக்கு இந்தப் சங்கீதத்தில் மிகுந்த ஞானம் உண்டு. மேலுடன் ரசிகர்களுக்கு நமது சங்கீதத்தின் நுணுக்கங்களை நன்கு விளக்கி வைக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்.

நவம்பர் 13த் தேதி முதல் 19த் தேதி வரை நியூயார்க்கிலும் ஹாஸ்டிஸ் லும் எம். என். குழுவின் பலனம் செய்கின்றனர். நவம்பர் 17த் தேதி நியூயார்க்கில் ஒரு பொதுக் கச்சேரி உள்ளது. மேலும் ஒரே கச்சேரிகள் இருக்கலாம். டெலிவிஷனிலும் ஸ்ரீமதி எம். என். நோன்றக்கடும்.

இந்த அமெரிக்கக் சுற்றுப்பயணத்தின் போது ஸ்ரீமதி எம். என்.என்.க்குக் கிடைக்கும் சம்மானத் தொகை முழுமையையும் அவர் பாஸ் ஓரீவன்ட். கலாக்ராத் நிறுவனத்துக்கு நன்கொடைவாக அளிக்கவிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

தீர்க்கப்பட்ட பிரச்சினை ...

ஜாம்புடழரின் லூகியமான பிச்சுரத்தி கிண்பத்திக் 27,500 திமோமார் சத்தி புச்சு லூகி டர்யோ-ஆக்டர்மேட்டர் உய்கை, இரண்டு இயந்திரங்கள், டர்யோ மூலியாமைகூற, அகதகார்த்த தொழிற்சாலைட்டும், கை மூலியத்த லும் தகடபற்ற மிக்கதிகைய அகதகார்த்தகை ஒரேமபத்தி இயங்குகின்றன.

1965-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தினை இவ்வகையில் ஒரு இயந்திரம் திக ரொண்டு இயங்காமல் கின்றுவிட்டது. அதற்குடனடியாகவே காரிம் மூலியத்தினை (பிச்சு கம்பி கருவித் அமைப்பிம்) ஒரு பெரிய மூலியாடு கண்டுபிடிக்கப்ப பட்டது. அகத சரிவர்க்குமத்தி வாதொரு கழிவும் தெரிவயிக்கு. அகத்குத் தெவயான தனி மிக கெடுக கருக்கை கிடைக்கவிடுக. இறகூறதி செவ்யப் பட்ட மாத்றப் பத்திகை பெறுவதற்கு அகதகார்த்த ஒரு கருடம் ஆகிவிருகரும். தனி வரககார்த்த இதுபோன்ற பத்தி பெய்கிட்டு தொழிம் கண்டுபிடிக்கார் தார் சரிவர்க்கப்பட்டு கருகிடுறு.

டர்யோ இரம்பாமை மிக்கார தொழிம் கிபுமர்க்கு (கைகருகிவம்) அகிக யோக்டெற உய்கை யகதிகையில் போதுமான அதுமல் இம்மார் விட்டாஜும் இகத சரி செவ்யத்தற்குத் தெவயான கருகினை கண்டுபிடிப்பதில் பெற்றி பகடகார்த்தம். இந்த இயந்திரத்தை கருக்கார்த்த தெவயப்படும் பிச்சு கம்பி கருக்கையில் மக்கிக்கையில் மாதிகையமொண்டே சரிசெவ்ய ஒரு இயங்கத்த மூலியம் கண்டு பிடித்தார்கள். இந்த டர்யோ ஆக்டர்மேட்டர் 1965-ம் ஆண்டு மே மாதத்தினை பனடியாக சரிவார் இயங்க ஆகத்திட்டு விட்டது.

டர்யோ இரம்பாமை மிக்கார தொழிற்சாலை கருகிடுறு 1.50 மட்டம் மூலியம் பெறு மார் அமைப்பை மொவானிகைய செவிகை உதவிவது. மிக லூகியமானது. இதுவரை இத்தியாயில் செற்கொண்டது ஒரு கிண்பமான பிச்சுர சம்பத்தமான பத்தி சரிசெவ்ய மறுபடியும் ஜாம்புடழர் 'கைகருகிவம் இகத செவ்ய மூலியம்' கைமாத கருகிடுறு கருகிடுறு.

டர்யோ ஸ்டீல்

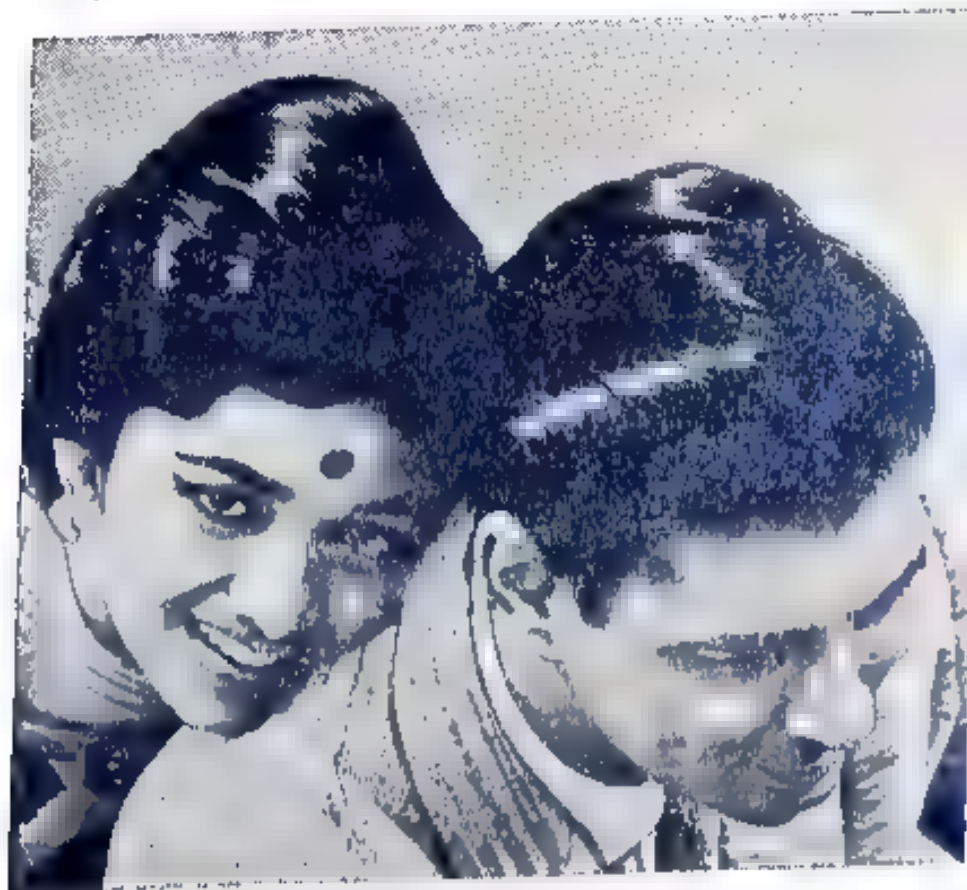
The Tata Iron and Steel Company Limited

TATA IRON

படியப்படிய வாரிய கேசம், பளபளப்பான கேசம் !

பாபா நறுமண கேஸ்டர் ஹேர் ஆயில் !

நான்முழுதும் கேசம் சலியாமலிருக்கக் கிடைக்கிறது

கேசப் பராமரிப்பு ஓர் அரிய கலை. அழகரம் அமைந்த கேசம் அலாதி தன்னம்பிக்கையை அளிக்கிறது. நான் முழுதும் கலையாமல் இன் மனத்துடனும் ஆரோக்கியமும் உங்கள் கேசம் மீளிரட்டா நறுமண கேஸ்டர் ஹேர் ஆயில் உபயோகிப்பவர்கள்... எழில்மிகு தோற்றம் பெற

பாபா கேஸ்டர் ஹேர் ஆயில்...

3
சைஸ்களில்
கிடைக்கிறது

ஆரோக்கியமான படிந்த கேசத்துக்காக.

செய்திப் படங்கள்

•

விவர்தாம் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆராய மலையாளில் கடித உச்சி மகாநாட்டில் ஏழு தேசியர்கள் சேர்ந்த தலைவர்கள் கூத்து கொண்டனர். விவர்தாம் பிரதமர், ஆன்ட்ரேவிவப் பிரதமர், கொரியா துருதிபதி, பிவிப்பைன்ஸ் துருதிபதி, திபுலிவந்து பிரதமர், விவர்தாம் குடியரசுத் தலைவர், தாய்லாந்து பிரதமர், அமெரிக்க துருதிபதி ஆலியோரைப் படத்தில் காணலாம்.

சென்னை முதன் மத்திரி திரு எம். பத்தவதாமம் விஜயதாஸி லந்து திரிசுமம் தேவாரப் பாடகாவின் தாய்காவது ஆண்டு கிழாவில் உடையம், புத்தகங்களும் மாணவர்களுக்கும் பரிசாக வழங்கினார்.

•

டபிள்யூ. எஸ். இன்ஸ்டிடியூட் இத்திலா கம்பெனியில் கட்டப்பட்டுள்ள விதாயகர் கோவிலுக்குக் கும்பாபிஷேகம் தொழில் மத்திரி திரு ஆர். கோக்கடராமன் தலைமையில் வேரு சிறப்பாக நடத்தேறியது.

'சென்னை ஊக்கம்' கம்பெனிக் சென்னை மேயர் சென்னை நகரக் கப்பலாகச் சென்னை எடுத்துக் கொண்ட ஊக்கம். அருகே தொழில் அபிவி நாறாயணகவாலியும், கப்பல் கப்பலன் ராஜகோபாலும். இத்தத் சென்னை திபு கப்பல் கார்ப்பொரேஷன் சென்னை நிரவலித்து கருபவரின் அதன் ஜெனரல் மாணேஜர் தாஸ்தார்.

கடம்பன் வந்தான்

“மகனாக்கும் தந்தைக்கும் இடையே உள்ள பாசத்தை எப்படி அளவிட்டுக் கூறுவது? ஆனால் அந்த அளவு கடந்த பாசமே சில சமயங்களில் அளவு கடந்த சிற்றத்துக்கும் காரணமாகி விடுகிற தல்லவா? எத்தனைக்கு எத்தனை பாசம் இருக்கிறதோ, அத்தனைக்கு அத்தனை அந்தப் பாசமே கொடியாக மாறும் போது அதைத் தாங்க முடிவிறதில்லை அல்லவா? அப்படித்தான் ஆயிற்று என் பாட்டன் கிளாடியஸுக்கு அவனை டயாலூஸிடம் ஏற்பட்ட மனப்பின்னல்” என்று நீயவயி.

நிலவின் ஒளியில்
நீல வல்லியின்
நெற்றியிலே நன்
சூத்தலங்கிய நில

**வெண்ணிலவுப்
பெண்ணாடு
கூகாடு**

கத்தைக் கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டே
நிலைப்பு மெலிட்ட நிலையிலே சொல்
லற்று நின்றான் வேலவன் கோதை.

“அப்பேரே, இந்த நெற்றிக் திலகத்
தைப் பார்த்ததும் நீங்கள் எப்படித்
நிலைப்பு அடைந்தீர்களோ அப்படியே
தான் நானும் திலகப்படைந்தேன்.
முதன் முதலாக இதைக் கூர்ந்து
பார்த்தபோது! பத்துப் பன்னிரண்டு
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்று நினைக்
கிறேன். நிலைமை புரிகிற வயது என்
பார்களோ, அப்படிப்பட்ட வயது
எனக்கு அப்போது. ஒரு நாள் கடல்
மீது சென்று திரும்பிய எங்கள் அரசர்,
தமது சொந்தப் பொருள்களோடு

மதிப்பும் சிறப்பும் மிகுந்த ஒரு சிற்பத்
கண்ணாடியை ஏதோ யவன் மரக்கலம்
ஒன்றிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்தார்.
பெரிய நிலைக் கண்ணாடி அது. நானும்
மணிமாடையும் அதை ஆவலோடு
ஆராய்ந்து பார்த்தோம்.”

“மணி மாடையா?”

“ஆமாம். என்னுடைய முதிய
தோழியாகிய மணிமாடே புன்னாட்டு

அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தோழி
என்று கூறுவதை விடச் சிறு வயதி
லிருந்து என்னை வளர்த்த என்னுடைய
செவிலித் தாய் என்று அழைப்பதே
தரும். கண்ணாடியைப் பார்த்துக்
கொண்டே அவளிடம் கேட்டேன். இத்
தத் திலகத்தைப் பற்றிய வரலாற்றை.

“வங்கி! புன்னாட்டு அரசன்மகலி வளர்ந்து வந்த அரச குமாரி நீ! இங்கே வந்து எப்படி இத்தக் திவ்ய சித்தி கொண்டாய்? நினைதும் பார்க்கவே அஞ்சி உண்டாகிறதே!” என்று, சொக்க குரலில் கேட்டான் வேலவன் சொந்த.

அதுபோல் வந்து நுழைந்ததற்கு எவ்வாறானால்,
 நன்றாகவல்ல. — 4. 20
 அதுவா என்பதற்கு அதுவா என்றுதான்
 விளக்கமுண்டு. — 20. 4. 20
 இவ்வேளையில் உரையாடல் நேரம் தீர்ந்ததால்
 — 4. 20
 — 20. 4. 20

“அன்பேரே, எதிர்பாராதவாறு, 'வயலு வேகம்' என்பார்களே அப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் சிற்றம் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகத் தன் மகனை அப்படிச் சிறுத்து கொண்டாரே, சொடியன். அவர் அதோடு நிறுத்தாமல், குற்றங்களை அயர்ந்த இலவரனிடம் - என் தந்தை வீடம் - சில மொழிகள் பேசி வாதாடி விருத்தாய் ஒரு வேளை நிலைமை வேறு விதமாகத் திரும்பி விடுக்கும். அல்லது சிற்றம் தணிந்த பிறகாவது மகனிடம் சென்று அவர் ஏனென்று திரும்பும் சொல் கேட்டிருக்கலாம்! இல்லை, என் அகவியாவது தந்தைவீடம் வந்து, நிலைமையை விளக்க முயன்றிருக்கலாம் அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை. பிரெஞ்சுக் கவிஞர் தன்மொளும் அதிகம் என்பாராக. உள்ளத்தில் உணர்ச்சிகளினால் ஒரு பெருமிதம் உண்டாம் அவர்களுக்கு! அது அவர்களுடைய ரத்தத்தினால் தோய்ந்தது. சிற்றமோ, அன்போ, வேட்கமோ, ஆத்திரமோ எது ஏற்பட்டாலும் அது பெரிதாக இருக்கும் அவர்களுக்கு. ஒரு பெருமிதம் திரம்பியதாக இருக்கும். அப்படித்தான் லீலக் பிரெஞ்சு, சித்தத் துயர சிசுநினைவுப் பற்றி இப்போது எப்படிச் சிறுத்தாலும் சரி, நான் இதென்ன துயரங்களும் பட வேண்டியிருக்கும்போது அதைப் பற்றி சித்தத் துயரத்துவதில் என்ன பயன்?”

இவ்வாறு சொல்லிக் கண் கவனி
தீருள் நீவவயி. பிறகு இருவரும்
தனித்த நடையிலே அத்தப் பெண்தப்
பயிளியிருந்து அப்பால் நடக்க ஆரம்
பித்தார்கள்.

“அப்பேரே, தத்தை எப்படி ஒரே மனமாற்றத்தில் அமெக்காத்திரீயாவுக்குப் போனாரோ, அதே போன்று ஒரு மனமாற்றத்தில் உள்ளத்தைக் கல்லாக்கிக்கொண்டு சில மாதங்கள் கழித்தான் என் அண்ணையும். அப்படி கோபமாக மாறும்போது சில நாள் இப்படி இருப்பது போல்புதான் என்றும், தங்கள் விடுப்பத்துக்கு மாறாகக் குழந்தைகள் திருமணம் செய்து கொண்டால் பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் சில நாட்கள் இப்படிப் பேசிக் குழ்ச்சிவறி இருப்பார்கள்; பிறகு எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும் என்றும் வாழ்க்கை அனுபவம் திறந்த மணி மாநில எங்களுக்குப் போகலுள். அப்படியே ஆயிற்று என் அண்ணியின் வாழ்வும்.”

“ஓ! அப்படியானால் மீண்டும் அந்த உறவு ஒட்டிக் கொண்டதோ?” என்று கேட்டார் வேலாயுதர்!

“ஒப்புக் கொண்டது. உறுக் கித்
அங்கேயும் குறுக்கிட்டது. என் பாட்ட
னா்தான் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற
சில நாட்களில் இந்த உலகை விட்டுப்
பிரித்தாரோ! அதனால் உதாரமும் மக
மும் இதன் பிறகு சத்திக் முடியாமல்
போய்விட்டது. ஆனால் அலெக்ஸாந்திரி
யானிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து
போன பலன் வணிகர்கள் அன்றா
டையர் சத்தித்து அபக்கடி. அவனிடம்
செய்திகள் சொல்லிக் சென்றார்கள்.
ஒரு தான் அலாக்கிட மிகுத்து என்
அன்றை அந்தத் துபரர் செய்தியையும்
சென்விப்பட்டான். அலெக்ஸாந்திரியாப்
பட்டணத்தில் வெண்ணிலயக் கோவி
ன் அருகிலே உள்ள ஓரிக் கணரிக்
ததவதின் உடம்பை அடக்கம் செய்
தார்கள் என்று கேட்டதும், என்
அன்றை டயானா அநிர்த்து போனாள்!
நீறு பூத்த தெருப்பாக இதுவரை
அடங்கி நின்ற கோகம் எல்லா ம்
சாம்பல் முடிய நீக் கங்கைக் கிளர்
பதும் அன்வ் களிந்து தீப்பிடிப்பது
போல அப்படியே உள்ளத்திலே பற்றி
எவ்வத் தொடங்கிற்று! எத்தனைபோ
இரவுகளில் திவா ஞாற்றத்துக்கு வந்து
தன்னைத் தனியாகக் கண்ணர் வடித்
தான் என் அன்றை. ஒருவருக்கொருவர்
உள்ளத்தின் போய் தாபங்களைச் செக்
வித் தீர்த்துக் கொண்டவதற்கு ஒரு லாய்

**ஸ்கீப் பின் மூலம் நான் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை
அகற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!**

மெனில் ஒரு நெய்யில் கால்சேட் சேர், துர்நாற்றத்தையும், பாதகதையையும் உண்டாக்கும் தெய்விகம் 85 சதவீதத்தை மீதிப்படுத்துகிறது.

கால்சேட், 10ல் 7 சதவீதப்பங்களில் உடனடியாக வாய் துர்நாற்றத்தை அகற்றுகிறது என்பதையும், உணவு உட்கொண்டவுடன் கால்சேட்டிலும் பற்களைத் துடைக்கும் முறைகள், இதுவரை பற்பசை வரையற்றிலேயே கண்டிராத பெருமளவில் ஏராளமானவர்களுக்கும் சொத்தை தடுக்கப் படுத்தியு என்பதையும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் சிறுபித்தங்கள், இத்தகரண கால்சேட் ஒன் துக்குத்தான் உண்டு! கால்சேட்டின் தீவிரத்திலும் துறள் துறளாத்திற்காக, துடித்ததை அதுமேயே பல் துக்கை விடுப்புகிறார்கள்!

பித்தத்திற்கும், வாயில் துபனங்கொழுகல், நெய்யைவாடாக்கிப் பேரவும் வழக்கமாக கால்சேட்டிலும் பல் துக்குத்தான்!

உலகிலேயே பெரும்பாலானவர்கள் மற்றெல்லாவற்றைப் பற்பசைகளைப் போல கால்சேட் மென்மையான வாகுகிறார்கள்.

கொள் பற்பசைகளை விடப்பிறகு துர்ப்பனங்கள் அனைத்தையும் கால்சேட் நேரமாக ஒரு அடையாளம், ஒரு உயிர் பறவதற்கு ஒரு வகை.

1942-1950

அமிர்தாஞ்சன்

விவிடென்

கிரைப் மிக்சர்

தயாரிப்பகம் :

அமிர்தாஞ்சன் விவிடெட் சென்னை - 4.

தில்லாதபடி மரணத்தின் கோரக் கரங்கள் தன் அருமைத் தந்தையைக் கவ்வறைக்குள்ளே அடக்கம் செய்து விட்டனவே என்று ஆற்றாமைப் பட்டான் மகன் டயாகு! அந்தக் கவ்வறையைவாயது ஒரு முறை சென்று பார்த்துத் தன் கண்ணீரை வெல்லாம் வறியே கொண்டு கொட்டி அந்த தைதை மெழுக வேண்டும் என்று ஒரு தாயம்! ஆனால் அதற்கும் இடம் இல்லாதபடி அவளுக்கு அலுவல் நடுத்திரியாவுக்கும் நடுவே எத்தனை பெரிய கடல் கொத்தளித்துக் கொண்டு நுக்கிறது என்று ஒரு ஏக்கம்! இப்படித் துடித்து சில காலம்.

“என் தந்தையிடம் இதைப் பற்றிப் பப்படிப் பேசுவது என்ன பேசுவது என்று புரியாமல் மெனமமாகத் தைது துயரத்தை வெல்லாம் போதித்து போதித்து கண்ணீராகக் கொட்டினான் அன்னை.

“என் தந்தையோ? அவருடைய உணர்ந்ததும் ஒரு பெரிய ஆற்றாமை! ஒரு பெரிய துயரம். ஒத்த உணர்ச்சி யாகு. ஒத்த இயல்புகளோடு மனம் துடிப்பு பழைய அந்த மதிப்பு மிக்க வன் வணிகரிடம் தான் கொண்ட ட்பு இப்படி முடிந்ததே என்று என் தந்தை புணல் வேணிய மன்னரும் என்ன தனிமையிலே சொல்லுற்றுத் தயவுற்றார். அவருக்கும் என் அன்னை யிடம் இதைப் பற்றிப் பேச முடியாத படி ஒரு துயரத் தயக்கம். வியப்பு என்னவென்றால் என் தாய் தந்தையர் இருவருமே ஒருவருக் கொஞ்சம் இத்தத் துயரத்தையும் வேதனையையும் வெளி லீக் காட்டிக் கொள்ள முடியாமல் லுங்கள் உள்ளங்களின் பரிணையும் அவ் வபயம் கொண்டு இந்த மனப் பாராட்டங்களிற் போர்த்தி முடி ழர்கள்! இது காரணமாக ஒருவரிடம் தந்தையர் ஏற்று அதிகமாகவே தங்கள் திய அன்பைப் பொழிந்தார்கள்!

“இக் குழந்தையிலே தான் பிறந்தேன். ஐப்போது ஏதேதோ தந்தை கிளாடி யை என்னிப் பஸப் பவ தேர்த்திக் டன்களும், பிரார்த்தனைகளும் செய்து கொண்டான் டயாகு அம்மை.

“அப்பேரே. இந்தப் புண்ணியத் தமிழ் ாட்டியல் குரந்தைகளுக்கு முடி இறக்கு து என்று எப்படி ஒரு வழக்கம் இருந்து டுகிறதோ, இதே போல எளித்திலும் டிரேக்க நாடுகளிலும் உள்ள வெண்ணி டுத் தேவதைகளின் கோலங்களிலே டிக் இறக்கும் ஒரு பழக்கம் தொன்று தோட்டு இருந்து வருகிறது. இந்த டிப்பாட்டு முறையை ஒரு முக்கிய

புள்ளுட்டு அரச குடும்பத்தைச் சேர்த்தவன் மணிமாலை. தீவ வல்லியின் செவியத் தாயாக விளங்கிய மணிமாலைமையும் சிறுபி தீவவல்லியையும் கடப்பன் மரக்கலத்தில் சந்திக்கும் காட்சி யையே இயல்பிற் அட்டைப்பட மாக அளிக்கிறார் ஒவியர் வினு.

காரணமாகச் சொல்லி என் தந்தை யிடம் ஒப்புதல் பெற்று அலெக்சாந் திரியா செல்ல வேண்டும் என்று நினைத் தான் டயாகு. அப்படிச் செல்லும் போது என் பாட்டனாரின் கவ்வறையில் தான் பெற்றெடுத்த குழந்தையைக் கொண்டு காண்பித்து, வணக்கம் செலுத்தி, அமைதியுற்ற நிலையிலே இந்த உவகைப் பிரிந்து சென்றிட அந்த தத்துவிரீடத்தில் மன்னிப்புக் கோர வேண்டும் என்று விரும்பினான் அவன்!

“விருப்பத்தைச் சொல்லியே திறை வேற்றச் சில மாதங்கள் ஆகின. பிறகு சொல்விச் செயலிலே திறைவேற்றச் சில மாதங்கள். கடைசியில், என் தந்தை யிடம் இதற்கு ஒப்புதல் வாய்க்குவதில் பெருந்துணையாக இருந்தான் மணிமாலை.

“டயாகு, தான் இந்தப் புண் டுட்டிகிருந்து உன்னோடு வருவது என் பது முடியாத செயல். அது உனக்கே தெரியும். எனவே நீ செல்லும் மரக் கலத்தில் உனக்கும் குழந்தைக்கும் துணை யாக மணிமாலைமையை அனுப்புகிறேன். உங்கனோடு தம்பிக்கக் கிக்க நமது அரசப் பணியாளர்கள் சிலரும் வரு வார்கள். வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு தன்னலத்தோடு திரும்பி வா. எனக்கு அதில் மறுதலை இல்லை. ஒரு வகையாக எனக்குமே அது மன அமை தியைத் தரும்!” என்றார் அரசர்.

“இதன்படி என் அன்னை அலெக்சாந் திரியாவுக்குப் புறப்பட்டான். அவன் புறப்படுவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே ஒரு வவன் வணிகரிடம் என் மாமன் இனம் கிளாடியனுக்குச் செய்தி அனுப்பினார் தந்தை.

"அன்பிரே, அப்போது எனக்கு ஓடுகிற அங்குத நாக்கு வயது இருக்கும் வகை நினைக்கிறேன். என் தாயும் தாழும் மணிமாலைபும் சில அரசப மணியாளர்களும் முறிதிலிருந்து புதப் பட்ட மரக்கலத்திலே அமெக்காத்திரி வாகுக்குச் சென்றேன்.

"என் தாய் மாமன் இனம் கிளாடி யனின் மூகம் எனக்குச் சரியாக இப் போது நினைவிடும். அந்தக் கணவுப் பட்டினமாலிய அமெக்காத்திரிய நகர மும் ஒரு கணவு போலத்தான் இப் போது மங்கிய நிலைவாக இருக்கிறது. ஆனால் நான்கள் டார்த்து வெண் டிவெக் கோவிலும் அதைச் சுற்றி தீவற குழந்தைக் காட்டிலும் ஏனோ என் மனத்தின் மிக தன்மையப் பதித்து விட்டன! கோவிலு சிறிய கோவில்தான். கோவிலுக்குள்ளே தீவற நிலையம்மன் தோற்றம் இப்போதும் என் கண்மூல் அப்படியே தீவறிறது. கிரேக்க நாட்டு வெட்டுவப் பெண்ணின் அங்கியும் உடையும! தோளிலே செருவிய அம் பருத் துணி கையிலே கீம். அருகில் வேட்டை நாய். இந்தத் தோற்றத் தில் தீவறும் அந்தக் கண்கள் அம்மன்! அது ஆடி மாதம் என்று மணிமாலை சொல்வக் கேள்வி. அந்த ஆடி மாதத் தின் முழு நிலா இரவிலேதான் வண நாட்டு மரபுப்படி அந்த அம்மனுக்கு வழிபாடு நடத்தது இப்போதும் எனக்கு அந்தக் காட்சி மட்டும் தன்மைய நிலை இருக்கிறது நூற்றுக் கணக்கான வய ஏப் பெண்கள் கையில் கிணக்குகள் சுற்றி வந்து நிலவுத் தாய்க்கு வணக் கம் செலுத்தினார்கள். குழந்தை பெத் தவர்கள் காணிக்கை கொடுத்தி புடி இறக்கினார்கள் குழந்தை உண்டான வர்கள் தேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத் துண்டார்கள். திருமணமாக வேண்டிய கண்கள் பெண்களோ வள்ளும், தக்க கணவர்கள் தங்களுக்கு வர வேண்டும் என்று அம்மனிடம் வேண்டி தன் செலுது கொண்டார்கள் அந்தக் காட்சி இப்போதும் என் கண்மூல் தீவறிறது. ஏனே பெண்கள் கூட்டம், நூறு ஹூ கிணக்குகள், நூறு நூறு வணக் குழந்தைகள் இத்தனை பேருக்கும் புண்ணை கவமும் முகத்தோடு எவ்வள வெண்ணிலவுக் கண்ணியம்மன் வரம் கொடுத்தான். அந்த ஆடி மாதத்து லுடி நிலா இரவிலே!

"கோவிலு வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு அந்திரவு நடுநிலையிலே நில கில் மோன மயமான குளியில் ஏரீக் கணக்கு வந்து தீவறும் என் அங்கி. அங்கே எழுந்து தீவற தந்தையின்

கவ்வறையைக் கண்டான். அவ்வளவு தான் அன்பிரே, இதன் பிறகு என்ன நடத்தது என்பதை மணிமாலை எனக்குச் சொல்லும்போது அப்படியே அவன் அவறித் துடித்து விட்டான்.

"என் அங்கி அந்தக் கவ்வறையிலே மேடை மூப்பிலே கொண்டு எங்கித் தீவே இறக்கி வைத்தானோ, இல்லையோ, அவனுக்குக் 'கிர' என்று தலை சுத்தியது. ஏரியும், தண்ணீரும், நிலமும் வானமும் எல்லாம் 'கிறுகிறு' என்று கழன்றன. மணி மாலைவின் தோள்களைப் பிடித்துக் கொண்டே. மேடை மூடி அடி எடுத்த வைத்தான் தலை. தண்ணீரும். "அப்பா" என்று கழைத்தான். அடுத்த கிடை "அப்பா" என்று. மறுபடி யும் பிறகு "அப்பா". "அப்பா" என்று கதறினான். கதறிக் கொண்டு அப்படியே தடாசென்று கவ்வறையிலே மீது கீழுந்தான். புரண்டான். அவ் வளவுதான்; மூச்சுத் திணறி மலக்கம் போட்டு மரக் கட்டையாகக் கிடந் தான் அவன்!

"என் அங்கிக்கு மீண்டும் நிலவு வரும்படி செல்வதற்கு மணிமாலைவும் என் மாமனும் மிற்றவர்களும் ஏதேதோ முயற்சிகள் எடுத்து முயற்சை தெனிய வைத்தார்கள் ஆனாலும் நரம்பிக் குறி பட்ட அதிர்ச்சி நங்குகிலை பெற்ற தந்தையின் கவ்வறையிலே அதிர்ச்சி யுற்று வீழ்த்தவன் மறுபடி விட்டுக்கு வந்ததும் படுக்கையில் படுத்தான். அருகிக் படுக்கை என் பாட்டனுடைய கவ்வறைக்கு அருகிலேயே இன்னொரு கவ்வறையின் அடியிலேதான். யாரா லும் அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. துறுதி மூச்சு இழையும்கொது தன் உடல் பிறப்பான இனம் கிளாடி யனை அருகிலே அழுந்தி ஒரு முகவியமான வேண்டுமோன் செல் தான் என்னுடைய அருமைத் தாய்.

"குழந்தையும் தாழ்மாத வநி தோம். இனிமேல் இத்தக் குழந்தை மட்டுமாவது தந்தையிடம் திரும்பிச் சேர வேண்டும் மகளைப் பிரிவது என் றும் ஒரு தந்தைக்கு அதன் வினவு என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும். என் வாழ்வில் நான் அதைப் புரிந்து கொண்டு விட்டேன். ஆதலால் என் குழந்தையை நான் அவனுடைய தநி கையில் மீட்டுந்து பிரிக் மாட்டேன். மணிமாலைவின் துணையோடு என் மணி அவனுடைய தந்தையிடம் சேரிக் வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு! உங்கி உடமை அது!"

"இவ்வாறு உறுதி வாய்க்கிக் கொண்டு கவிரி நீத்தான் என் தாய்.

ஹகோபா
எம்ப்ராய்டரி
வேலைப் -
பாடமைந்த
துணிகள்
பாங்கானவை,
பலதிறப் -
பயனுள்ளவை,
நீடித்துழைப்பவை

ஹகோபா

8810128 172

ஹகோபா என்பது எம்ப்ராய்டரி வேலைப் - பாடமைந்த துணிகள் சிறியதாகி வந்த மாக ஆக
தாரிபாஷாம் - பீய்சரி தரப்பொருள்கள் கிமிட்டெட், 14, அப்போசை கட்டிடம், பம்பாய்.

பிரதம அலக்கம்: தாருகதாம் கோவிதராம், 105, கிடக்கு தெரு, சென்னை-1
இக்கதை வித்பி: டி. மங்காராம், 45, சட்டம் பஜார், சென்னை-3

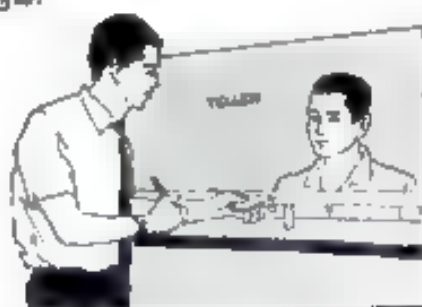
டோக்கன் இல்லை...

காத்துக்கிடக்கும் அலுவலும் இல்லை...

உங்கள் செக்குகள் உடனடியாக
ரேகசமாகித் தரப்படும்:

அதன் ஈடேற்றவது எமது நலனையுமே

டெல்லர் திட்டம்

பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க்

௩௦ ௧௧ ௨௦ 71

உற்பத்தியைத் துண்டித்தல் நலியுமா ஒரே மாதிரி

PR-PUB-001 TA/7

“அவனுடைய அந்தக் கடைசி விருப் பத்தை நிறைவேற்றுவதில் கால தாம தம் செய்யலிங்கம் என் தாய் மாமன். ஏனென்றால் அந்தக் காலத்தில் அவ ருக்கு மிகவும் தெருட்செய நண்பன் மிகாமன் என்ற மரக்கலத் தலைவர்.”

“எந்த மிகாமன்?” என்று விவப் போடு கேட்டான் வேலவன் கோதை.

“ஆமாம். இதே மிகாமன்தான். அவனுடைய மரக்கலத்தில் நானும் மணிமாலைவும் எங்களுோடு வந்த பணி யாளரும் ஒப்படைக்கப்பட்டோம். நயிற் நாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்த வலவ வணிகர்கள் சிலரும் அந்த மரக்கலத் தில் எங்களுோடு இருந்தார்கள்.

“இந்த மாபெரும் மரக்கலம் பருவக் காற்றைப் போட்பு அடெக்காத்திரியாவி லிருந்து புறப்பட்டு அப்போது தாய் மாமன் உணர்ச்சி மேலிட்டவராக எதேதோ விளைவாட்டுப் போருக்களும், வலவ அங்காடிகளிலே விற்கும் விசைப் பாலைகளும், கண்ணாடிப் பாத்திரங் களும், சிறிய சிறிய வலவ விசைக்குகளும், அழகமான வலவ இருக்கைகளும் எனக்காக மணிமாலைமீடம் ஒப்படைத்து அனுப்பினார். என்னிடம் அவருக்கு அத்தனை அன்பு! என்ன செய்வது! எல்லாம் எதிர்பாராத விதமாக முடித் தது” என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு எயர்ந்தான் நீலவல்லி.

“வல்லி, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? மணிமாலைமீடம் நீயும் ஏதே வந்த அந்த

மரக்கலமும் புயனுக்கு உன்னாவி விட்டதா?” என்று படபடப்போடு கேட்டான் வேலவன் கோதை.

“இல்லை. இல்லை. உங்களைப் போல் கடையே தீத்திக் கரையேறத் தெரிந்த வீரர்கள் இவ்வியே நாய்கள்! அதனால் புயல் எங்கனிடம் கருணை காட்டிற்று. கடல் எங்கனிடம் அன்போடு நடந்து கொண்டது. பருவக் காற்று எங்களுக்குத் துணை செய்தது. ஆனால் இத்தனைக் கும் மேலான ஒரு கேடு மனித உருவிலே வந்து எங்களைத் தாக்கியது. புயலுக்கும் காற்றுக்கும் கடலுக்கும் கருணை உண்டே! சில மணிதார்களுடைய தெஞ்சத்தில் தானே அது இருப்பதில்லை!”

உடத்து சென்று கொண்டிருந்த நீல வல்லி ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அடி யிலே திண்குன். பிறகு சொன்னான்:

“அப்பேரே, அடெக்காத்திரியாவி லிருந்து புறப்பட்ட எங்கள் மரக்கலம் முப்பது முப்பத்தாத்து நாட்கள் பய னம் செய்து மேற்குக் கடற் கரையை அணுமிக் கொண்டிருந்தபோது எங்க ணோடு இருந்த வலவ வணிகர்கள் எல்லாம் உடம்பு முழுதும் பதறத் தொடங்கினார்கள். அது முழு நிலா இரவு. அப்போது வெள்ளைத் தீவுக்கு அருகிலே வந்து கொண்டிருந்தது எங் களுடைய மரக்கலம்.

“வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்த எங்கள் மரக்கலத்திலே நிமிரென்று

★☆☆☆☆☆☆☆☆

கூப்பதில் ஹாம்பர்க் தலைச் செருக் கலில் ஒரு புலி உள்ளது போது. நான் மலாயியு, எந்நே வந்து மக்கள் மனது லிடம் செருப்பிலுக்கிடவேண்டுமென்று என் னு பார்த்தனா? என்ன ஆகவில்லை! அந் து புலியின் மீது ஒரு பெண் அமர்ந்து கொண்டிருந்தாள்! 12

ஹாம்பர்க் தலைச் செருக்கில், ஹாம்பர்க் தலின் மூலாயிடப்பட்டது. என் கலின் விதத்தைப் புலியும் “பெண்” என்றும் இத்தனை புலியை உடையித் திகாக்கத் தெருக்கலின் பரிதினாவல் விளையக்கூடாது என்று வந்தாள்! விளையக்கூடாது அழகம் விளையி ள்ளாள். புலியின் மீது அமர்ந்து வளைச் செய்தாள்! “புலி” போல் சற்றும்கூட திரிந்த புலியையும், அதன் மீது “பெண்புலி” போல் அமர்ந்திருந்த மரக்கலமையும் கண்ட மக்கள், “எந்த லும் ஏதும்கிட இருப்பது நான்” என்று துரத்தினிருந்து கொண்டேதான் வேடிக்கை பார்த்தார்கள்! அத்தித் தான் எங்கலின் உட்கம் நீக்கி விழித்தது என்பதைத் தெலவையும் தெலுடுமோ? (கு.கி.என்.)

★☆☆☆☆☆☆☆☆

தியாகத்தின் விழை என்ன?

வள்ளல் ஒருவர் இவ்வகையில் ஒரு சிலை
தேர்ந்து விட்டது. அந்தச் சிலைப் பரந்த ஒரு
புல்லுப் புல்லுக் கோத்து. இத்தகைய தீவிரச்
பதற்றப் புல்லு அறிந்தால் அவர்கள் மீதும்
தாம் வந்த காரணத்தைக் கூறுதல் அந்தக்
பம் எவ்வு மன்னித் திரும்பி விடுவர். இதை
உணர்ந்த வள்ளல் மானம் தீவிரத்தை
மறைத்துப் புல்லையு வரவேற்றுப் புல்லை
வழங்கி அனுப்பி வைத்தார். பின்னர் மை
சைக்குள் பதற் தீவிரத்திற்கு.

"இப்படி இவ்வகைத்தான் ஒரு தீவிரச்
தகையோருக் கூடும் என்று என்னை அறிந்தேன்.
ஆனால் வாழ்க்கையில் உண்மையாகவே
காண்கிறோம்" என்று கூறி அறிவித்தார்.
சு. அழகியோரி. அவர் விவரித்து தீவிரம்
விரிவு கூறிய ஒரு சம்பவத்தை குறித்தே.

திருவாரூரிலேயே பாரதி இவ்வகைத்தான்
ஆதாரியு வானு சென்ற தோழை! ஆகக்
தீவிர அறிந்தவரின் அவர்கள் மறைவு
குறித்து நிகழ்ந்த தோழைக் கூட்டத்திலு.
திருவாரூர் வந்தார். சு. அழகியோரி. அவர்
விரிவாகவும் வேறு மறவும் போக இதைத் தீவிர
ஆனால் நிகழ்ந்த கூட்டத்தில் தீவிரத்து குறிப்பும்
தீவிரம் ஆகவாரின் தன்மையற்ற மேலும்.
திருவாரூர் வந்தார். உண்மையில்
ஆகவாரின்மேல் பாரதிப் பெற்றது.

திருவாரூரில் வானி மலையில் குறித்ததை
எடுத்துரைக்கக் கூடும் ஒன்றுக்கூட இவ்வகை
மறைவு தீவிரம் மறைவிற்குக் கொண்டு அது
மறைபெற்றுத் தீவிரம் என்று ஆகவாரின்
மைக் கோட்டுக் கொண்டு வந்தவரே.

"அந்தமேலும், வானியல் வரவுகூடும். அது
சம்பந்தமாக உண்மையில் வானியல் பாரதிக்கு
போல விட்டு வந்தார்" என்று ஆகவாரின்.
வானியல் குறித்து தெரிவித்துத் தீவிரத் தாழ்வு
மலையில் போய் கோத்துக் வந்தவரே.
வானியலின் தீவிரத்துக் ஆகவாரின் அறிவு
வானியல் தாழ்வுத் தீவிரம் "வானியல்"
என்று. வானியல் குறித்து ஒரு தீவிரம்
இரு அல்லது விட்டுத் தீவிரம் போது
தான் வானியல் கூடும் தீவிரத்தை வானியலின்
வானியல். "என்ன இது கூடும்?" என்று
வினாவினார்.

பிறகு தான் தெரிந்தது. ஆகவாரின்
விருத்த மறப்புகளும் தீவிரம் பாரதிக்கு
விட்டுமேயின் தெருவின் வானியல் தீவிரம்
என்று வானியல் ஆகவாரின் தீவிரத்தின்
வானியல் விட்டார் என்பது.

இந்த தீவிர தீவிரத்தின்மேல் இவ்வகை
மறைவின் மைத் தவறும் தவறுத் தவறு
முன் வந்த ஆகவாரின் உண்மையில்
தீவிரத்து வானியல்புகளும் தெருவின்
தீவிரத்து வானியல் தவறுத் தீவிரம் அன்று
மறைவின் இவ்வகைக் கூட்டத்தின்மேல் தவறுதல்

ஒரு பெரியாளைக் கோட்டது. ஏதோ
மரம் ஒடிந்த விழுத்தால், பெரியாடு
சாத்தால், எப்படிச் "சுடர்" என்று
ஒரு பெரிய ஓசை திடீரென்று கோட்
குமோ அப்படிப்பட்ட ஓசை அது!
அதைத் தொடர்ந்து மரக்கலம் அங்கு
மிகவும் தீவிரத்தின் தன்னாடியது.
"மடமட" "தடதட" என்று மரப்
பலகைகளிலே மனிதர்களுடைய காலடி
ஓசை கோட்டது. நாங்கள் அறிவதும்
தடுக்கிறோம். சிலர் கூச்சம் போட்ட
னர். சிலர் தீவிரத்தோன்றாமல் ஓடினர்.

"மிகாமல் எங்கே?" என்று ஒரு
பெயரால் கோட்டது. அடுத்த விழுடி
அங்கே நுறு கொண்டு வீரர்கள்
தொன்றிருக்கள். வான மண்டலக்
கடம்பன் உள்ளே நுழைவது. தெரிந்து
வான வானிகள் எல்லாம் குரல்
அடைத்துச் சரித்தார்கள்.

"சுட்டிகளும் வான்களும் குறித்தவர்களு
மாக உள்ளே வந்த வீரர்கள் மிகாமல்
விரைத்துக் கொண்டு நின்றுகொண்டனர்.

"என்றால் படைத்த கூடியே!
எம்பெருமானே!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே அப்படியே உடம்பு முழு
தும் தீவிரம் படியும்படி வானமண்டலக்
கடம்பனுக்கு வான்களின் மிகாமல்.

"இத்தகையவர்கள் நிறைய வானம் மறு
வான்கள். இவற்றைச் சுற்றி இத்தகைய
பரம்பு முழுதும் வைத்துள்ள பரிசுப்
பொருள்கள் எல்லாம் வெள்ளத்தின்
தீவு மன்னனுக்கு உரிய காணிக்கைப்
பொருள்கள்!" என்றான் மிகாமல்.

"வான மண்டலக் கடம்பனுடைய
முடித்திலே புண்ணை அரும்பிற்று.
அவனுடைய பார்வை மரக்கலத்திலே
வான வானிகள் அறிவதையும்
சுற்றி விரைத்தது.

"வெள்ளத்தின் வீரர்கள் அந்த மரக்
கலத்திலே விழுந்து பொருள்கள் எல்லாம்
வந்ததையும் அப்படி அப்படியே 'கொள்
முதல்' செல்வ முகந்தார்கள். வானிகள்
களுடைய உடம்பும் உள்ளமும் பதறி.
வாரும் எதுவும் செய்யவோ, சொல்
வவோ முடியாத நிலையில் பலிக்கட்டின்
மாக உணர்ந்து போய் நின்றுகொண்டனர்!

"அத்தகைய வானிகளையும் இட
மிருந்து வானம் வலமிருந்து இடம், ஒரு
பார்வை இப்படியும் அப்படியும் பார்த்து
தான் கடம்பன்! அப்போது அந்தக் கூட்
டத்தில் மனிதர்கள் நிற்பதையும், அவர்
உடம்பிலே ஒரு பச்சைச் சிறிய கொடி
போலும் பின்னிக் கொண்டு துவருவதையும்
கடம்பன் கண்டான்."

இவ்வாறு கூறிவிட்டு வேலவன்
கோலையை ஏறிட்டு நோக்கினான்
தீவிரம்.

(தொடருக)

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

எஸ். வெங்கட்டரமணம்-பி. எஸ். சரஸ்வதி
சென்னை மெனரில் சிவ் & கம்பெனி
(சிலிக் & ஸாஸ்டிக் என்ஜினீயரிங்)
என்ஜினீயரிங், சென்னை கார்ப்பொரே
ஷன் அபகத்தினாலுள்ள ஸ்ரீ பி. எஸ்.
நெருங்காமணி அவர்களின் சகோதரி
சௌ: சரஸ்வதி, ப. எ. க்கும் கல்கத்தா
L.I.C.ஆல் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஆர். கவாமீனாதன்
அவர்கள் புதல்வன் நெருங்கி எஸ்.
வெங்கட்டரமணம் (எஸ். வி. அம்மா)
M.A., L.L.B., C.A., I.A.B. அவர்களுக்கும் சமீ
பத்தில் சென்னையில் நெருங்காமணி எஸ்.
பெற்றது. வாழ்க மனமக்கள்!

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் ரெ. 1)

(பிஜிஸ்ட்ரு)

உத்தம உதிரலகையம், பொருளையும் தடுத்து கோத்திரிற் கரு
நிறத்தையும் பரப்பப்படையும் அவிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற உத்தம
கைலம். பல உயர்ந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது.
மூலிகைக்குக் குளிர்ப்பெய்ந்து, ஞாபக சக்தியை அதிகரித்து, என்
ளரிச்செய்யும் அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கி நிம்மதி
யான நித்திரையை அளிக்கிறது.

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை முறைப்படி
செய்து வந்தால் நீங்கள் உடல் வலிவு பெற்று ஆரோகியமான வாழ்வுகள்.

விலை ரூ. 3/- (நபர்க் செலவு உள்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதராஸ் ஷப்போ: 25, ஸதனியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3
போன்: 34258

எமது சென்னை ஆபீஸில் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன

தேர்தல் எதற்காக?

நாடு போய்க் கொண்டிருக்கும் நிலையில் எல்லாம் தேர்தல் எப்படி நடக்கப் போகிறது என்பதை எல்லா மூலங்களும் ஏதாவதான செயலும்! அறிவியலில் தேர்தல்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளும் என்று பார்த்து விட்டு வந்தால் என்ன என்று சொன்னால், வெறு நாட்டாளாகப் பயன்படுத்தாமல் வெறுதல் வைத்திருந்த என் மனோரத்தின் எதிக் கொண்டு அறிவியல் செய்வதன்.

சென்றதும், அங்குள்ளவர்களைப் பார்த்து, "உங்களை நாட்டில் தேர்தல்கள் எப்போது வரப் போகின்றன! அதற்கு என்ன ஏதாவது செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், "தேர்தலா? அதைப் போன்ற ஒரு அதாவதில் செல்லாத காலகாலம் ஒன்று உண்டா? நாகங்கள் தேர்தல்களை வேண்டாம் என்று தீர்மானித்து வந்தனவோ வருஷங்கள் ஆகின்றனவே!" என்று பதில் அளித்தார்கள்.

"தேர்தலாக அதாவதில் செல்லா? எப்படித் தொய்திருக்க?" என்று கேட்டேன்.

"ஏன் அதாவதில் செல்ல இல்லை? தேர்தல் எல்லாம் எல்லா அபிப்பிராயங்கள் உட்கள் உட்களாகப் பணத்தைச் செலவிடுவதற்கு விரும்புகிறது. பிறகு அவர்கள் சட்ட சபையில் உயர் போதலோடுவதற்கும் பணம் செலவாகிறது. மத்தியமும் தாங்கள் செலவாகியுள்ள வேலைகள் விட்டு விட்டு, சட்ட சபையில் உட்கார்த்து கொண்டு, மேல் பதும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு தங்கள் முழு தேர வேலைகள் வைத்துக்

கொண்ட வேண்டிய விரும்புகிறது. பிறகு சட்ட சபையில் அங்கத்தினர்கள் ஒருவரை பொருள் அடித்துக் கொண்டு ஆரம்பித்தால், அவர்களைப் பிரிப்பதற்கோ, அவ்வது அவர்களை அங்கத்தின் துண்டு, சட்டசபைக்கு வேண்டிய போக்கு போல் விடுவதற்கோ, மிக மகாவிவான 'மார்க்கெட்' தேவை வாக இருக்கின்றனர், ஆகவே, இந்தத் தொண்டைப் பெய்வாம் உத்தேசித்து, தேர்தல்கள் தேவைவிடிக் என்று எத்தல் செய்துவிட்டோம்" என்று சொன்னார்கள்.

"அப்படியானால் உங்கள் தாட்டில் இப்பொழுது ஐந்தாவதும் இருக்கிறா? எத்தலாதி வரத்தான் தட்கிறது?" என்று கேட்டேன்.

"வார சொல்லுங்கள்? பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தேர்தல் ஒன்றாகும் முறைவா? அதைவிடச் சிறந்த முறை வேண்டுமாய் வைத்திருக்கிறோம். அவ்வப்பொழுது எல்லாம் பிரிவினை விஷயமாகப் பொதுமக்கள் என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பதை அங்கப்பொழுதி தெரிந்து கொண்டு கிறோம். இன்னும் எத்தலாக மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது, இல்லையா என்பதையும் இதைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்வோம்" என்று சொன்னார்கள்.

"அது என்ன முறை?"

"அதை வாரிலும் விவாதிக்கும் புரியாது. நம்ம வேலைவாக இந்த வாரில் இன்று மாலை தாங்கு மணிக்கு அந்த முறை பயன்படப் போகிறது. தாங்கள் தேர்தல் வந்து பார்க்க வாம்" என்று சொல்லுங்கள்.

நாடோடி

மாடிக் தாங்கு மணி எப்பொழுது வரப் போகிறது என்று வெகு ஆவலாகக் காத்துக் கொண்டிருப்போம். மணி மூன்றுமூக்காகக் கூடும், அவர்கள் எங்கே ஒரு வண்டியில் ஏற்றி, எங்கு வேளியே பத்து காமலகளுக்கு அப்பாவிற்கு ஒரு சிறிய ரயிலே கட்டிவைத்து அழைத்துச் சென்றார்கள்.

அந்த ஸ்டேஷனில் தண்டவாளத்தில் இருமருங்கும் ஏகக் கூட்டமாக இருந்தது. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் ஒரு ரயில் வண்டி வெகு வேகமாக வந்து அந்த ஸ்டேஷனில் நின்றது. ரயிலிலிருந்து பிரயாணிகள் இறங்கப் போகிறார்கள் என்று பார்த்தால் யாரும் இறங்கவில்லை. ரயில் பெட்டிகள் எல்லாம் ஒட்டைகளாகவும், கடைகளாகவும், தங்கியும் தொறுங்கியும் காணப்பட்டன.

வண்டி நின்றதும், என்னிலிலிருந்து வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டிருந்த ஸ்டேஷன் பேர் இறங்கி, கூட்டத்தோடு கூட்டமாகக் கலந்து கொண்டார்கள். கடைகள் பெட்டிகளில் இருந்த கார்டும் சிறு இறங்கி, கூட்டத்தோடு கூட்டமாகக் கலந்து கொண்டார்.

பிறகு கூட்டத்தினரில் பாதிப் பேர், ரயிலுக்கு முன்னால், தண்டவாளத்தில் போய்ப் படுத்துக் கொண்டனர். மறு பாதி யினர் முதல் பெட்டியை நோக்கி ஓடி ஓடினர். அது நிறைய கூழாங்குந்தைகள் நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தது. எல்லாரும் கூகிறதையக் கதனை எடுத்துப் பெட்டிகளை நோக்கி விட்டனர்.

“ஏதற்காக இப்படி ரயில் வண்டியை நிறுத்தி, இப்படி ரயில் பெட்டிகளையெல்லாம் கதனை கொண்டு தாக்குகின்றனர்?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், “எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் பொதுவான அபிப்பிராயத்தை அறிவதற்கு இதனால் நாங்கள் இப்பொழுது

கொண்டுள்ள வழி, இதற்கெதிரே நாங்கள் ஒரு தனி ரயில் வண்டி வைத்திருக்கிறோம். அதில் உள்ள பெட்டிகள் எல்லாம் ஒட்டை, கடைகள் பெட்டிகளாகத்தான் இருக்கும். இந்த ரயில் வண்டியை எந்தெந்த ஸ்டேஷன்களில் தாக்கலாம் என்று நூறு ஸ்டேஷன்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். பழைய காலத்தில், ராஜாக்கள் தங்கள் பராக்ரமத்தைக் காட்டுவதற்காக, அகலமேதா யாகக் குதிரையை அழைப்பி வைப்பார்களே, அது மாநில தாங்கள் ஏதாவதொரு பிரதேசத்தைப் பற்றிப் பொதுவான அபிப்பிராயம் அறிய வேண்டுமானால், இந்த ரயில் வண்டியை அந்த நூறு ஸ்டேஷன்களுக்கும் அழைப்பி வைப்போம், இந்த வண்டியை எத்தனை கட்டைகளில் தாக்குகிறார்கள், எத்தனை கட்டைகளில் தாக்கலாம் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொண்டு பொதுவான அபிப்பிராயம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைத் தீர்மானிப்போம்” என்றனர்.

“ஆமாம், நான் பெட்டியில் இருந்த அத்தனை கூழாங்குந்தையையும் இந்த ஸ்டேஷனிலேயே காலி பண்ணிவிட்டேன். அடுத்த ஸ்டேஷன்காரர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?”

“அதற்கு ஏதொரு செயலாகவும் இருப்போமாக! இன்று ராத்திரியானாலும், அடுத்த ஸ்டேஷனில் காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்படியாக, நான் பெட்டி திறைவ கூழாங்குந்தை நிரப்பி வைத்து விடுவோம்!”

“ஆமாம், இப்பொழுது ரயிலைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு என்ன தீர்மானமாகிறது?”

“நாங்கள் நிறைவிலும்பும் ஒரு முக்கியமான ஆலையை இந்தப் பக்கத்தில்தான் நிறைவேண்டும் என்பது தீர்மானமாகிறது.”

பட்....பட்....!

"உன் கைப் பட்டை எல்லாம் பெட்டிரால் போட்டுப் 'புடம்' போட்டுக் கூடப் பத்தமரட்டுடக்குது. இந்த ஸ்சனத்துக்கு, இந்தப் போட்டு வேறே கேடா!"

★

கே....கே....!

"டேய் எண்ணிக்கோடா, அப்பா ஊஞ்சல் வரையத்துக்கு எண்ணெய் போடறதை! இது குஞ்சு தடவை!"

"ஆனால் இதே மாதிரி மற்றப் பகுதியினரும் ரவீன் திறத்தித் தாக்கினோம்!"

"அதானே வேடிக்கை! இந்த ஆய்வை எக்ரு திறவுகது என்பதைப் பற்றி இரண்டு வருடங்களாகச் சர்க்கார் நடந்து வருகிறது. முதலில் வடக்குப் பகுதியில் இருந்த கம்பீட்டான் கனிய்தான் ரவீன் வண்டி தாக்கப்பட்டது. சரி, ஆய்வை வடக்குப் பகுதியில்தான் திறவ வேண்டும் என்று தாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்த சமயம், கிழக்குப் பகுதியினர் வண்டியைத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். சரி, கிழக்குப் பகுதியில்தான் திறவ வேண்டும் என்று தீர்மானித்த சமயம், தென் பகுதியினர் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். சரி, தென் பகுதியில் திறவலாம் என்று தீர்மானித்த சமயத்தில் இப்பொழுது மேற்குப் பகுதியினரும் தாக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்."

"அப்படியானால் என்ன செய்வீர்கள்?"

"அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டு முடிவுமா? எங்களைக் கதறியுள்ள எங்கள் நாடுகளும் எதேச்சாதிவாரமாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் போது, நாங்கள் ஐந்தாய்க்கூடப் பிட்டு இருமே. அதைக் குறித்துச் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்."

"இப்படி ஒரு ஆய்வும் திறவப்படாவிட்டால் உங்களுக்குத்தானே தண்டம்!"

"தண்டம்தான். ஆனால் நாங்கள் ஐந்தாய்க் குறைவாகக் கடைப்பிடிக்கும் வகையில் எங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வ தற்கென்றே, ஐந்தாய்க்குள்ள மிகவும் நம் பிச்சையுள்ள இன்னொரு நாடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் ஆய்வைத் திறவவில்லையென்று எங்கள் கவலைப்படுவ தின்போ.... ஆனால், உங்கள் நாட்டிலும் ரவீன் வண்டிகளைத் தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறதே!" என்று கேட்டார்கள்.

"தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காலிப் பெட்டிகளுக்கு நாங்கள் ஏற்பாடு பண்ணாததால், பிரயாணிகள் உள்ள பெட்டிகளைப் தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்" என்றேன்.

"எப்பொழுது ரவீன் வண்டிகளைத் தாக்கும் வழக்கம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதோ, இனி எங்கள் முறையைப் பின்பற்றுவ தில் உங்களுக்கு ஒரு கஷ்டமும் இருக்கத் தேவையில்லையே! வெகு எளிதில் எங்கள் முறையை நீங்களும் பின்பற்றலாமே! வரப் போகும் தேர்தலும் அதனால் ஆகக் கூடிய கொள்கைத் தேவையெல்லாம் என்று தீர்மானித்து விடலாமே!" என்றார்கள்.

"ஆனால் இப்பது வழியை 'மக்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமே!'"

"அதற்கும் ஒரு காலி ரவீன் அனுப்பி அவர்கள் அபேப்பிராயத்தாத் தெரிந்து கொண்டால் போதும்!" என்றார்கள் அதிசயபுரிவாசிகள்!

எனக்குக் கூட ரோம்ப நாட்களாக ரவீன் பெட்டியெல்லாம் கள்ளெரிவதென்றுமென்ற ஆகா! அதைத் தடுப்பிப் படுத்திக் கொண்டு அதிசய புரிவிருந்து திரும்பினேன்!

நீதி பழைத்தது!

“ஓய்! பரமசிவம்! உன் மனசிலே என்னடா நினைக்கிட்டு இருக்கே? நானா நான் பணத்தையே கண்ணிலே வாயிக்கவே. தானக்கு ராவுலேயும் வெறுக்கையோடே எடுத்துச் செ, அப்பறம் தான் கேடுற ஆள் பார்த்து வண்டியை ஒப் படைக்கடுவேன்! நீ என்ன தெரிஞாலும் தான் கடனிலே போட்டுக் கிட, மாட்டேன்” என்று பணமாக இரைத்தேன்.

பரமசிவம் பதில் சொக்காமல் தலையை குனித்து கொண்டு நின்றான்.

அவனுக்குப் போதாத காயம் என்றுதான் சொல்லலாம். இம்மாத போனும் தான் அத்துடன் பென்சை நினைத்திருக்க மாட்டேனா? தொடர்ந்து, “இந்தச் சின்னப் பைல் கானிமுத்து எத்தனை ஒழுங்கா தினசரி வட்டைப் பணத்தைக் கொடுத்து வட்டினான்? உன் வயசிலே பாதி இருப்பாளுடா அவன்? அவனுக்கு இருக்கிற அதிலேயே ஆயிரத்திலே ஒரு பங்கு உன்விட்டே இருக்காடா?” என்று தீரவேறு?

பரமசிவம் மீதசையத்தான் குறுக்கிட்டுக் கொண்டானே தவிர பதில் பேசாமலே இருந்தான். அவன் பார்வை மாதிரியே அடைவியமாகக் கானிமுத்துவின் மேல் பதிந்தது.

கானிமுத்துவுக்குப் போதாத காயம் அவன் காயைப் பிறந்து வைத்தான். “இப்பவேயும் வாய் அண்ணன் ஷோக்கெல்ல இறக்கிடுங்க காது! மெனக்கிட ரோட ஹோட்டலிலே பிரி வானி எப்பிடிப் போனா நீக்கா வட்டைகளை

எப்படித் கொடுக்க முடியும்னு கேட்கிறேன்!” என்று சொல்லி வைத்தான்.

“கொடிப் பயிலே! தாக்கைத் துண்டிக்கடுவேன்” என்று பார்த்தான் பரமசிவம்.

உ”உஹ்! ரோஷம் இருந்தாப் போதுமாடா? கடனே நானாவம் இருந்தா இப்பே அதுக்கு மதிப்பு? போடா, நானாவம் கேட்ட பயிலே! அண்ணன் வரகாட்டாதே! உன் பிணைப் பைப் பாரு..... டேய், கானிமுத்து, நீ போடா!” என்று இருவரையும் அனுப்பி வைத்தேன்.

எனக்குத் சொத்தமான சைக்கிள் ரிக்கா இரண்டை அங்குட வட்டைக்கு எடுத்து ஒட்டுகிறார்கள்தான் பரமசிவமும் கானிமுத்துவும். கானிமுத்து ஐந்தாறு மாதம் கணக்கத்தான் என் வண்டியை எடுத்து வட்டினான். நல்ல வயசன். இருபத்தி அஞ்சு வயசு இருக்கும். பரமசிவம் ஒரு முரடன். தாப்பத்தி அஞ்சு வயசு இருக்கும். பரமசிவம் பீரையியிலே ஒரு சூடியசையிலே இருந்தான். கானிமுத்து யாரோ சொத்தக்காரங்க ஷோடே ஸ்டிக்கெத்தனத்திலே இருந்தான். இரண்டு பேரும் தினம் ராத்திரி எத்த நேர மாறலும் விவாசர்பாடியிலுள்ள என் விட்டுக்கு வந்து வண்டியை விட்டுட்டுப் போனார்கள்.

கொஞ்ச நாட்களாகப் பரமசிவம் வட்டைக் கிஷுபத்தியை ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளவில்லை. ஸ்டிக்கெத்தனத்திலே இருந்து நான் தானே தப்பட்டேனா?

அடுத்த தான் ராத்திரியும் பரமசிவம் பணம் கட்டவில்லை. கம்மத்தான் வத்தான். அவன் வந்த நேரத்திலே கானிமுத்துவும் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“என்ன பரமசிவம்! பணத்தை எடு!” என்றேன் அதட்டமாக.

அவன் எழும் பதில் சொல்லுவதற்கு முன்னாலே அவரைக் குடுக்கையாகக் காணியுந்து பேசி வைத்தான். "அண்ணங்கிட்டே ரது பணம்? அதுதான் ஒட்டோ மயக்கப்பாவுக்குப் பதிலுனு ருபாய்க்குச் சொல்வாங்கிக் கொடுத்துட்டாரே" என்று தன் மனத்திக்குத் தரவித்ததை அப்படியே போட்டு உடைத்து விட்டான்.

நான் மாதிரி எழுந்திருந்து வந்திருக்கா விட்டால் பரமசிவம் காணியுந்துவை அடித்தே இருப்பான். அவனுக்கு அத்தனை ஆத்திரம்!

"பரமசிவம்! நீ எங்கேனோ கெட்டுப் போ!... பணத்தைப் பாகி இவ்வளவு கட்டிவிட்டான் நீ வண்டியைத் தொடவான்! டேய், காணியுந்து! உனக்குத் தெரிஞ்சவங்க யாரும் போக்கியவராவனுலிருந்தால் கட்டியாடா. அந்த வண்டிக்கு ஆன் வேணும்கே?" என்று முத்துவாப்பு வைத்தேன்.

"டேய், பொடியா! நீ ஆன் கட்டியதைத் திருவியா? நான் பார்த்திருக்காடா சோமாசுப் பவலோ....." என்று பரமசிவம் உறுமிக் கொண்டே போனான். நாட்டுச் சரக்குக் கொஞ்சம் உள்சென் போயிருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு.

அப்பறம் தாவித்து நாட்டன் வரை பரமசிவம் வரவேயில்லை. மீண்டும் அவனை ஒரு வினாதுமான் சந்தர்ப்பத்திலேதான் பார்த்தே முடிந்தது.

நான் எப்படியோ காற்றுக்காக வாசல் திண்டிவனிலே கட்டியப் போட்டுப் படுக்கிறது வழக்கம். அன்னிக்கும் அப்படித்தான் படுத்திருந்தேன்.

ராத்ரி ஒரு மணிக்கு மேலாவியிருக்கும். திண்டிவனிலே ஏதோ சத்தம் கேட்டமாதிரி இருந்தது. விழிக்கவிட்டு டப்கார்த்தேன். எனக்குத் தூக்கிவாசல் போட்டது.

இரண்டு போய்க்காரங்க ஒரு ஸாட்டு ஆசைப் பிடிக்கவிட்டு திண்டிவனிலே இருந்தார்கள். முதலியே வய்வான் முக்கவரத் தெரிஞ் சது. அப்பறம் அந்த ஆன் வையிலே ஒரு சத்தி இருத்ததுகூடத் தெரிஞ்சது.

பதறிப் போய் கட்டியிலிருந்து குதிக்க தன்சென். அதுக்குள்ளே விட்டுக்குள்ளே விருக்கிற பொய்க்காரங்க சத்தம் கேட்டுக் கதையைத் திரித்து ஹரித்தென் விளக்கோடு வந்து எட்டிய் பார்த்தார்கள்.

நான் அப்பத்தான் அந்த ஸாட்டு ஆசைச் சரிவாக வையிலேன். பரமசிவம் பயத்தான் போய்க்காரங்க பிடியிலே திண்டிவனிலிருந்த தான். அவன் காலிலிருந்த சத்தியிலே ரத்தக் கறை இருந்தது. அவன் கெட்டிப் பனியலி தும் கெட்டித் திட்டு இருந்தது.

என்செய்தான் எங்கேயாவது குத்திக் கித்திப் போட்டாரோ என்ற அர்த்தம் திற்பம். என்செய்தே நான் பார்த்துக் கொண்டேன். தன்செய்தையாக ஒரு போய்க்காரரே முன்னால் போனார்.

"தாக்க இத்தப் பக்கமா ரொத்து வந்துக் கிட்டு இருந்தோம். உங்க விட்டு வராப்படியி லிருந்து என்னவோ சத்தம் வந்தது. டார்ச் விளக்கைப் போட்டுப் பார்த்தால் இத்த ஆசை! தன் காலிலிருந்த சத்தியை வாரத் படியிலே திப்புக்கிட்டு இருந்தான். சத்தி யிலே ரத்தக் கறை இருக்கு! இவனை உக் கழுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். எனக்குக் கொஞ்சம் தென்புலத்தது.

"என்டா, பரமசிவம்!... என்னடா இது? காலிலே சத்தி, அதிலே ரத்தம்.... தடு ராத்ரி இங்கே என்டா சத்தமோ? சொல் டுடா!" என்று அத்தடியிட்டுப் போய்க் காரங்ககிட்டே பரமசிவம் என்செய்தத் தெரிஞ்ச வந்தான் என்பதையும் சொன்னேன்.

பரமசிவம் கொஞ்சம்கூடப் பவத்தவ கூசென தடுங்குதிறவனுலோ தெரிவியில்லை. திதானமாய் பதில் சொன்னான்.

"ஒண்ணுமில்லீங்க முதலானி! இத்தப் பக்கமா வந்துகிட்டிருந்தேன். ஒரு நாய் ஒண்ணு மேனே பாஞ்சிருக்கங்க! தெருப் போளுக்கி நாய்தான். ஆனால் ஸாட்டு சத்தி யானே குத்திக் தீர்த்துப்பிட்டேன்! அந்தச்

கொன்னவர்: திருவேங்கடசுந்தாரி
(கேட்கு மேலே இவ்வகையில்)
கேட்டுக் கதைப்பான் எழுதியவர்: மேனே

சத்தியை இங்கே துடைக்கவிட்டு இருத் தேன். டாண்காரங்க விளக்கு அடிக்கப் பார்த்தால்! அவ்வளவுதான்!" என்று கூறினான்.

அவன் சொல்வது உண்மையானதான் எனக்குத் தென்புலம். ஆனால் அந்த ராத்ரி திண்டிவன் அவன் ஏன் விளக்கிப்பாடிய பக்கம்

வந்து கத்திக் கொண்டிருந்தான் என்று கேட்க வந்திருந்த தொண்டனிடம்.

ஆனால் ஒரு டானுக்காரர், "சரிதான்! அந்த நாய் எங்கே விட்டுக்கொண்டிருக்கிறது? அப்பாவே நாய்க்கொண்டு வந்து விடுவதே போனே. எங்களுக்குச் சந்தேகம் தெவிடவில்லை!" என்றார்.

"ஆமாம், ஆமாம்! அது தீயவையான விஷயம்தான்!" என்று கத்தித் தன்னை அடக்கினான்.

"அது கத்திக்குத்த வாய்க்கிட்டு வாய் வாய்து கத்திட்டு ஓடிக்கொண்டே!" என்று இழுத்தான் பரமசிவம்.

மற்றொரு டானுக்காரர் கைப்பிடியை இறுக்கினார். "அப்படியானால் அந்த நாயைக் கொண்டு பிடிக்கிற கனரூ தீவக வாகைப்பிடியை நான் குத்திக்கிட்டு இருக்கிறேன். அது வாகைவெ வந்துகூட, நான்கு கிப்பெரர்ட் பண்டாவாமிக்கோ!" என்று கிண்டலாக ஆரம்பித்தது. "போடா, போமாதி! நடமா, கிப்பெரரூக்கு! போலுது விழுந்தா என்னம் படுக்குது போலுது!" என்று பரமசிவத்தை இழுத்துக் கொண்டு நடந்தார்கள் டானுக்காரர்கள்.

எனக்கு அப்பிரகட அவன் மேலே சந்தேகம் தோன்றியே! என் கைப்பிடியை இத்தப் பயல் இத்தச் சாக்கிலை எனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைத் தாமதப் படுத்துவாரென்று என்பதுதான்!

மீது நான் எவ்வளவு குழக்கம் வர வானி ழுத்தப் பஸ்க்கூடக் காணேன். பத்து மணிக்கு மேலே ஒரு டானுக்காரர் என்னைத் தேடிக்கிட்டு வந்தான். பரமசிவம் விஷயமாகும்புதான் நான் குதிரையே திரைச் சேல். ஆனால் ஆசாமி புதுக. வந்தாரைப் பெட்டை கிப்பெரரூவிருந்து வந்தாராய். அவர் சொன்ன விஷயம் என்னைச் சந்தேகிக்க வந்திருக்க.

முதல் நான் ராத்திரி பஸ்ஸிவண்டு மணி கமாருக்குக் காணிமுத்து நான் இருக்கிற னீட்டு முற்றத்து வராததானியை படுத்துத் தாக்கிக்கிட்டு இருந்தாலும். வாரிரா உன்னை வந்து கத்தியாவே அவனைக் குத்திவிடுகி காரம். அவன் கிழிச்சிக்கிட்டு, 'பரமசிவம், பரமசிவம்'னு கத்திவிடுகிறான். குத்தினவன் அப்படியே கவரவே ஏறி அப்பாவே குதிச்சு ஓடிட்டான்.

போன்குத்துத் தகவல் போகும். இன்மப் பெட்டர் வரதுக்குள்ளே காணிமுத்து சத்தப் போகின்றனவே சிறிது இழந்துட்டான். சாய புரம் ஆகப்பதிர்க்குக் கொண்டு போததுக் ழுள்ளே அவன் உலகம் போயிருக்க!

காணிமுத்து என் கிஷ்காயை வடைகைக்கு அடிக்கிறவன்விற தோதானியை என்னை விசாரிக்க வந்திருக்காரன்.

"அட, பாவி! பரமசிவம்! உனக்கென் னடா கொன்ற வந்து விட்டான்!" என்று வாய்க்கிட்டு அவனிட்கொண்டே அந்த டானுக்காரரையும் அடிக்கிட்டு விஷயச் சாடி போனீன் கிப்பெரரூக்குப் போனேன். இனி மேல் அவன் பாடு!

வாக அப்பிரை இருந்த பரமசிவத்தை இன்மப்பெட்டர் விசாரித்தார். அவன், 'இதென்னம் அபாண்டம். எனக்கு ழுன் ழுமெ தெரியாது' என்று கத்தினான். எனக்குக் கூட அவன் சொல்றதிலே உண்மை இருந்தது போல்தான் தோணிச்ச! இது ஏதோ சந்திரியச் சதி மாதிரியே இருந்தது.

"மேயி! உண்மை உன் பக்கம் இருந்தால் சண்டா பஸ்க்கூட... சத்தியம் தெரிக்கூடா!" என்று ஆரதம் சொல்லிவிட்டு நான் வந்தேன். ஆனால் போன்கிவ அவன் தான் காணிமுத்துவைக் கொன்றவன்தான் தீவகப் பண்டாபிசகம். கேல் விசாரணை ஆரம்பமாகிச்சே.

பரமசிவம் கொஞ்சம்மட்டமும் தவறியே! குண்டு கதிரியா இருந்தான். 'எனக்கு வது வான் கைபி இருக்கு! என் கைபிக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னான். எனக்கும் ஒரு திருப்பி. என் கைப்பிடி கருத்து கடைகைக்கு அடிச்சவன் கொடுக்கிற ஆகமாட்டான் ஒரு தம்பிக்கே.

சேஷன் கொடுக்கிற விசாரணை. பிரசிடென்ட் தரப்பி வக்கீல் தொண்டன் அறிமுகம் தம்பிக்கொண்டேயே அவர்களிடம் இருந்தார். 'கிப்பெட்ட இன்மப்பெட்டர் கிப்பெரர்ட்' தாக்கக் செய்த இன்மப்பெட்டர் கைகூட அவர் அறிக்க விசாரிக்கக்கூட. எப்படியும் குற்றவாளி தப்ப முடியாத எந்த உறுதியை அடிப்படையிற் அளக்கிய மாகவே இருந்தார்.

டிபென்ஸ் தரப்பி விசாரணை தொடக்கி வது. அதே போலக் இன்மப்பெட்டர் சாட்சித் கூண்டில் தின்று கொண்டிருந்தார். அவர் மனத்தினரையே பிரயோகம் குற்றம் நடத்த இடம் தங்கு பதித்திருந்தது. திரைத் வேலி முற்றம். ஒரு பக்கத்தில் ஓட்டுச் சாத்தித் கிழுவை வராததா. எதித்தாத் போன் ஒரு வரை. கைக்கு மறுபக்கம் ஒரு சத்தி.

சம்பிரதாயமான கேஸ்வினைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த டிபென்ஸ் வக்கீல் தொண்டனையும் கைத்துக் கொண்டே இன்மப்பெட்டரைப் பார்த்து, "பிரயோகம் குற்றம் நடத்த இடத்தில் குற்றம் நடத்த தாக்கச் சொல்லப்படும் வேலையில் விசாரி குதும் இருந்ததா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை அவ்வது இருந்தது" என்று மாதிரியே பதிக் சொன்ன வேண்டிய தீன். அதற்கு மேல் ஏதும் சொல்ல முடியாதது.

"இல்லை" என்று பதிக் இன்மப்பெட்டரிடமிருந்து வந்தது.

கோட்டிக்கு ஓரே தீர்ப்பும். குற்றவாளி பரமசிவத்தின் குசத்திற் பூசியது.

'இந்த ஒரு பாண்டி போதமே குற்றம் குவானாமக் போக' என்று கோட்டிக்கு குழப்பிக்குத்தார்கள் அறவரும் முடிய செறி விட்டார்கள்.

"ஆண்டவனே! பரமசிவத்தின் மேலே அடாப் பழிதான் விழுந்திருக்கிறது. தீச வேலை அவன் தப்பினான்" என்று சந்திரா அடிக்கப்பட்ட.

வனப்புமிகு வனிதையெனத் திகழ

கோகுல்
ஸான் டல்வுட்
டாய்லெட் பவுடர்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.,
மதராஸ், கும்பகோணம்

சிறு சேமிப்பில் முதலீடு செய்யுங்கள்

Criterion-TSR-871

“பலனைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா தலைவலி மாத்திரைகளும் ஒன்றுதான்” என்பது உங்கள் எண்ணமானால்

உபயோகித்துப் பாருங்கள்

ஸ்கீம்ப் அளிக்கும்

அவேதன்®

அற்புத ‘எபெப்’ அடங்கிய டேப்லெட்டுகள்! இவை துரிதமான, பத்திரமான, நிச்சயமான நிலா ஏணத்தை அளிக்கின்றன!

‘எபெப்’ அடங்கிய அவேதன் டேப்லெட்டுகள் நிமிடக்கணக்கில் செயல்புரிந்து மணிக்கணக்காகப் பயனளிக்கின்றன.

தலைவலி, பல்வலி, குதறுவலி, தலைச் சிக்கு, நுரத்தாடிக்காய், பெண்களின் அசௌகரியமான காலம் மற்றும் இதர வலிகள், உபயோகம் குதறிப்பவற்றிற்கு—அவேதன்.

எபெப்® கருவாசல்® **சுரோசல்®** கருவாசல்®
 டிரூ தி. ஆர். கவுரீப் அண்டு கம்ஸ் இக்ளாஸ்டிரேட்டெட்ஸ்
 எஜிஸ்டெட் டிரோபாஸ்தாஸ், கரம்லத் பீரம்லத் துராவெல்
 கிஸ்டெட் இந்த உபயோகிக் உபயோகிததகர்.

சுரோசல்®

காசிமுத்து ஊரும் தறுவாயில் 'பரம சீரம்! பரமசிவம்!' என்று எதிர்ப்பதற்குக் கேட்டதாகக் கொட்டிய கதிரிவருத்தாரின், ஆறாம் பரமசிவத்தை விடக்கு இங்காத இருட்டிய காசிமுத்து எப்படி அடைபாயில் கொண்டு கொள்ள முடியும்? இத்தம் சந்தேகத்தைச் சாஸ்திரியமாகக் கெளப்பிப்பீட்டார் வக்கீல். பரமசிவம் விடுதலை அடைந்து நமஸ்காரம் செய்வது வந்துவிடுவான் என்று மனத்தில் குருள் சீர்மானித்து விட்டான்.

ஆறாம், நீதி, தர்மம், விதி எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றனவே!

தன் மாதத்துக்கு ஒதுக்க வேண்டிய விஷயத்தையே யுடன்பெண் வக்கீல் காய தவிர அடுத்த கேள்வியில் போட்டு விட்டார்.

"வினாக்கு இடம் என்னும் வரத்தாவுக்கு வறுமையிக்குப் பார் என்று சொல்ல முடியுமா?" என்று கேட்டு வைத்தார்.

இவ்வப்போது முகத்தில் புன்னகை மலர்ந்தது. சீராகியவன் வக்கீலுக்கு இழந்த தென்பு திரும்பியது.

"சொல்ல முடியும். எதிரே உள்ள கவர் குட்டையானது. அதற்கு மறுபக்கம் உள்ள தெரு மின்சார விளக்கு ஒளி வரத்தா கடைசி வரை விசியது. அந்த வெளியில்தான் தான் தான் உன் டயரிக்கைக் காணுகின்றேன்" என்று பட்டபெயர்ந்து விடைத்த சத்தப்பந்த

எதப் பவப்படுத்திக் கொண்டு பொழிந்து தனி விட்டார் இவ்வப்போது.

விதி தர்மத்தின் வழியே புருத்தது. நீதி பதிலில் மனத்தில் எழுந்த சந்தேகம் விவரம் போய் விட்டது.

பரமசிவத்துக்கு ஆயுள் தண்டனை. போயில் அளவில் அவன் ஏறும்போது தான் இருந்தான். இப்போதுதான் அவன் உன் கையில் பொலபொலவென்று தீர் போய்விடது.

"முதலாளி! அன்னிக்கு உன் மூன்றுமே காசிமுத்துப் பவல் என்ன அவமானப் படுத்தினான். தாக்கி எதிரே பேசினான். அவனைக் கொன்று அவன் ரத்தத்தை உன் விட்டு வாசனையுடைய கொன்றுத் தூசு தூண்டு சபதம் போட்டான். அந்த சபத வேதத்தினால் அந்த வெறி அடங்கியபுதம் பவல் எந்திருக்க, தப்பிக்கலாமென்று ஆசைப் பட்டான். ஆனால் நியாயம் ஒரு விஷயம் இருக்குமே! அது சரிபாள் நேரத்திலே என் வக்கீல் தாக்கியே உட்கார்த்து அதைப் புத்திருக்க!.. தான் கொடுக்காரத்தான்!... பரமசிவத்தை ஏற்றிக் கொண்டு வான் புதப் பட்டு விட்டது!"

இப்போது தான் சிக்கா சொத்தக்காரன் இவன். இரண்டையும் விற்றவிட்டான்.

‘மிக்ஸரி மாமி’ வருகிறாள்!

"விட்டேன்! 'பிரேஷர் குக்கர்' வந்து விட்ட தம்!" என்று திரை என் காதில் விசுவித்த தான். வாகனம் எட்டிப் பார்த்தேன். அம்மாவின் விதேவி துயம் தான் வந்துகொண்டிருந்த தான். அவளுக்கு அம்மாவின் பேசுவதற்கு வேறு ஒரு மிகையுமே வேண்டுகாது. எப்போதும் தன்னிடம் இருக்கும் பிரேஷர் குக்கர் விதரிசனையைப் பற்றித்தான் பேசும். அப்போது அம்மாவுக்கு இப்படிப்பட்ட விதேவிதான் தான். ஒவ்வொருத்தியும் ஒவ்வொரு விதத்தில் 'போர்' அடிபாள்.

திரை என்மேலுக்கும் புது மாதிரி போர் வைத்திருப்பான் ஸ்ரத்திலின் பெயர் மிகை -காரணம் அவன் வினா நாட்டு மிகைலின் உதவியுடன் மாவனாக்கும் வசதி படைத்த வன் மறிசெருகுத்திக்குப் போர் காய்ப் பற்றுவேட்டான். இவ்வாறு எப்போதும் தீமி ஸ்ரத்தில் கயாசாரும் 'டிகாக்ஷன்' பெருகும்.

அம்மாவிற்கும் மற்றவர்களைப் போல் எல்லா 'மாடர்ன்' சாமான்களையும் வாங்கிக் கொள்ள ஆசைதான் அப்பாவிடம் மெதுவாக விஷயத்தை ஆரம்பிப்பதற்குள் "இவை எல்லாவும் 'பேட் கலாசி' சாப்பிட விட்டு மனக்கு எழுந்திருப்பவர்களுக்குத்தான் காயத்த. நீயோ விஷயமாகக் காயமா மனக்கு எழுந்தது விடுகிறாய். ஏழரை மனக்கு குள சாமையாகி விடுகிறது. உன்னைப் போல் குழைப்பாளவளுக்கு இவைஎல்லாவும் அடிவியல்" என்று அப்பா அம்மாவைத் தாக்கி வைத்ததுப் பெரிவிடுகார். அம்மாவுக்கு உச்சி

குளிர்ந்து விடும். பிறகு அவன் காய் மூடி மென்கிப்பாவி விடுவான்.

"காப்பிக் கொட்டை அரைக்க இப்படி வந்தேன். வரும் வழியில் உன்னைப் பார்த்து நானாவிற்றேன். எட்டிப் பார்த்தாய் என்று வந்தேன் - இங்காது கதிரி வன்னம் அகெண்ட்டு மீனாவி பாவம் மாயி வருகை தந்தான். என்னைக்குத்தான் அவன் உன்னை யாகவே எங்கள் வீடு தேடி வந்திருக்கிறான்? எப்போதும் ஏதோ ஒரு காரணமாக. எங்கோ பொருளில் வழியில் எட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போகத்தான் வருவான். அவன் அளவு காய் அடுப்பின் பெருகும் - அப்பா விட தான் ஆட்டல் எல்லாம் என்னை உட்காதுக்கு வரவே. மெதுவாகச் சமைக்கத் தான் புத்திர கொண்டேன். திமிஷன்களுக்கு இரண்டு பார்த்திரக்கோத் தட்டி உருட்டி ஸைச செத்துவிட்டு வெளியே வந்து, "அம்மா! என்ன முடிவிட்டிருமா? சமைப்பது முடிந்தா விட்டது" என்றேன் அம்மாவின் திமிஷப்பு அட்டிவருத்திருக்கானாவே, மாயி எழுந்து கொண்டேன். "தீயம் என்ன அடுப்பு வைத்துக் கொள்ள. ஆரம்பித்து விட்டாயா? கொல்லவே விக்கியே" என்றான் எயாந் தத்துடன் காற்றுப் போன பதுகை போல் அவன் நுகம் விழுந்து விட்டான். "நான் விஷம்புகிறேன். காப்பிக் கொட்டை உன்டயின் குப்பிய செர்த்து விடும்" என்று கதிரி வறு போய்விட்டான்.

"என்னை அந்த மாயிவிடம் இப்படி 'காச' அடித்தாய்!" என்று சிரித்தவாறு உன்னை துழைத்தான் திரை. — எம். பூ. வி

முதல் பாக்
நாவல்

அத்தியாயம் 16

முள்ளும் மலரும் உமாசந்திரன்

“குமார், இதற்கு முன்பு இரண்டு மூன்று சமயங்களில் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். இந்த வழியெல்லாம் எங்குப் பழக்கமானதுதான்” என்று கூறியவாறு சபேசன் கார்ச் கதவைத் திறந்து விட்டான்.

“அதற்காக நான் என் தங்கையை யும் மாப்பிள்ளையையும் எதிர்கொண்டேறித்து வரும் இன்பத்தை இழந்து விட முடியுமா?” என்று சிரிப்புடன் கூறிக் கொண்டே காரில் ஏறி உட்கார்ந்தான் குமார்.

“சென்னைவிலிருந்து இவ்வளவுதூரம் காரிலேயே வருவது மிகவும் கஷ்டப்பா யிருந்திருக்குமே!” என்றான்.

கார் மீண்டும் புறப்பட்டது.

“நாங்கள் அங்கங்கே மூகாய் போட்டு ஒய்வெடுத்துக் கொண்டோனே வருகிறோம்! தேற்று மாவியே விஜயபுரத் துக்கு வந்து விட்டோம். இரண்டு அங்கு பிரயாணிகள் பங்களாவில் தங்கி அனுப்புத் தீர் வெத்திரில் குளித்துவிட்டு நன்றாகத் தூங்கினோம். இன்று காலைிலும் அப்படித்தான். குளியல் முடித்துக் கொண்டு திருப்தி யாகக் காலை ஆகாரமும் சாப்பிட்ட பிறகுதான் விஜயபுரத்திலிருந்து புறப் பட்டோம்” என்று விவரித்தான் சபேசன்.

“ஏதோ பிக்னிக் மாதிரி தோன்று கிறதே ஒழியப் பிரயாணம் மாதிரியே தோன்றவில்லை” என்றான் கணன்.

“பிக்னிக், ஹனிலுன் எல்லாத் தான்!” என்று சிரித்தான் சபேசன்.

அனைக்கரை விட்டுக்கு இன்னும் தாவித்து மைல்தான் பாக்கி இருந் தது. அப்போது அந்தக் காருக்கு என்ன தோன்றியதோ, மெள்ள மெள்ள அன்னுடைய வேகம் குறைந்துகொண்டு வந்தது. எஞ்சினுடைய சத்தமே இவ் வாமல் உயிரற்றுப் போனது போல் தோன்றியது. மறுபடியும் எஞ்சின் முடுக்கி விடுவதற்காக விசையை இழுத்து இழுத்துச் சபேசன் ஏதேதோ முயற்சிகள் செய்தும் ஒன்றும் பலிக்க வில்லை. கடைசியில் வண்டி நின்றே போய்விட்டது.

“பெட்ரோல் தீர்த்து விட்டதா, என்ன?” என்றான் குமார்.

“இல்லையே, காலைவில் விஜயபுரத்தி லிருந்து புறப்படும் போதுதானே புதி தாகப் பெட்ரோல் போட்டுக் கொண்டோம்” என்று கூறியவாறு சபேசன் காலை விட்டு இறங்கிச் சென்று காரின் முன்பக்கத்து மூடியைத் திறந்து எஞ்சி னில் என்ன கொளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று ஆராயத் தொடங்கினான். அதற்குள் குமாரும் காரிலிருந்து இறங்கி அவசரமே வந்து நின்றான்.

“பெட்ரோல் எஞ்சினுக்குச் சரி யாகப் பாயவில்லையோ என்னவோ?” என்றான் குமார் அந்தக் குழாயைப் பரிசோதித்தவாறு.

“காருக்கும் காது உண்டு என்று தெரிவித்தது. பிக்னிக், ஹனிமூன் என் றெல்லாம் ஏதேதோ பேசிக் கொண் டிருந்தோமியில்லையா? காருக்கு அது பொறுக்க வில்லை. கம்பெனிக் காரா யீற்றே. சொருபத்தைக் காட்டாமல் இருக்குமா?” என்று சிரித்தான் சபேசன். எஞ்சின் பகுதியில் ஏதேதோ மறை களைத் திருப்புவதும் முடுக்குவதுமாக இருவரும் சிறிது நேரம் போராடிக் கொண்டிருந்தனர்.

கணகா அதுப்புடன் கொட்டாவி விட்டாள். “இன்னும் ரொம்ப நேர மாகுமா?” என்று கேட்டாள் பொறு மையை இழந்து.

“சரியாகி விட்டது. சீக்கிரம் போய் விடலாம்” என்றான் குமரன். பின்பு சபேசனிடம். “இப்போது ஸ்டார்ட் செய்து பாருங்கள்” என்றான்.

விசையை இழுத்து இழுத்து எஞ் சின் முடுக்கிவிடச் சபேசன் செய்த முயற்சிகள் வினாவின. எஞ்சின் அசைந்து கொடுக்க மறுத்தது.

“சரிதான்! பாட்டரியும் பழுதா யிருக்கிறது. தள்ளி விட்டுத்தான் ஸ்டார்ட் செய்ய வேண்டுமேயானிருக் கிறது!” என்றான் சபேசன்.

“பரவாயில்லை. பாதை என்று இறங் கினுத் போலத்தான் இருக்கிறது. நான் ஒருவருசேய் காரைத் தள்ளு கிறேன்” என்று கூறினான் குமரன்.

காருக்குப் பின்பக்கமாகச் சென்று ஒரு பக்கத்து ஜன்னல் எட்டத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு முழுமூச்சுடன் காரைத் தள்ள ஆரம்பித்தான். கார் மெதுவாக நகர ஆரம்பித்தது. அந்த அசைவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சபேசன் எஞ்சின் முடுக்கிவிட முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான்.

கார் பத்தடி தூரம்கூடப் போயிருக் காது. மிகரென்று குமரனுக்கு ஏதோ பளு குறைந்தது போன்ற உணர்ச்சி. யாரோ மறுபக்கத்திலிருந்து காரைத் தள்ளுவதை உணர்ந்தான். தான் தள்ளுவதை நிறுத்தாமல் ஜன்னல் வழியாக உள் பக்கம் தலையை விட்டு எட்டிப் பார்த்தான். தள்ளுபவரின் கை மட்டும்தான் தெரிந்ததே ஏழிய ஆணைப் பார்க்க முடியவில்லை. ஒரு பெண்ணினுடைய கை என்பது மட் டும் புரிந்தது. தலையைப் பின்னுக்கு இழுத்துக் காரின் பின்புறத்து வழி யாகப் பார்க்க முயன்றான். அந்தப் பெண் தலையைக் குனிந்து மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு காரைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்ததால் அவன் மூகம் அவளைக் கண்ணுக்குப் புறனுக்கில்லை.

சட்டென்று எஞ்சின் இயங்க ஆரம் பித்து விட்டது. அதன் இயக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்துவதற்காகப் பலத்த சத் தத்துடன் காரைக் கிளப்பிக் கொண்டு சிறிது வேகமாக முன்னே சென்றான் சபேசன். குமரன் காரிலிருந்து கையை எடுத்துவிட்டுப் பின்தங்கி நின்றான். ஆனால் அந்தப் பெண் மட்டும் காரைப் பிடித்த பிடியை விடாமல் அதன்

பெர்க்கிலேயே சிறிது தூரம் சென்ற பிறகு காரின் வேகம் குறைத்ததும் அதை விட்டுவிட்டு திண்டான். தப்பாமல் சுற்றிவிட்டு நின்றுவன்போய் திண்டான் கொன்னா மன் தன்னாடியவரோடு உரக்கச் சிரிக்க ஆரம்பித்தான் அந்தப் பெண். அப்போதுதான் அவன் வார் என்று குமரனும் கண்டு கொண்ட முடிந்தது.

"மங்கா! நீ எப்படி இங்கே வந்தாய்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அவனானே சென்றான்.

மங்காவும் அப்போதுதான் குமரனைப் பார்த்தான்.

"ஐயாய்.....? நான் வேறே யாரோ காரைத் தன்னருங்கண்ணினைச்சிலவே வெகுவாட்டுக்காச்சும் கூடத் தள்ளினேன்" என்றான்.

"நீ விளையாட்டுக்காகத் தன்விருளும் உண்மையிலேயே அது எனக்கு உதவியாகத்தான் இருந்தது" என்று கூறிய குமரன். "அது சரி, நீ இவ்வளவு தூரம் எதற்காக வந்தாய் என்று சொல்லவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

"இங்கே பக்கத்திலே ஒரு கொய்யாப் தோட்டம் இருக்கிறதைக் கண்டு பிடிக்க வந்திருக்கேன். இது கொய்யாப் பழக் காலமாகச்சே. பழம் சாப்பிட்டு நுமனு தோணிக்க. நேரே இங்கே ஓடி வந்தேன். இதோ பாருங்க, எவ்வளவு பறிச்ச வந்திருக்கேனது" என்று கூறி மடி நிறைய பறித்து வைத்திருந்த கொய்யாப் பழங்களைக் காட்டினான் மங்கா.

"இவிலே பாதி வள்ளிக்கு, பாதி எனக்கு, என்ன இனிப்பு தெரியுமா? நீங்க ஒன்னு சாப்பிட்டுப் பாருங்க" என்றான் மங்கா.

குமரன் சிரித்தான். "இதுக்கெல்லாம் இப்போது நேரமில்லை. அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் இங்கையா?" என்று கார் பக்கம் கையைக் காட்டினான்.

"அடேடே. உங்க ஆள்லா அவங்க, எனக்குத்தெரியாதே!" என்றான் மங்கா.

"உனக்குத் தெரியாதவங்க இங்கே. பார்த்தாய் நீயே புரிந்து கொள்வாய்" என்று குமரன் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே, காரைப் பின்னுக்கு ஓட்டிக் கொண்டு வந்து அவர்கள் ஏதிரே நிறுத்தினான் பேசன்.

காரில் கண்கா உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்த மங்கா, "அடேடே, இந்தம்மாவா? இவங்களுக்கு என்னைக் கண்டாலே புடிக்காதே!" என்றான்.

கண்கா மங்காவை முறைத்துப் பார்த்தான்.

"இது யார், கண்கா?" என்று கேட்டான் பேசன்.

"யாரோ காட்டுமிராண்டிப் பெண்" என்று கூறிவிட நாய் துடித்தது. அதற்குள் குமரன் குறுக்கிட்டான். "மங்காவைப் பற்றி அப்புறம் எல்லாம் விவரமாகச் சொல்சிறேன். இப்போது நாம் புறப்படலாமே.... மங்கா நீயும் ஏறிக் கொள்" என்றான்.

"நானுமா?" என்றான் மங்கா வியப்புடன் கண்களை உருட்டி விழித்தவாறு.

"நீயும் சேர்ந்து தள்ளியதால் தானே கார் புறப்பட முடிந்தது? ஏறிக் கொள். உன்னை உச்சிக் கடவு வரையில் விட்டு விட்டே நாங்கக் விட்டுக்குப் போய்க் கொள்கிறோம்" என்றான் குமரன்.

மங்கா குதகைத்துடன் சிரித்தான்.

"இன்னிக்கத்தான் மொதமொதலாக எனக்குக் கார் சவாரி கிடைச்சிருக்கு!" என்று கூறிக் கொண்டே காரில் ஏறிப் பின் ஸீட்டில் தொப்பென்று விழுங்கு போய் உட்கார்ந்தான்.

குமரனும் ஏறுவதைப் பார்த்ததும், "என்னங்க சார், நீங்கனும் இங்கேயாவா உட்காரப் போறீங்க? எவ்வளவு பெரியவங்க நீங்க, உங்க பக்கத்திலே தான் உட்காரத்தா நல்லாவே இருக்காதே" என்று கூறிக் கொண்டே மறு பக்கத்துக் கதவைத் திறந்து கொண்டு சீமே இறங்கி விட்டான்.

"மங்கா! என்ன இது, கம்மா உட்கார்ந்து கொள்!" என்றான் குமரன்.

"ம்... நான் மாட்டேன். உங்களுக்குச் சரிசெமமா நான் உங்க பக்கத்திலே உட்கார்ந்தாவது?" என்று கூறிக் கண்டிப்பாக மறுத்து விட்டான்.

கடைசியில் பேசனைக் கண்கா பக்கமாக நகர்த்த உட்காரச் சொல்லி விட்டுக் குமரனே டிரைவர் சீட்டில் அமர்ந்து கொண்ட பிறகுதான் மங்கா பின்ஸீட்டில் உட்காரச் சம்மதித்தான். அவன் பக்கத்துக் கதவைச் சரியாக அழுத்திச் சாத்திய பிறகு காரைக் கிளப்பிக் கொண்டு புறப்பட்டான் குமரன்.

சற்று நேரம் மென்மமாகக் கார்ச் சவாரியை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த மங்கா சட்டென்று முன் பக்கம் குவித்து, "ஏனாங்க, ஐயா பாருங்க? இத்தம்மா பக்கத்திலே இவ்வளவு நெருக்கமா உட்கார்ந்திருக்காரே" என்றான் பேசனைக் காட்டி.

குமரன் சிரித்தான். "உரிசெமயோடு தான் உட்கார்ந்திருக்கிறார். வீட்டுக் காரராயிற்றே!" என்றான்.

"அப்படியா?.... இந்தம்மாலுக்குக் கண்ணாவம் ஆயிடுச்சா? ஏம்மா, எங்களுக்குக்கென்றாம் சொல்லாமத்தானே கண்

சொல்ல வேண்டும். எந்த அவமானத் தையும் வாய் நிறையாமல் தாங்கிக் கொள்ளும் சகிப்புத் தன்மை அவனிடம் இருந்ததல்லவா? இல்லாவிட்டால் எந்த நிமிஷமும் இந்த உலகம் அவனைச் சீரே தன்னித் துவைக்கத் தயாராயிருந்தும் அதைச் சிறிதும் பாராட்டாமல், முக மலர்ச்சியுடன் தன் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்க அவனுல் முடியுமா?

மாயாண்டியை அங்கவனது துரத்திக்குத் தத்துவஞானியாக்கிய பெருமை அவனுடைய அருமை மனைவி அங்காயினையத்தான் சேர வேண்டும். குளவி கொட்டிக் கொட்டியே புழுவை யும் குளவியாக்கிவிடும் என்று சொல்வார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக அங்காயி கொட்டிய கொட்டியில் மனிதனு யிருந்த மாயாண்டி புழுவுக்கும் சேவைய மான நிலைக்கு மாறியிருந்தான். புழு கூட எப்போதாவது ஒரு நிரும்புத் திரும்பித் தாக்க முயற்சி செய்யு மாம். ஆனால் அந்த அளவு தன்மானத் தைக்கூட மாயாண்டியிடம் மிச்சம் வைக்காமல் கொட்டித் துரத்தியிருத் தான் அங்காயி.

இத்தனைக்கும் அங்காயி தன்னுடைய ஆடம்பரச் செலவுகளுக்கெல்லாம் மாயாண்டியின் சம்பாத்தியத்தையே எதிர்பார்த்திருந்தான். அவனையொத்த மற்றப் பெண்களெல்லாம் ஏதாவது வேலை செய்து ஒரு நாளைக்கு ஒன்றோ டிரண்டோ சம்பாதிக்காமல் இருப்ப தில்லை. ஆனால் அங்காயி, நாலுக்குக் காரி, மேனி மிஸூக்கித் திரிவதற்குத் தான் அவனுக்குப் பொழுது சரியாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு நாளும் மாயாண்டியைக் காயக் காய வேலைக்குத் துரத்திவிட்டுத் தலைலிக் கொண்டை போட்டுக் கொள்வதற்கான ஒரு மணி நேரம் செலவழிப்பான். முகத்துக்குப் பவுட ரும் கொண்டைக்குப் பூவும் இல்லாமல் அவனுக்குச் சரிப்படாது. இப்படியெல்

லாம் சிங்காரம் செய்து கொண்ட யிறகு நாயர் உக்கடைக்குப் போய் ஒரு புரை ரோட்டியோ, பன்டோ, மயுடன் சாப்பிட்டுவிட்டு அங்கேயே கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்து அங்கு சாப்பிட வரும் தொழிலாளிகளிடம் வாய் ஓயாமல் அரட்டையடித்துக் கொண்டிருப்பான்.

தனக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியும் என்பதைப்பற்றி அங்காயிக்கு ரொம்பப் பெருமை. அதனவேயே மற்றப் பெண் களைப் போல் சிற்றூன் வேலை செய்வதை அவள் இழிவாகக் கருதி வந்தாள். வீட்டில் சிறுத்து டிடக்கும் நேரங்களில் தினப் பத்திரிகை எதை யாவது வைத்துக் கொண்டு எழுத்துக் கூட்டிக் கூட்டிப் படித்து அக்கப் போட்டிக்குரிய விஷயங்கள் ஒன்று பாக்கி விடாமல் மண்டையில் ஏற்றிக் கொள்வான். அந்த அறிவுக் களஞ்சி யத்தை அவள் அள்ளி வீசும் போது அவனைத் தட்டிப் பேச யாருக்கு வாய் இருக்கும்? வாயில் = புருந்ததுகூடத் தெரியாமல் அண்ணாத்த நிலையில் அவ ளுடைய சாமர்த்தியத்தை விபத்தா கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார்கள்.

அடுப்புப் பற்ற வைத்து ஆக்கிப் போடுவதென்ற வேதனையை அங்காயி ஆடிக்கொரு தரம் ஆளிக்கொருதரம் என்றுதான் வைத்துக் கொள்வான். சாப்பாட்டைப் பற்றி அவள் அதிக மாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. நாயர் களையில் எண்க்கு வைத்துக் கொண்டு காய்த்தோ கடுகயோ அங்கு எது கிடைத்தாலும் அதை வாய்க்கச் சாப் பிட்டுவிட்டு இருந்தாலிருவான். மாயாண்டிக்கும் அது கதைதான். வீட்டுக்கு வந்தால் சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு என்னுடைய கிடை யாது. வேலையில்லுந்து திரும்பி வரும் வழியேயே நாயர் களையில் உடனுக் கொன்று ஏதாவது வாங்கித் தின்று விட்டுத்தான் வீட்டுக்கு வருவான். அவன் வந்து வீட்டால் அங்காயிக்குப்

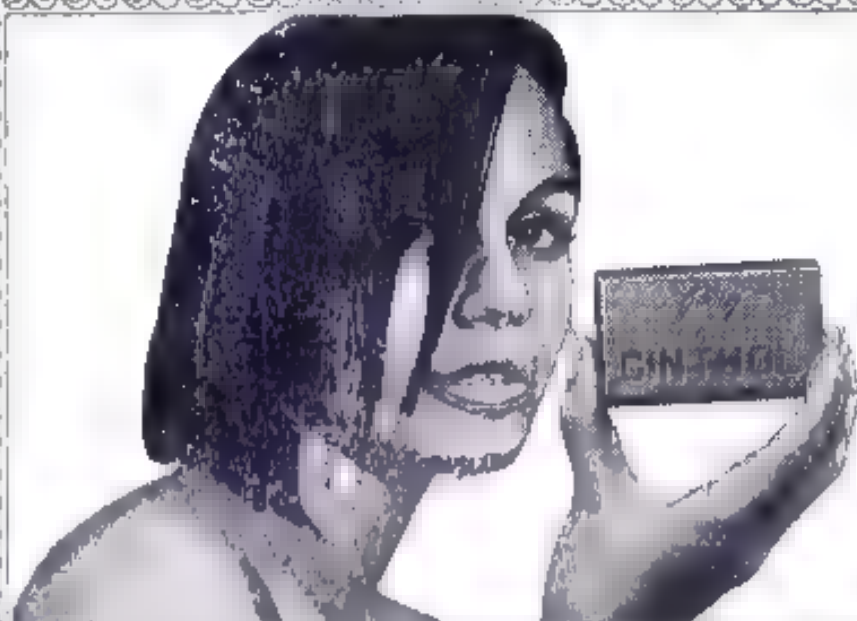
தனி மனிதன் எடுத்தால் பிச்சை ;
அரசாங்கம் எடுத்தால் அள்ளிய உதவி !
தனி மனிதன் கொடுத்தால் வஞ்சம் ;
தேர்தல் அபெட்சகர் கொடுத்தால் அன்பளிப்பு !
தனி மனிதன் பெற்றால் கஞ்சம் ;
ஆனால் உட்சி பெற்றால் தேர்தல் நிதி !

தனி மனிதன் செய்வதற்குப் பெயர் 'ஜேப்படி' (பிப்பாக்கெட்)
அதையே அரசாங்கம் செய்தால் பெயர் "மறைமுகவரி!"

தனி மனிதன் 'மஞ்சள்குடொளி' கொடுத்தால் 'இன்கால்வன்ட்'
ஆனால் அரசாங்கம் கொடுத்தால் "நாளை மதிப்புக் குறைப்பு!"

— "நடு மனிதன்"

**‘ஸிந்தாலைப் பற்றிய
சிகரமான சிறப்பு
அதிலுள்ள ஹி-11** பெருக்களாட்சியை வளர்க்கும்
என்கிறார்கள்

நான் அதை வாங்கக் காரணமோ அதன் நற்புமனமே'

19ஆம்... இரண்டாவது...
நிருபரும் அதன் பின்னர்
நிறுவனம்... எப்போதாவது
மெய்தவேண்டுமென்று...
புறக்கணிப்பதற்குப் பிறகுதான்
அதன்மேல் கவனம்...

அதற்கு, விபிசிவ ஆதிப
வற்றால் உண்டாகும்
விருப்பத்தை அழிக்கிறது
என்பதில் உண்மை. 11
(பெருந்தொகையோரோடு).
உய்யும் உடம்பிலே வாதநம்
பாப்பதே எழுகைத்
பாக்கல் அது.

திருமடக்கு உறுதிபெறுதல்—கான் குறுதும் ஸார்ச்சி பெறுவதற்கான
 ஜி-11 (பெறுகாததோரோடும்) அடக்கிய வித்தரம் கோரியும்,
 வித்தரக் டாப்மெட் பவுடரையும் உபயோகியுள்ளன.
 ஜி-11 கம்பது கன். திரெட்டாக் க.வி. என். ஏ. அலுவலகம் டீரேட் ஸார்ச்சு

மொழிது மொவதைப் பற்றிக் கவலை இருக்காது. ஒன்று மாற்றி ஒன்று அவன் மீது ஏதாவது குற்றப் பத்திரிகை படித்துக் குறை நேரமும் கொட்டிக் கொட்டியே தீர்த்து விடுவான்.

இப்படியே நாயர் விதித்த விதியென்று வைத்யாவது சாப்பிட்டு வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டவதற்கும் எவ்வ உண்டல்வலா? நாக்கு என்னும் அகரன் சில சமயம் அங்காயியைப் பாராத பாடுபடுத்தி வைத்துவிடுவான். அப்போது அவளுடைய சோம்பேறிக் தனமெல்லாம் போன இடம் தெரியாமல் பறந்து போய் விடும். வட்டியும் மூதலுமாக வாய்க்கு குவியான பண்டங்களைச் செய்து தான் முழுவுதும் சாப்பிட்டுக் கொண்டே யிருப்பான். மாயாண்டிக்கும் அல்வப்போது ஏதாவது கொஞ்சம் விடைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

அந்த மாநிலி வெறிதான் அன்று அங்காயியை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தது போலும். காலியிலேயே "காலகம்" என்ற வாகன விட்டில் நிரம்பியிருந்தது. அங்காயி அடுப்படியில் உட்கார்த்து தோளை சுட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அங்காயி அடுப்படிக்குப் போவதுதான் அபூர்வமே ஒழிய, போய் விட்டால் ஒவ்வொன்றும் வயனமாகத்தான் தயாரி செய்வான். அதைப் பற்றி மரணாண்டிக்கு ஒரே பெருமை. அவனுக்காக வென்று வட்டியில் போட்டிருந்த இரண்டே குட்டிக் தோளைகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே அவன் கூறினான்.

"இதிலே, தோளை.... நாயர் கடைத் தோளையும் ஒரு தோளையும்"

"ஆமாம், ஆக்கிப்போடறவ ஆக்கிப் போட்டா துன்ற ஆனுக்குத் தொக்குத் தான்" என்றான் அங்காயி. அவனுக்குப் பூர்விகம் சௌந்தியை அடுத்த வில்லி

வாக்கம். தான் மதராஸ்காரி என்று சொல்லிக் கொண்டதில் அவனுக்கு ஒரு பெருமை.

குட்டிக் தோளையின் கடைசி விண்ணில் வாயில் போட்டுச் சுவைத்துக் கொண்டே மாயாண்டி கூறினான். "இவ்வளவு தல்வா ஆக்கிப் போட்டியே, தாயர் கடையிலே துண்ணு துண்ணு ஏன் சாவனும?" என்றான். மாயாண்டி மதுரைக்காரனாயிருந்தாலும் மனைவியிடம் பேசும்போது அவளுடைய கொச்சையைத்தான் கையாள முயலுவான். அப்படியாவது அந்த வங்கினியின் நயம் எண்ணத்தைச் சம்பாதிக்க முடியுமா என்ற தப்பாசைதான், வேறென்ன?

"நேதமுமே நீ ஆக்கிப் போட்டா எவ்வளவு நல்லாருக்கும், ஏன் அங்கி?"

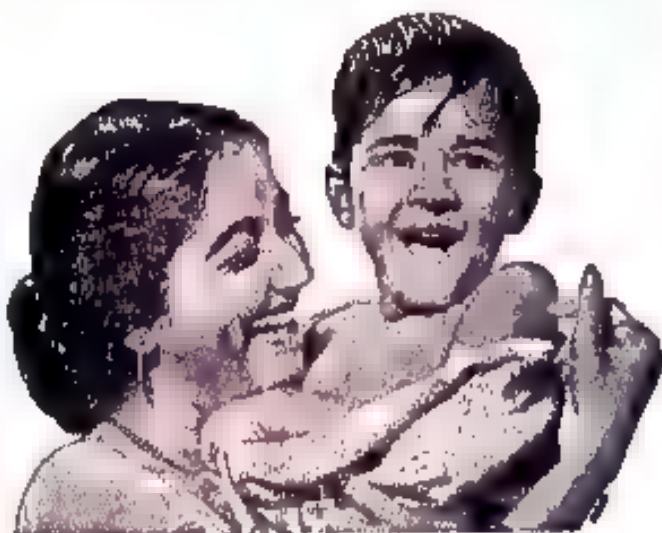
"அங்கியுமாச்சி, சொக்காடியுமாச்சி, உனக்கு ஆக்கிப் போட அடிமை ஒவ்வொரு விதமிருக்கயா என்ன? போலுப் போகுதுன்னு தான் துண்டறிபில ஏதோ குடுத்தா, ஆக்கிப் போடணுமாய் ஆக்கி! ஆசையைப் பாரு, போய்யா, போய்யா, உனக்குக் கொடுப்பதை இருக்கறதுதானாய்யா உனக்குக் விடைக்கும்" என்று முகத்தில் இடிக்காத குறையாக அங்காயி சாட்டுவதை ஆட்டி ஆட்டிக் தன் சொல்லம்புகளைத் தொடுக்கவே, மாயாண்டி வானக் குழைத்துக்கொண்டு மெதுவாக எழுந்து வெளியே செல்ல ஆரம்பித்தான்.

"இத்தாய்யா, இத்தக் காப்பித் தண்ணியையும் கொட்டிக்கிணு நடப்பா" என்று ஓர் அலுமினிய டம்ளரை அதிலிருந்த காப்பித் தண்ணியில் பாதி சிதறிக் தெறிக்கும்படியாக "ஸக்" என்று வைத்தான் அங்காயி. மறு பெச்சில்லாமம் அதைக் குடித் தான் மாயாண்டி. (தொடரும்)

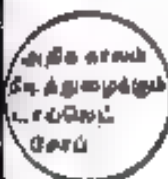
சமீபத்தில் மேற்கு ஜெர்மனியில் முன்ஸ்டர் நகரில் நடைபெற்ற காலதேச மருத்துவக் கருத்தரங்கில் இடம் பெற்றிருந்த ஒரு புதுமைபான நாற்காலி, 27 நாடுகளைச் சேர்ந்த மருத்துவ நிபுணர்களை வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது. ஏனெனில் இந்த நாற்காலி, 'போ' என்றும் போகும்: "திம்" என்றும் நிற்கும். குரலினால் இயங்கும் நாற்காலி இது! பரிசுவாயு அங்குத கால்களின் காரணமாக நடக்க முடியாதவர்கள் இந்த நகரும் நாற்காலிகளில் அமர்ந்து உத்தரவிட்டால், அவரது குரலுக்கு ஏற்ப நாற்காலி இயங்கும்!

சமீபத்தில் மேற்கு ஜெர்மனியில் முன்ஸ்டர் நகரில் நடைபெற்ற காலதேச மருத்துவக் கருத்தரங்கில் இடம் பெற்றிருந்த ஒரு புதுமைபான நாற்காலி, 27 நாடுகளைச் சேர்ந்த மருத்துவ நிபுணர்களை வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது. ஏனெனில் இந்த நாற்காலி, 'போ' என்றும் போகும்: "திம்" என்றும் நிற்கும். குரலினால் இயங்கும் நாற்காலி இது! பரிசுவாயு அங்குத கால்களின் காரணமாக நடக்க முடியாதவர்கள் இந்த நகரும் நாற்காலிகளில் அமர்ந்து உத்தரவிட்டால், அவரது குரலுக்கு ஏற்ப நாற்காலி இயங்கும்!

(ஐ. பி. எஸ்.)

புதுமையின் பொலிவிக்கு ஹமாம்

நாகிதோலும் ஹமாம் உபயோகியுங்கள். உங்கள் குழந்தைகளும் உத்தம் செய்வதுடன், புத்துணர்ச்சியையும் அளிக்கிறது. உங்கள் மேனிக்கு கலாச்சியான மெருகையும் கொடுக்கிறது. நெடுங்காலம்... நீடித்திருக்கும் ஹமாம் உபயோகிப்போது உபயோகியுங்கள்.

உ.உ.உ. தயாரிப்பு

CHAM-2 1/2

20. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

குறிப்பறிந்த ஒழுக்கம் ஒரு சிறந்த குணம்.

“குறிமிகல் குறிப்புணர்வாகை உறுப்பினுள் யவனுகொடுத்தல் கொளல்”

என்பது பொதுமறை. திருத்தொண்டர்களது திருக் குறிப்பறிந்து ஒழுக்கத்தில் வல்லவராவ நாயனார் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் என்னும் திருப்பெர் பெற்றார்.

ஏல்வா வளங்களும் பொருத்திய தொண்டை தன்னுடைய தலைநகரம் காஞ்சிமாநகரம், உமாநேலியார் உயிர் களித்ததுப் பெருங் கருணையினால் முய்

சிவனருட்
செல்வர்

திருமுருக சிருபானந்த லாசியார்

பத்திரண்டு அறங்களைப் புரிந்து கொண்டே காமகொட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையுடையது. இது கும்பாளம் புத்தங்களுள் இருநிலைத் தலம். முத்தித் தலம் வழிநூல் முத்தன்மை பெற்றது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த முத்தி நகரமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு புறத்தில் வாழ்பவர் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார். அவர் காலையர் குலத்தில் அவதரித்தவர். சென்மையுடைய அன்பு நிறைந்த மனத்தினர். சிவநேசி நின்று சேவ் மிக்கவர். பன்னிய உருவங்களாகிய திருத்தொண்டர் களது குறிப்பறிந்து கொண்டு செய்வும் கன்மையில் திண்ணையுடையவராக இவர் ஓமகிழபடியால் “திருக்குறிப்புத் தொண்டர்” என்னும் திருநாமம் பெற்றார்.

சேரோளியும் மாலைளியும் மிகுந்து திசைகள் எங்கும் இசை பரவிய திருக்கச்சியம்பதியில் பொதுவாக ஊரவர்க்கு

ஆடைகளை ஒதுக்கித் தரும் பொது வன்னூர் என்று இவரைக் கூறலானது. திருக்கோயும் கங்கையையும் முடித்த சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கு ஆடைகளைக் குறிப்பறிந்து ஒலித்துக் கொடுக்கும் சிறப்புடையவர். இவர் தொண்டர்களது ஆடைகளின் அழுக்கை யகற்றுவார் போல் இருநிலையும், மும்மலரும் இறப்பு, பிறப்பு ஆகிய அழுக்கையும் அகற்றினார். திருக்குறிப்புத் தொண்டருடைய தன்மையைக் கண்டு அருள் புரியத் திருவுளங் கொண்டார் எம் பெருமான்.

பற்கள் கிடுகிடுக்கும் குளிர் மிகுந்த காலம். அத்தக் காலத்தில் சிவபெருமான் வறியவர் போல் அழுக்கடைந்த கத்தை யுருத்தி, மாதவ வேடம் பிணைந்து மாலையார் மலரடிகள் மண்மேல் படத் திருத் தொண்டர்பால் வந்தருளினார். உடம்பு முழுதும்

வெள்ளையர் ஒளி செம்ப, கருமேகம்
முடியது போல் அழுக்குக் கத்தை
புடல் எழுந்தருளி வரும் அருத்தவரைத்
நிரூக் குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்
கண்டார். அக் கோவம் நாயனாருக்குத்
தன்பத்தைத் தந்தது. உன்சம் உருவி
யது. அடியவா எதிர் சென்று நிரூ
வடியலில் வீழ்த்து பணித்து எழுந்தார்.

"எந்தையே! தேவரீர் இங்கு எழுத்
தருளுவதற்கு அடியேன் செய்த
தவமோ? என் குலம் செய்த தவமோ?
என் முன்னோர் புரிந்த முடியிலாத்
தவமோ? நானே தவமுடையேன்;
உய்த்தேன். பிறையிப் பெருங் கடவி
னிலும் கண்பெயிறேன். சிவானத்
தப் பெருவாழ்வு பெற்றேன். தவப்
பெருங் குன்றே, நிரூமேனி இவ்வ
விலரீர். நிரூமேகம் வாய்க்குள்ளது.
காரணம் யாதோ? கத்தையினைத் தத்
தருளும்; வெழுத்துத் தருகின்றேன்"
என்றார் நிரூக் குறிப்புத் தொண்டர்.

"அன்பனே! இத்தக் கத்தை மிகவும்
அழகியேறி உடுத்திக் கொள்ள முடியாத
நிலையில் இருக்கிறது. குணம் குளிர்
கொழுமையால் இதை விட முடிய
வில்லை. மேற் கடவில் குளியல் விழு
முன் இதனை வெழுத்துக் காவ வைத்துக்
கொடுப்பதாயின் கொண்டு போய்த்
துவைத்து வாரும்" என்று அருளிச்
செய்தார் இவ்வாறு.

"பெருமானே! கத்தையை என
விடம் தந்தருளும். அவ்வண்ணமே
பொழுதி போகவதற்குள் இதனை உலர
வைத்துத் தருகிறேன்" என்றார்
தொண்டனார். "அவ்வாறு தராமற்
போவிராயின் இத்த கட்டிப்புகு இடர்
செய்தவராயின்" என்று கதிக் கத்தை
வைத் தந்தருளினார்.

நிரூக் குறிப்புத் தொண்டர் கத்தை
வைப் பெற்றுக் கொண்டு போய் தறு
மணம் விடம்
மலர்சுப் நிரைத்த
நூ குளத்திவ்
தொய்த்தார்.
பின்னர் அதைப்
புழுங்க வைத்தார்.
மீண்டும் தொய்க்க
முயலும் போது
பெரும்பகல் கழித்
தது. பிற்பகலில்
கங்கை முடித்த
கண்ணாத்தப் பெரு
மானது கருண்

யாள் கரு மேகங்கள் குழிந்து பெரு மழை விடாது பெய்தது. திசை மயங்கியது; மழைத் தாளையானது விழி துழையாதபடி நெருங்கிப் பெய்தது. தொண்டனார் மிகவும் மனம் கலங்கினார். மாதவாரிடம் கூறிய வாக் குறுதியை நினைந்து உள்ளம் உடைந்த தொண்டனார் என்செய்யவேன்? துலையித்து உலர்த்தித் தருவதாக இந்தக் கந்தை வையப் பெற்றேனே? தேவ தேவா! கருணாகரா! செய்வதறியேன்" என்று வாடினார். மழை ஒருவேளை விட்டொழியும் என்று கருதினார். ஆனால் மழை திற்பதாகக் காணவில்லை. பகையரைப் போல் இரவு வந்துவிட்டது.

தேவிரண்டனர் மிக மிக வருந்தி
னர். "ஆ! கெட்டேன். குளிரால் உடல்
வருந்தும் தூய தவ முனிவரிடத்தில்,
என் குற்றவால் தவறி விட்டதே"
என்று மயங்கி விழ்ந்தார். மீண்டும்
எழுந்தார். மனது பொழிந்த வண்ண
மாகவே வீருத்தது. மாதவர் பால்
ஒதிய கால எல்லை கடத்தது. "ஆ!
சிறியேன் இப்படி நிகழும் என்று அறி
யேன். முன்னமேயே துணிவையி
துவைத்து விட்டால் கொண்டு போய்க்
காற்றில் உலர்த்தாமல் போனேன்.
சிறந்த தவ முனிவரது திருமேனி
குளிரால் துன்புறுமாறு தீங்கு இழைத்த
எனக்கு இனி வேறு என்ன செயல்
இருக்கிறது? காலத் தவறிய நான்

செய்யத் தக்கது இதே" என்று துணி துணைக்கும் கல்லில் வேகமாகத் தமது தலையை மோதினார். இவ்வாறு அவர் உயிரிழைத் துணிந்தது தற் கொலையாகாதோ என்று கேட்கலாம். திருத்தொண்டின் நிபதிக்கு ஊறு வந்த பின் பேரியோர் உயிர் வாழ்க்கையை விரும்ப மாட்டார்கள். ஆகவே, திருக்குறிப்புத் தொண்டர் பாதையில் மோதி உயிர் விடத் துணிந்தது தற்கொலை யாகாது. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தலையைப் புடைக்கப் புருந்தபோது பாதைக்கு அருகில் இறைவருடைய திருக்கரம் தோன்று அவதூடைய தலையைத் தகைந்து கொண்டது.

நீர்மழை மாநில மலர் மழை பொழிந்தது வானம். தழுவக் குறைந்த தயா பரன் உண்மையான அன்புடைய நாயனுருக்கு வெண்மையான விடைபின் மீது உண்மையுமையாருடன் காட்சி தந்தருளினார். மாறும் அயனும் காணுமா? தேவகிப் பாதுகம் தேனும் போகக் கண்டு, உள்வம் உருகி, அன்பு வெள்ளம் கரை புரளக் கைகூப்பி, சீதாமூது நின்னார். முக்கட் பெருமான் அன்பரை நோக்கி, "உனது அன்பின் திறத்தை மூவுலகங்கட்கும் அறிவித்தோம். நீ சிவலோகத்தில் நம்முடன் பிரியாது இருந்து இன்புறுவாய்" என்று அருள் புரிந்து மறைத்தார். திருக் குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் தாய சிவா ள் தத் தப் பெருவாழ்வ ளய்தினர். (தொடருகி)

நகுபா ஒருவா, பல துறையில் உள்ள
வர்களைச் சந்தித்து "வாழ்க்கை"க்கு
விளக்கம் கொடுஞர். இதோ அவர்கள்
கூறிய விளக்கங்களைப் பாருங்கள்!

கனகசபைத் தலைவர் : “சத்திராஜதனம் பெருகி, ஸைந்தனம் வளிகளும், இத்தகைய வரமுதலாக
யின் கனகசபை.”

வினா எண் 10 : "சாந்திநகர சிங்கரா அமைச்சரவைப் பேரவையுள், மனோசி, மகன் நிரமதிநகர உட்கட்சித்திருக்க அனாதை வளர்வதில் இவற்றில் பெரிதானது."

தேரூட்டியகாரர் : “காங்கிரஸ் தேரூட்டல் சார்புக் கொண்டு, விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். தேரூட்டல் சார்பற்றதாகவேயுள்ளது. தேரூட்டல் சார்பற்றதாகவான் விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆம் பங்கிதம் பொருத்தமானதாய் போய், திருவள்ளூர் மாவட்டம் பிழைக்கக்கூடிய பங்கிதம், பிழைக்கக்கூடிய மாவட்டம் பங்கிதம் பெறுகின்ற விஷயங்கள்.”

அரசியலமைதி : "மாநாட்டைத் தடைசெய்யுமா? அல்லது மாநாட்டைத் தாமதப்படுத்துமா? அல்லது மாநாட்டைத் துவக்கமா?"

மாநில மருத்துவம் : "கருத்தரிக்காத காலகாலத்திற்குமுன்பு போன்றதல்ல. கிராமமேஜர் கோடுவாரி போன்ற காலகாலத்திற்கு முன்பு" என்றும் சொல்கிறார்.

அன். நீ. 9. "லாபத்தைப் பதும்படி யோன்றது. பதும்பெய்து எல்லவள யோராட்டம் நடத்த வேண்டியுள்ளது. அதனையே பெரும் யோராட்டம் எனப்படும்." — அபி. சம்பந்தியார்

பெரிதோ சிறிதோ—
தரமே
எமது குறிக்கோள்.

MAC / M.C.F. 15/1, 1954

எம் நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவும் கருவிகளாகவும்
கூடுதலாக சமூக சுகாதாரத்திற்கும் உதவி செய்கின்றன.

இந்தப் பரிகார உற்பத்தி செய்யப்படும் காலம் காலஞ்சென்ற தனித்
தனி நோய்களுக்கும் உதவியாகவும் இருக்கின்றன என்பதற்கு
தவறாது உறுதி.

கமலே சமயிடுமோட் மிகச்சிறந்த உற்பத்தி தயாரிக்கப்பட்டு
நாட்டிற்கும் உபயோகத்திற்கும் கருவிகளாகச் சேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.
அவன் கமலே சமயிடுமோட் உபயோகத்திற்கு உதவியாகவும்
உபயோகமாகச் செயல்படுகிறது.

விவசாயம் செழிக்க
கமலே சேவை செய்கிறது.

MICO

LICENSEE **BOSCH**

மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோ., லிட்.,
பெங்களூர்

சிறப்பு இலாகா

மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோ., லிட்., பெங்களூர் - 560 001

கவனத்தோடு — 312, மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோ., லிட்.,

பெங்களூர் - 560 001

பெங்களூர் - 560 001

312, மோட்டார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோ., லிட்.,

பெங்களூர் - 560 001

அலுவல் முடிந்து 'அப்பாடா' என்று இருக்கும் நேரம்

உங்கள் குடும்பத்தார், பரிவேளும்
பாசத்தோடும் உங்களைச் சூழ்ந்து உட்
காங்கிற்றுக்கின்றனர்.

அவர்கள் கண்களில் எம்பிக்கையின்
நல்லொளி கடவிட்டுப் பிரகாசிக
கிறது. காரணம்? தேவையானதைச்
செய்யத் தவருதவர் நீங்கள் என்பது
அவர்களுக்குத் தெரியும்.

உங்கள் அன்பு, ஆதரவு, தியாகம்
ஆயிரவருதான். அவர்கள் காணும்

ஆகை கனவுகளை நனவுகளாகும்.

வருங்காலம்—அதை நம்புபவர் நீங்கள்.
நன்னம்பிக்கை உபகளுடைய தனிக்
சொத்து. ஆயுள் இன்குரன்கிலும்
அளவையா நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறீர்
கள் நீங்கள். எவ்வேதான், நீங்கள் எடுத்த
துள்ள என்டென்மென்ட் பாலிசி உப
களையும் உங்களைச் சார்ந்தோரையும்
எதுகேரிலும் காப்பாற்றும் எவ்வுபகை
நங்கு, அறிவித்திருக்கிறீர்கள்.

ஆயுள் இன்குரன்சு போல

ஆதரவு தருவது எதுவுமே இல்லை

'பகைவனுக்கு எஞ்சியாய் ஒன்றெழுதல்' மகாசபை பாரதியின் பாடிக்கு விளக்கம் தருவதுபோல அனாதாதிருக்கும் இந்தக் கவிதையை எழுதியவர் இயக்கியிருக்கலான கோபால் பரிசை இயலாண்டிய பெற்றுள்ள இயல்பினால் தேசத்து எழுத்தாளர். அவரது இந்தக் கவிதைகளை மங்கலகர்ப்புடன் இங்கு பிரசுரிக்கிறோம்.

பகைமை

புண்டருட்டி

ஒரேயு மண்டலம் நிர்மாணிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் காற்று கனக்கெல்லாம் அநிபதியான வாயு பகவானின் ஆட்சி எத்தனைவிதும் பூய்வியிருந்தது. அவனது அளமச்சர்களும் அறுமலர்களும் தங்கள் அணி படைகளுடன் அவரதுபேரேயு வாய்ந்து வந்தனர். அராவைப் போலவே அவர்களும் பவல் பொருத்திவலர்கள். அடம்பி பிடித்தவர்கள்; அவனைப் போலவே காற்றுமலம் படைத்தவர்கள். மலைகளிலும் விசுவார்கள்; பள்ளத்தாக்குகளிலும் ஆட்சி செலுத்து வார்கள். குன்றுகளையும், மலைச் சத்துகளையும் பொத்துகளைக்கூட அவர்கள் விட்டு வைப்பதில்லை. நினைவிலே தங்களுக்கு மாவயமாகக் கிடைத்து விட்டது போன்ற இறுமாப்போல் தங்கள் மலம் போன பொக்குப்படியெல்லாம் செலப்பட்டு எத்தார்கள்.

கான் ஒரு முறை அந்தப் பக்கம் சென்றிருந்தேன். ஆகா, எவ்வளவு நெருங்காமலா இடம் அது! குஞ் குஞ்சென்ற காற்று! துயிலா மாற்ற நுல வானம், திரைந்தவெளி, கதந்திரமான சூழல்லை, மலிந்தபி ள்கை கொள்ளாமல் நான் அப்பகுதியில் சுற்றிக் சுற்று எத்திரை. ஒரு காற்று என்னை அறுகுக் கேட்டது: "இங்கே நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?"

"உலகைக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று பதிலிழந்தேன் நான். "உலகைக் கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று எகத்தாளமாகக் கேட்ட அது என் தலைமையத் திட்டியது. தலைவிலிருந்த கொப்பி பறந்து விடுற னிழந்தது. அதை எடுக்க நான் குவிந்தேன். காற்று என் கொட் டைப் பற்றிப் பறப்பதென்று இறங்கித் தலை வாயிலே கற்று விடைய ளாப்பது. அதற்கு முதலாளமாகத் தலைவிலே துணியைப் போட்டு என்னை அடைந்துவிடது. நான் என் போட்டைக் கொட்டினால் பிடித்துக் கொண்டு பறப்பது. அளித்து கொள்ளாமலேயே, அதைக்

ஷமுவேல் யூசப் அக்துன்

கண்ணுற்றதும், அது மீண்டும் என்விடம் வந்து பூமிமலக் கவலும்படியாக என்னைப் பிடித்துத் தள்ளியிட்டது. நான் விழுந்ததைக் கண்டு கடைகலென்று கெக்கெனிகொட்டியும் தல்கத்தது. நான் மெதுவாகக் காலான்றி எழுந்து நிற்க முயன்றேன். என் மீது சேய்ப் பாய்ந்து, "போ, உன் வழியை வராடுத இய்கே!" என்று கடிந்தது.

உழைமக் காட்டியும் பங்காளி எதிர்த்து திற்பதில் அர்த்தமில்லை என்று கண்ட நான் பேசாமல் என் வழியே சென்றேன்.

நான் நகரத்தை அடைந்தேன். வீட்டில் புதுத்தேன், நிம்மதி காண முடியாமல் தி போகவே, மீண்டும் வீட்டை விட்டுப் புறப் பட்டேன். நான் விருமயிரியோ விருமயா மலோ என் கால்கள் என்னை வாய் மல்கட்ட வந்துகே இட்டுச் சென்றன. காற்றுமல்கு கொடுத்த உபத்திரவங்கள் எல்லாம் எனக்கு

வியது. கவிதையை அடுத்தது. கடாரத் தைத் தலை குப்புறப் புரட்டியது. நித் தான்களைக் கத்தல் கத்தலாகச் சிறித்துப் போட்டது. கடைகலமாக என்மீதே பாய்ந்து என்னைப் புரட்டி மெதுக்கையயிற்று.

அதன் பலத்துக்கு ஈடு கொடுத்து நான் நிற்க முடியாது எவ்வளவுக் கண்டேன். எப் புடியோ மெதுவாகத் தடுமாறி எழுந்து நின்று நான் மீண்டும் நகரத்தை அடைந்தேன்.

ஆம், நகரத்தை அடைந்தேன். அதன் கற்றுச் சமரக்குள் அடைந்து விடக்க முடியா மென். ஆனால் எனக்கு நிம்மதி கிட்டவில்லை. ஏதாவது பாற்றாட்டாளன் இதன் தரும் இடத் துக்குப் பாக வேண்டும் என்று ஆசை தலை நல்கியது. வாய் மல்கட்டத்தில் கண்ட காற்றுமல்கு போல் எவ்வளவு கால்க் கிடைக் காற்றாய், நான் மீண்டும் அந்த இடத் துக்கு நடைமல்கு காட்டியேன்.

காற்றில் அவமதிப்புக்கு ஆளாகக் கடா தெய்வநற்காக நான் எவ்வளவு பலவகையி னடுத்தும் சென்று நிறு குடிசை ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டுடன், நிம்மதிக்கு ஓர் இடம் கிடைத்து விட்டது என்று நான் மகிழ்ந்திருந்த பின்புமீதே காற்று வேறு விதமாக என்னை விட்டது. ஒரு நாள்பொழுது போலதே பிறப்பப் பரவத்தவாறவிட்டது. காற்று கால்குமல்கு சூத்திரிற்று. கவர்க்கி னுட்டி அளகத்தது. ஓர் இரவுக்குள் குடிசை முழுவதையுமே பொரித்து விட்டது.

ஆம், காற்று என் குடிசையையே பொரித் தெடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. எனக் குத் தல்குமல்கு இல்லாமல் கொசுதல்கிட்டது. நாலும் தப்பிடுதும் பிழைத்தோம் என்று திரும்பவும் நகரத்தை அடைந்தேன்.

ஒரு முறை நடந்ததுவே இரண்டாம் முறையி் நடந்தது. இரண்டாம் முறை நடந்ததுவே மூன்றாம் முறையும் நடந்தது. நான் நகரத்துக்குத் திரும்பியபின் ஒழிய மல்குதல்கு அமைதி மட்டும் கிட்டவில்லை. திரும்பத் திரும்ப எத்த இடம் என்னை விட்டது விட்டது அடிக்கத்தோ. அந்த இடத்தை என்னை என்னை என் இடமம் ஏன்வியது. "எத்த இடம் கண்ட இடமடிக் திரும்பித் திரும்பி அடிக்கிறதோ, அந்த இடத்துக்குத் திரும்புமது முடியாத காரியம் என்று உனக்குத் கொவ்வவில்லையா? முடி யாத காரியம் எப்பொழுதுமே முடியாத காரியம்தான். என்மிக் காகாடு!" என்று இருமயத்துக்கு அறுதல் அளித்தேன். ஆனால் என் இதயம் முற்றிலும் எவ்வுக் மாறுகலை தினைத்தது. நான் ஆவிரம் முறை முடியாத காரியம் என்று அடித்துச் சொல்லுவேன், அது ஆவிரத்தொரு முறை "முடிந்த காரியம், முடியாத காரியம் என்று ஒன்றும் இல்லை. எவன் எவ்வுத்தால் ஆகாத காரியம் என்று ஒன்று உண்டா?" என்று எனக்கு மறுமொழி அளித்து வந்தது.

நான் மல்குமல்குமல்கு கடுங்குகிறேன் என்று நினைத் தென்பேன். தானே வீதும் காட்டி முடிக்கிறேன்.

நான் என் வீட்டைப் பற்றிப் பெருமைய பாராட்டிக் கொள்ள வில்லை. அது சின்னது

முருகோன் பூவர் அக்காள்

தள்ளுத நினைவிருந்தது. எவ்வளவு, முன்னின்று பாடாகக் கித்தாண்டுகூட, முன்னின்று எவ்வளவு எடுத்துச் சென்றேன். முன்னின்று அடித்து ஒரு கடாரம் கால்குத்தினேன். காற்று புயலில் தஞ்சம் அளிகுறல் எவ்வளவுநகரம்.

ஓர் இரவுகாலம் அங்கே நுழைவேன். பற்றி வைத்திருந்த விளக்கு கட்டிவிட்டு விட்டேன். வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தேன். வெளியே காற்று நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். "எவ்வளவு மல்குமல்கு" என்று கேட்டேன். அது என் கால்குமல்கு பொத்தி வாயிற் அடைந்தது. நான் பேசாமல் கடாரத்துக்குத் திரும்பி னேன். அது கடாரத்தின் முனைகளைப் பிடுங்

வேள்கை
வேளேரேன
சலவை!

ஸ்ரீஸ்வர் சீப்ஸ்

துணிகளை
புத்தாடைபென
வெளுக்கிறது

மேட்ரூஸ் டெயிலிங் & இண்டஸ்ட்ரீயல்ஸ்
காஸ்ட்டோரேஷன் கிழிடுட்ட
மேட்ரூஸ் ஆர்டர் R. S. கோபுர ஒயர்லா
காஸ்ட்டோரேஷன் கிழிடுட்ட
கோஸ்ட்டோரேஷன் கிழிடுட்ட

Criterion-MC-010

“எவ்வாறு என்று எழுதுவதற்குப் பதில் நான் என்று எழுதி நில்லவில்லை என்று கூறியேன்.”

“பாவுவதற்கு எடுத்துவந்து போகப் பதிலாகக் கொண்டு வர, இன்னும் ஒரு ஐக்கணத்தை நீட்டிப்பதற்கும் இதைப் பாசியைப் பாடிக்கொள்.”

சிறியதுதான், என் வீடு சிறியபித எப்பதற்காக நான் இறுங்கப்பட்டுக் கொண்டனவும் தயாராயில்லை. எத்தனையோ பெரிய வீடுகள், என் வீட்டைக் காட்டிலும் நல்ல வீடுகள் இருக்கவே செய்கின்றன. என் வீடு சிறியது தான் என்றாலும், எங்கிலைப் போல் நடுவன் வாழ அது எவ்வளவோ போதுமானது. போதும் என்று மனமே கொள் செய்வம் மருந்து. ஆகையால் வாடினான் நான் ஆனால் கொட்டை கட்டி அழிவதில்லை. நான் எவ்வளவு ஒரு வீடு கட்டிக் கொண்டு விட்டதைக் கண்டது காற்று. உடனே என்னை அழை, “இதென்ன இது!” என்று கேட்டது.

“இது ஒரு வீடு!” என்றேன் நான் பதிலுக்கு.

அது உரக்கச் சிரித்தது. “இதற்குப் பெயர் விடா? வேடிக்கையாகிவிடுகிறதே! வெட்கமாகியிருக்க உனக்கு, இதைப் பெயர் வீடு என்று சொல்லிக் கொண்டு நீயே!” என்று என்னை உணவாடியது.

நாளும்கு சிரித்துக் கூறியவை: “இதன்னை நீ கண்டிராத பொழுது இன்று என்னை சிரித்துக் காண்கிறாய்!”

“எல்லா கொய்யா? இது ஒரு வீடு! அதுவும் நான் கண்டிராதது” அப்படித் தாசின” என்று கேட்டு மீண்டும் தகைத்தது காற்று.

“ஆம், வீடு... இது வீடுதான்!” என்றேன் நானும் சிரித்து.

அது சிரித்துக் கொண்டு, “ஓஹ், அப்படியானால் நான் என் வீட்டுக்குப் பிரவேசித்துச் கோரித்துப் பார்த்தேனே!” என்று.

கொண்ட கையோடு வணை தட்டிக் கதவைத் தட்டிக் கொட்டிச் செலுத்தும்

பார்த்தது. அதை உடைத்து விழுத்தது. அடுத்தபடியாகத் தன் கதவைத் தட்டித் துண்டிக்கப் பரிசோதித்துப் பார்த்தது. துண்டிக்கவும் உடைத்து விழுத்தது. கடைசி வரையில் எழும்பிக் கொண்டே நோக்கிச் சென்றது. அது எழும்பிக் சென்றதும் கரை சிறு விழுத்தது. காற்று எங்கிலைப் பார்த்துச் சித்திவாழ் கேட்டது:

“நீ கட்டிய வீடு எங்கே?”

அதுவும் கேட்டேன்: “என் வீடு எங்கே?” அதுவும் நான் சிரிக்கவில்லை.

புதுப்பதிவ் காற்று என்னை வீடுக்கு அடித்த பொழுது கைவாய் நான் நகரத்துக்குத் திரும்புவதுண்டு. கடைசிவரையில் திறந்த சாய் வம், என்னைப் பட்டணத்துக்குத் திரும்ப வேண்டியாய் அடித்தது. ஒய்வேனாகு முறை ஏன் நான் மோசம் போனதற்கும், என்னை என்னை செய்வதென்றே புரியவில்லை. நகரத்துக்குத் திரும்பலாம் என்றாலோ அதுவும் இல்லாத காரியம். அங்குள்ள நிலையம் வாரி கண்டார் கன்? வாடிக்கையத்துக்குப் போக என் வீடுவோ அதுவும் அகாத காரியம். என்னென்று, காற்று என்னை அடித்து அடித்து விட்டிருக்கிறது. நானே ஒரு கூடாரம் கண்டதுக் கொண்டு, குடிசை வேயத்து கொண்டு பார்த்தேன். அதுவும் காற்றுக் கொண்டு தாக்குப் பிடித்து சிறுக்கியிருக்க, சிறு தாசின ஒரு சிறிய வீடு கட்டிக் கொண்டு. அதுவும் காற்று என்னை என்னை விட்டது சிறு சிறு முடிவாகியும். காற்று, அது சிறியதாகவும் வறுவறுவதாகவும் இருக்கின்றனா என்னவோ? அதுவே வேறுவாடி வறுவறுவதாகவும் இருக்கின்றனா காற்றைச் சோனித்திருக்கக் கூடுமோ? நான் வறுவறுவ மரங்களும், அடித்தனமான உத்திரங்களும், பெரிய பெரிய பாறைக் கற்களும். உற்றுமாரைத்துக்கும் பூச்சுக்கும் சிறுத் சிறுபூக்கும் எடுத்துச் சென்றேன். சிறுத் கொய்யாத்துக்காரர்களோ அமர்த்திச் கொண்டு, இவரும், பகலும் அவர் கண்டைப் வேலையாகக் குறித்தோடு என் காணித்தேன். இத்தத் தடைய, நான் புத்தி சாதித்தனமான ஒரு காரியத்தைச் செய்தேன். அதாவது ஆறுமான், வறுவறுவ அண்டினாரத்தைப் போடச் செய்தேன்.

வீடு கட்டி முடித்தது. கம்பீரமான என அழுத்தலாக நின்று.

வீடு கட்டி முடித்தது இத்தக் காற்றுக்கு வந்தபுத்தரன் குறுகிக்கு முகத்தில் விவரித்த கையாடிக் கொடுத்தது. என் வீட்டைத் தேடி வந்த கட்டை; சாத்தியிருந்த துண்டம் கதவுகளைத் தட்டிவது.

“பார் தட்டுமெது துண்டம் கதவுகளை?” என்று கேட்டேன் நான்.

“அது வேடிக்கையாகச் சிரித்து. “உன் பக்கத்து வீட்டுக்காரன்!” என்று.

“புதுதான், காற்றைக்காரனும் வீடும் இத்த இவ்வு வேலையில் ஒரு பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்கு இன்னொரு பக்கத்து வீட்டுக்காரனோடு என்ன வேலை!” என்று கேட்டேன்.

அது சித்திரம்: புது வீட்டில் வந்திருக்கும் பக்கத்து வீட்டுக்காரன் உடனாக வரவேண்டும் என்று வரத்தான் போகவே வந்திருப்பதாகக் கூறிவது.

"நான்லாம் வந்தேன் இருக்கிறேன் போய் வருவதற்கு பக்கத்து வீட்டுக்காரனை வரத்தவதும் ஒரு பழக்கமா?" என்று கேட்டேன்.

அது மீண்டும் விட்டைக் கதறிச் சுற்றி வந்தது: இம்முறை வரத் தவறுத் தட்டியது.

"வாள் தட்டுவது வரத் தவறு?" என்று கேட்டேன்.

"உன் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்தான்! தெரியவில்லை?" என்றது காற்று.

"பக்கத்து வீட்டுக்காரனு? அப்படியானால் தாராளமாக உன்னை வரவாழை!" என்றேன் நான்.

"ஆனால் தவறு பூட்டியிருக்கிறதே!" என்றது.

"தவறு பூட்டியிருக்கிறதா? நான் பூட்டி விடுவதாய்தான் தவறு பூட்டியிருக்கிறது!" என்றேன் நான் கேளிடாக.

"இந்தியன்!" என்றது காற்று.

"எனக்குக் குளிர் என்றால் தாக்கது. பொழுது புலர்ந்தது குளிசன் உதிரும் வகையில் பொறுத்துக் கொள். அப்படியாகத் திறந்து விடுகிறேன்!" என்றேன் நான்.

பொழுது புலர்ந்தது கதிரவன் உதித்ததும் நான் தவறுத் திறந்து காற்று வரவேற்பதற்காக வாழ்க்கைப் போனேன். ஆனால் காற்றை அங்கே காணவில்லை. நான் என் வீட்டு வரையில் நின்று கதறிப் பார்த்தேன். பரந்தவ சேன்றவிடமேல்சொன் பாராக்கி விட்டிருந்தது. ஈர மரம் செழுவைக் காட்டும், பூமிச் பச்சைவைக் காட்டும். பூமியும் கற்களும் காட்டி நின்றன. "நான் இங்கு ஒரு தோட்டம் போட்டாய் என்னை?" என்று எனக்கு தானே சொல்லிக் கொண்டேன்.

அதே நேரமே கட்டபாளைய நன்னா எடுத்துப் பூமியைத் தொண்டினேன். மண் கொட்டி எடுத்து மண்ணைப் பதப்படுத்தினேன். கிணதிலும் தயாரானதும், சில பதிலங்கள் வாயில் வந்தேன். மழை வந்தது. தாற்றுக்கு நீர் வந்தியது. பவி பெய்தது. தாற்றுக்கள் ஸ்திர விட்டுக் கிணத்தன. சூரியன் சிராப்படி வளர்த்தான். செடிசன் செழித்தன. நான் வளந்திய செடிகள் விரைவிலேயே மரமாகிப் பல கிணத்தினன் காட்டி நின்றன.

தானே ஒரு பெருக தயார் செய்து கொண்டு, மரங்களின் சிறகில் அமர்ந்தேன்.

ஒரு நாள் இரவு காற்று நிறம்பிவந்தது. மரங்கள்த் தாக்கிற்று. மரங்கள் என்ன செய்தன, தெரியுமா? பதிலுக்குக் காற்றை எதிர்த்துத் தாக்கத் தொடங்கின. காற்று சிறி எடுத்து மரங்களை அடித்தது. மரங்களையே பெயெனத் கிணதிர்த்தாடிச் சிறந்துடன் காற்றைச் சாடின. காற்றுக்கு மூக்க ஸ்பட்டியது. அது நிறம்பி வந்த வழியே சென்றது தனிக் குளியாடு.

அது முத்தகொண்டு காற்று அடக்கமாகவும் சாத்தமாகவும் இருக்கவந்தது. அது

பக்க 4: இந்த மரங்க் காற்றினே ஸ்திரிதாவுக் காற்று வந்து சாதாரணம்... தனக் போகக். துருக்கி ஸக் வரவென்றுதான் உடனாகப் பரிசோதிக்க ஸ்திரி...? தனக் காற்று வந்திடும?

காற்றை: காற்று நன்னாமிக்க, அவரோடு கணம் வந்திடும.

பக்க 5: நன்னாமிக்க? அது உடனாகத்தான் பரிசோதிக்கலாம். இப்படி காற்று.

வீட்டுமா? என்னோடு தங்கவீதமாகவும் பழக வந்திற்று. நானும் அதோடு பதிலுக்கு தனக் பழகாகப் பழகினேன். காற்று வரும்பொழு தெல்லாம், அதனை எதிர்கொண்டதனாகக் தானே முத்திக்கொண்டு வெளியே வருவேன். தொடர்ந்து மரங்கள்க்கடியில் போட்டிருந்த பெருசியின் நானும் அமர்ந்து அனாதவும் அமரச் சொல்வேன். காற்று வரும், வந்து என்னருமில் அமரும். வரும்பொழு தெல்லாம் தன்னை மீண்டும் பருதியிருந்த தும் பக்கத்தாக்கிலிருந்தும் தறுமணங்களைக் கொண்டு வரும். அமெரிக்கைவாக என்னைச் சுற்றி விடு விடுதி போன்ற சகதமத அளிக் தும். தனது பழைய செய்களுக்குப் பச்சாத் தாய்வருவாகிப் போய் என்னோடு அது பழக முற்பட்டதாம். நானும் அதன் பழைய செய்களைச் சிவையடுத்தவதிலேயே. அது என்னும் பிச்சுத் தெல்லும் பொழுதெல்லாம். மீண்டும் மீண்டும் வர வேண்டும் என்று அதற்கு நான் அனாழிப்பு விடாதுவேன். பச்ச பிச்சு சிறந்த. நட்பிடு சிறந்த பக்கத்து வீட்டுக் காற்ற்க்காக நான்கம் பழகினோனும்.

எனக்குக் காற்று என்னும் மிகவும் பிச்சுக் தும். அதே போலக் காற்றுக்கும் என்னைக் கண்டாய் ரொம்ப ரொம்பப் பிச்சுத்தும்.

[புதிதானுள்ள இச்சுச் சிறுவனத் 'தெரு கைம் போட்டன்.' புல் 1958ம் ஆண்டு ஆகண்டு மாதத்திய இதழில் அவரது 71வது பிறந்த விழாவின் தினமாக வெளியாகியது.

இவ்விரயின் தியுல் சஞ்சிகையிலிருந்து - தமிழகம் செய்தனர்! - ர. வி.]

யோகம், மீராவின் எதிர்பாராத செயல்களால்
தன் நிலை குலைந்தான் கும்பராஜன்.

விக்கித்துப் போன அயலுக்குத் தன்னைச்
சுதாரித்துக் கொள்வதே கிறிது போதா
வீற்று. தன்னிடமுள்ள பொறுமை, அநு
தாபம், மனோதிடம் அனைத்தையும் பெரும்
பாடுபட்டுத் திரட்டிக் கொண்டு மீராவிடம்
பிரிந்து அவன்:

“மீரா, அழாநெல் உன்னுடைய கரம்
பலநெல், அவ்வது என்னுடைய பாபமோ
தம்மம் இப்படி ஒன்று சேர்த்துவிட்டது.
ஆளுமும் உலகுக்கு நாம் ஒன்று சேர்த்து
விட்டாலும், நம் மனங்கள் ஒன்று நேரும்
வரையில் உன்னை நான் ஒருபோதும் நிரப்பத்
தம் செய்ய மாட்டேன். உன் மனத்திற்குப்
பாத வெய்வளம் என்னிடம் சொல்லுமள

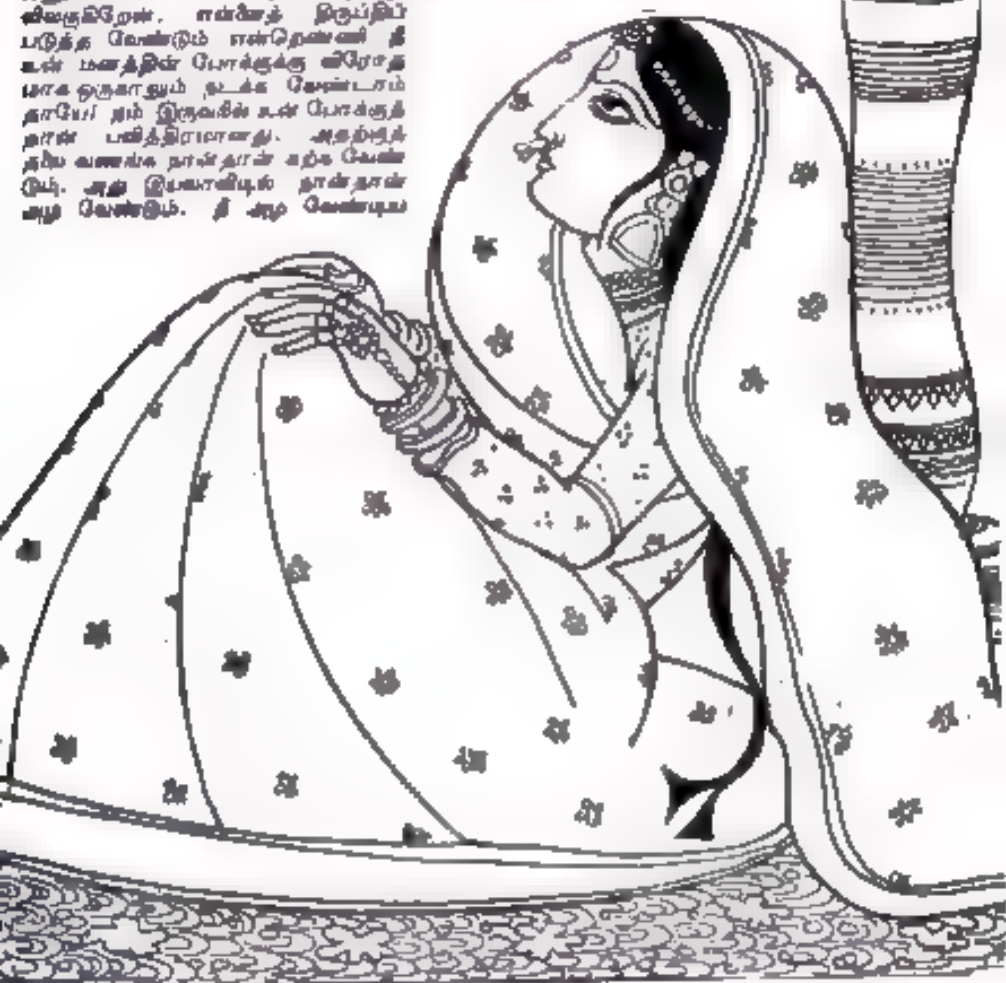
காமஸ்ரீவை வரும் கீதம் ராகணபத்

ரீரானின் பிரேமை பொங்கும் நவனம்
களைக் கண்டதும் மீராவின் கண்களில்
எகிலியற்ற பீதி பரவியது. ‘வேல்’ என்று
ஒரு சுத்துக் கத்தினும், சத்தனக் கின்
னத்ததைக் கீழே போட்டுவிட்டு மூகத்தைக்
கைகளால் பொத்திக் கொண்டு விம்மி விம்மி
அழுத் தொடங்கினாள். வானவிலின் மீனே
சுரத்தைப் பார்ப்பதற்காக மேக மண்டலத்
தைப் பார்த்தவன் தலையில் இடி விழுந்தது

வுக்கு உனக்கு என்னிடம் தம்பிக்கை
உண்டானாவிடினும், என் மனத்தில் இருப்
பதைத்தான் உன்னிடம் விண்டு கொய்
கிறேன் என்பனதவாவது நம்பு. உன் தந்தை
யாக இருக்கக்கூடிய வலக படைத்த நான்.
பல தாரகுகளை இழந்தபின்பும் உன்னை நாடிய
தற்காக நீ என்னை வெறுத்து ஒதுக்கினால்
அது பரம நிபாயம் என்று ஒப்புக்
கொள்கிறேன். அம்மது உனக்கு இயல்

பாகியை மனசை மன வளமுக்கென
 கடுபடாமல் பெரிவோர் சொல்புக
 காகியை நீ என் ஞன் வகைப்படி வினா
 பிறும் உன் உணர்வை தான் மதித்து
 விவகுநீறேன். என்னைத் திருப்பிப்
 படுத்த வேண்டும் என்மெனவி நீ
 உன் மனத்தின் போக்குக்கு விசேஷ
 மாக ஒருகாலும் நடக்க வேண்டாம்
 தாயே! நம் இருவரில் உன் போக்குத்
 தான் பவித்திரமானது. அதற்குத்
 தலை வணங்க நான் தான் உறக் வேண்
 டும். அது இயலாவிடில் நான் தான்
 அழ வேண்டும். நீ அழ வேண்டாம்

ராஜாவின் அழகுதான் அவளது
 இதயத்தை வெற்றிட அவள்
 உணர்வம் திறந்து பாடினிட்டாள்!

அவசியமில்லாத தெயி! உன்னை அன்பினால்
 எவன்கூறாததுகே இதோ அன்புப்பேயிடுவி
 நேன். நிம்மதியாகப் படுத்துத் தூங்கு."

நிம்மதி! நிம்மதியா? பிராவுக்கு இந்த
 ஞன்மத்தில் நிம்மதியா? நிம்மதியைக் அவள்
 நித்திரை கொள்ள அந்த நேர திறத்துப்
 பாலகன் விட்டு விடுவானா? எல்லாம் மண்ணும்
 உருகும்படி இதோ மயாராஜா கூறும்
 யாரிதனதனில் மனக் தெய்வத்தைவிட
 அத்தப் பின்பினை நினைத்தால் அய்யவா
 தென்க கரைநிறது? அதன்பின் உறக்கம் ஏது?
 மீனா நித்திரை கொண்டால்தான் இந்த
 பிராவுக்கு விடிவு உண்டு.

மீரா பாடினாள்! நன்னீரின் பங்கு
 மெனத்தின், மோகத்தின் அடர்த்தியின்
 புண்ணுண்ட ஞானில் பாடினாள்!

வனத்தின் விடிவு ஞானம்
 நானம் துறியை தெரிவாறே!
 பூதா என்னை உறத்த
 நோதாந் பாவெனின
 உறதன் வனம் மெய்யினது
 ஏதன் வனம் மெய்யினது
 புண்ணுண்ட இதயத் தன்மையே
 இன்னொருவர் அறிவானே!
 புண்ணுண்ட புண்ணுண்ட
 வனமெனத்தின் பாராடு!
 அருகே அன்மம் பித்தரென
 அருகே தருவானும் மனத்தினால்
 புதிது கொள்ளார் பித்தரென
 அருகேவதன் ஏழி இவன்
 வனமென அன்பும் பானம்
 பானம் தந்து நன்தென
 மனமென இவன் வந்தென
 அருகேவத் திவ்யானே!

மீரா என்ன பாடுகிறார்? குழப்பரணுவுக்கு இது ஈனரயினாத புது நுயல் எழுத்தது. வேறு வானரயோ அவன் தெரிந்தான்? அவன் வறுக்கட்டாயமாக என்ரு மனம் முடிந்தாரா? அந்த வானோ ஒருவன் பா? வாய்வயியா என்ருயோ? பொய்மன் என்ரும்..... வன்ன பெருமானு? அவன் எங்காவது மணந்து கொள்ள முடியுமா? இது எப்போதும் எந்தியமா?"

"மீரா, மீரா! உன் மனத்திலிருப்பதை சொல் மீரா!" என்று மனசுக்குள் ராணு.

மீராவுக்கே தான் இப்போதே அறிவு சொல்லி விட்டோம், பாறாப் போதே பாட்டு தங்கிக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டது! என்ருதான் தொழிலுது. 'தான் வன்னையப் பத்தி செய்வதையே மேலார் பொறுக்காதெனில், காதுச் செய்வதை அது ஒருகாலும் சிக்கா தங்கமா? தன்னுடைய இருக்கை பிரேமமைய ஒரு தாளும் புகைத்தா சிடம் வெளியிடக் கூடாது என்று அவன் வேறு உறுதிமொழி வாய்க்கி கொண்டிருந்தான்! இந்த மனிதனின் முன்னிலையின் இருந்தால் தன் மனம் இன்னிக்கும். என்னை இருந்திருந்து ஒடியிட வேண்டியதற்கா!' வெளியே ஒடினான் மீரா. அந்த உயிரினவின் இருந்து தப்பப்பென்ற இறங்கோனும்.

ராணுவும் தொடர்ந்து வந்து பார்க்கிறான். மீரா அந்த அறங்களைத் தொடர்ந்து இப்போது புதுத்து அருத்திருந்த கொள்கையே தெவியுடைய மானியலின் உன்னே புதுத் ததைக் காட்டான்.

தத்தலித்த ஓர் உன்னம் ஒடிற்று. தத்தலித்த இன்ருேர் உன்னத்தை எந்திர ராணு வைய இருக்குக்குள் துழைத்தான்.

மனம் தொடர்ந்து போய்க் கட்டியில் எந்து விழுந்தான். எதற்கும் எங்காவது குழப்பரணு. அதைக்குள் ஏதோ வாய்க்கி சத்தம் விட்டது.

கோலாக்கை தான் மீரா ஆகனாவிட்டபடி பழமம் பணிபாறும் கொண்ட தட்டுக்களும், பான் லாடியும் கொண்டு வந்து ஒரு பீடத்தில் மீது வைத்தவிட்டு. வெறுமையாகி விட்டது இரண்டாவது மறுசெய்தைப் பார்க்கத் திழித்தபடியே வெளியே இருக்கான்.

ராணு அந்தப் பீடத்தைக் காணாக எந்திரனாக. பான் லாடிய்கள் இருந்த கோப்பை 'விழை' விழை' என ஆடிற்று.

'மீராவுக்கு வாழ்க்கை இப்பத்ததைப் பழமமாகத் தந்து போற்றது போதாது என்று பாண்ட வேறு தராக ஆகையிட்டான்?' என்று தங்கிக் கொட்டு அக்கோப்பை விடப்பதானே குழப்பரணுக்குத் தென்றியது.

அந்நியமம் 17

அருதாபத்துக்கு ஒருவன்

தூரத்தே தெரியும் சித்தோர்க் கோட்டை மதில்களைப் பார்க்கவானே சித்தா குலமாக அமர்ந்திருந்தான் ராணு. இந்தக் கோட்டையின் உட்புறத்தாகத் தன்னைப் பாடுகெனயம் விவந்து புழங்கிறது! ஆயின் மீரா தன் மனத்தைக் கற்றி இதைவிடப் பணமாக கோட்டையை அண்ணா கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்! அதனால் பிரவேசித்து, அந்தரங்கத்தை அறிவது எப்படி?

மீராவும் அந்த போதில் தன் மனம்க உச்சியில் வேதனை எண்ணங்களுடன் அமர்ந்து அந்த சித்தோர்க் கோட்டை மதில்களைத் தான் பார்க்குகொண்டிருந்தான். 'சித்தோ, இத்தனை கோட்டை கோத்தனங்களைத் தான்படி நீ எப்படி உன்னே வரப் போகிறாய்? இப்போ... நீ வந்து விட்டாய், ஆனால் போடெத்தில் பதங்கி வாரும் அறிவாமல் அல்லவா வந்திருக்கிறாய்? இது என் மனத் துக்கு ஈய்வானே இப்போ? என்னவான. உன் துக்கு திருட்டுத்தனமாகத்தான் நான் வளங்க வேண்டுமா?' என்று வன்னிச் சித்திக்கொண்டிருந்தான்.

மீரே விபாதி பீடித்த புதித ராணியைப் பார்க்குப் பெருமுகம் விட்ட தாதி ரத்தினு, ராணுவிடம் சென்றும் - அதுவுக்கும் மீரே விவாதி பீடித்திருப்பதைக் காணவே!

ராணுவை அவன் படி பழக வளங்கி எழுத்த பிரேததான் அவருக்கு இவ்வளவு தினையே வந்தது. அவருக்கு இந்த தினையு வகுதி வாரியின் விவகாரம் மீருத்த அந்த

நூதாட்டியும் விடாமல் வளங்கிக் கொண்டே இருந்தான்.

ராணுவுக்குச் சக்கடமாக இருந்தது. தான் பீடித்த தானாகத் தன்னைப் பெனியும் பணிபுரிந்தும் வந்துள்ள ரத்தினுவை அவன் தாய்க்குச் சமமாக திணைத்திருக்கிறான். என்ரு தும் ராணுவை தாய் என்பது அவன் அவன் வளங்குகொட்டாமல் தடுத்தது. அவன் தனக்கு விழுந்து விழுந்து வளக்கம் தெரி விக்கக் காரணமாக இருந்து விட்டோமே என்பது குழப்பனின் மனத்தை உறுத்தியது.

"போதும் ரத்தின. நமன்காரம்! உன்னைக் கவனிக்காத குற்றம் போதாது என்று உன் பழம்காரை முறித்த குற்றத்தை வேறு செய்வேண்டுமா? சரி, விடித்தவுடன் வந்திருக்கிறேன். என்ன அவசர வாரியம்?" என்றான்.

ரத்தினு சித்தான். "ராவல்லி ஈடிய தகர லுப்பே எழுத்திருந்த அறுகட்டி வளகை செய்த விடுவாரே, இன்று மீராது வளம் கழித்த பின்பும் வளத்திலிருந்து எழுத்திருந்து வரவில்லையா என்ருதான் பார்க்க வந்தேன்" என்றான் வளங்கியமாக.

"வளம், மீராது! காணம் முடியப் போவதற்கா?" என்று பரபரப்படைத்தான் குழப்பரணு.

"என்னென்ற வெவ்வினைப் பார்க்கானே தெவ்வினையா? ராவல்லி வளங்கி உறங்கி விட்டான். திவாயத்தான், ரொம்பவும் திவாயத்தான்" என்று வளங்கிச் சிமிட்டி லுக் ரத்தினு.

பின்னியின் தூய பட்டுப்புடவை

எந்த சூழலிலுக்கும் ஏற்றது.

பின்னியின்

பெண்ணியை தூய பட்டுப் புடவைகள் மனங்கவரும் பலப்பல திருவகாசிகள், பலகலா வண்ணவாசிகளும் அகவணம்புடனாகிய எங்கும் கிடைக்கிறதா

பின்னியின் இந் தூய பட்டு வகைகள் மென்மட்டுப் புடவைகள்

தூயபெட்டி,
செவ்வாடா ஈரட்
கலிவத் புடவைகள்,
காபன் மதநாற்
கிளையின பட்டு ஈரட்டும்,
மட்டு ஈரட்டும்,
பேரங்குளம் மதநாற்
அகவணத்திடுகை.

சிதிரே பூம்புகலில் குதிரிடு செம்புகை

பின்னியின் புடவைகள் வாகவருமபேரூ. இந்த அனாடயாசம் இடுகலிதநர் என்னு கலையிடுகை.

பெங்களுர் உருவம்,
காட்டன் உருவம் பிம்பம்
கம்பெனியின் கிளியெட்டி,
அகாடாசம் பேரூ,
பெங்களுர் 23,

பின்னியின்

—தூய கலையிடுகை புதற் பெற்ற பெயர்

JW77-845-3753

நான்தோறும் உங்கள் இல்லத்தை நீங்கள்
ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்...

ஆனால் உங்கள் பணவிஷயம்?

பணப் போரில் நாம் சிறந்து
போத சிங்கம் உங்கள் இல்
லத்தை சம்பந்த ஒழுங்காகவும் -
இணைக்கொழிக்கும் வகையிலும்
வைத்துக்கொள்ள இயலும்?
உங்கள் பொருளாதாரப் போரில்
குறித்து அறிந்து போ உங்க
ளுக்கு அருளாமலிருக்க
பாங்கு ஆப் பரோடா லின்
லிமிடெட் விநியம் செய்யுங்கள்.
உங்களுக்குப் பண வடிவத்தில்
சங்கடமாக உதவமுடியும்.
உதாரணமாக, எங்கள் பரவலில்

ஒரு சேமிப்புக் கணக்கு ஆரம்பி
யுங்கள். எங்களை 5% வங்கி
மீதம் கட்டித் தருகிறோம். நான்
வாழியு இன்றிய வரும்
கொண்டிருக்க 150 நடவடி
கைகள் நீங்கள் பணமாடுகின்றனர்.
உங்கள் உபயோகத்திற்கென
செக் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்
எங்கள் பரவலின் மூலம் பணம்
சேமிப்பது கவியம் என்பதை
மறவாதீர். ஒரே ஒரு ரூபாயை
கொண்டே சேமிப்புக் கணக்கு
ஆரம்பிக்கலாம் நீங்கள்.

செக் அளித்து பணப் புத்தகத்தை
விட விட முகவிலானது காங்கி
உங்களுக்கு நுழைக்கக் காரை
தொட்டே வழங்கும் விவரத்தை,
திருமதிக்க வேண்டுகோள்.

"உங்கள் செலவை எங்கள்
கட்டமை" என்பதற்கான புத்த
கத்திற்கு அனுப்புக. இதை
நீங்கள் வழங்கும் செலவை
அனைத்தும விவரமாகத்
தரப்படும்.

தி. பாங்கு ஆப் பரோடா லிமிடெட்

(செப்டம்பர் 1963) - நிதி நெருக்கடி காலங்களில் பாங்கு ஆப் பரோடா

இந்தியா முழுவதும் 2500 கிளைகள் இருக்கின்றன. உங்கள் க. சிறந்த ஆதரவுகள்,
சிறந்த பணிகள், சிறந்த நிதி, செலவினங்கள் மற்றும் நிர்வாக சேவைகள்
விவரம் உங்கள்.

C753-12A YPL

ராமு புத்திர கொண்டான் "தேவந்
ராத்ரி" மிராபாயின் அணைக்கு நீதான்
காவல் இருந்தாயாகும். அதுதான் உன்னைக்
செவி செய்து வைத்திருந்தது" என்றான். தனது
ஆதரவாகத்தான் மறைப்பது அப்படிக்கு வெகு
சிரமமாகத்தான் இருந்தது. ஆயினும் அவன்
அவசியம் அந்தச் சாதனைவைச் சாதித்தேயாக
வேண்டும்!

"காவலாபிக்குத்தென்? ராணி சாகேபா
அங்கேயிருந்து தப்பி இங்கு ஓடி வருவ
தற்கே நான்தான் உட்கத்தை. எனக்கு நன்றி
சொல்லுங்கள். மகராஜ்! சாகேபா உற்
சமே வராமல் புரண்டு கொண்டிருந்தார்.
திவாயத்தானே? நான்தான் எதிரியமாக
அவரிடம் கொண்டுள்ளேன்: "ராமு மாதிரியும்,
ராஜபேடி ஊதாவும் உலகமே பான்
டாபும் விழித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.
நீங்கள் ராவலுஜியப் பார்த்துவிட்டு வர
சாம்" என்றான். அதோடு இரண்டுமூன்று
சமணமத் தாதிக்காயும் சாகேபாவோடு இங்
கிட்டுக்குக் குளிர் அழைப்பு வைத்தேன்.
ஆனால் சாகேபா ஏனோ வெகுநேரமே
திரும்பி விட்டார். அப்பிறமம் இரவு நூங்க
செய்தது. நீங்கலானதும் விடிந்து பத்து
நாழியாலும் பழுத்திருக்கையில்" "கெடிக
நாட்டுகிற ருதையில் ரத்தினு யெடுக்கொண்டே
போனான்.

குப்பரானது தவறு மன வெறுக்கிற
அடக்கிக் கொண்டு. "ரத்தினுத்தேவி, உன்
வாயில் நான் தள்ளுக விழுந்து புறப்படுப்படி
செய்துவிட்டான் மிராபாய், உனக்குத்தான்
அதுவது வயக்கத்துச் சிஞ்சுக்காய் பேசிக்
கொண்டிருக்கிறேன் இப்போதைக்கு.
என்னைத் தவிர வேறு யாருக்கு வேளி செய்
வாய்? இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள்தான் என்
னிடம் விளையாடுவாய். அப்பிறம் ராய்மல்
துக்கு மண்ணரி சிஞ்சுக்காய் தேவியை அவள்
அழைத்து வந்து விட்டால் என் பக்கம் நாடு
வாசலா?" விளையாட்டாகவே விடை கொள்ள
சான்று. "சரி, காவலில் மிராபாணயம் பார்த்த
தாயா?" என்று கேட்டான்.

"பார்த்தது மட்டுமா? இன்னாருக்குத்
தானே சாகேபா சேர்த்த மாணிகையில் பிர
வேசிக்க முகர்த்தம் வைத்திருந்தோம்? ரு
போதையத்தின் போதே முகர்த்தம். நீ
செனா பழுத்திருக்கையில். பாய்நிராவு.
ராஜபேடி இரண்டு பேரும் விழித்துக்
கொண்டபோதிலும் வரவில்லை. நான்தான்
சாகேபாணயம் புது பழுதில் கொண்டு
போய் அடைத்தேன். தட்சிணை ௧௪ ௪௩௦௦.
தட்சிணை தந்தாய்தான் கசரியம் சாதக
மன ௪௩" என்று சொன்னது. மூன்று

அப்பிறமம் தான் கருத்தின் கெட்டுக் கரு
த்குத்துச் சாதகம் உட்கத்து. காலம் காலக
மேட்டி ௦௦௦ ஐதகம் அதுவும் சாகேபா
சாதகமாகுமோ என்றுகூட அலறுக்கொன்
அடைந்து ஆனான். "சரி, இப்போது மிராபாய்
எப்படி விடுதல் பெண்" என்று

"ராவலுஜிக்குப் பெண்பை ௩௦௦௦௦௦௦௦௦
சொல்லு ஐக்கியியால் இருக்கிறது. சாகே
பாணய தான் இப்போது காவல் கொள்ளாமல்
வருவதில்லை நீங்கள் வெளி கொள்ளாளன்
அதனைக் கேட்ட வேண்டியாகுகட்டி"

முதலாம்: குழந்தை ரத்தினு வரவே இங்
கேன்று அணைக்கைப் பெண்ணும்...! பெண்
பாடி கெட்டு விளங்கி கொண்டாள்!
மேலாம்: இவ்வளவு பிணக்கம் வந்தால்
விடை எடுக்கக் கரு அளவளாவலையே விளையாடே.

"நான் இப்போது காவலாளன் கேட்ட கசியிலே,
ரத்தினு. அப்படிக்க கேட்ட வேண்டியுமாய்
அத்தகையே பிறந்த சாரணர்களில் கருநாசிக்
கர் சொல்லுகொண்டிருக்கிற கருநாசிக்
குழலாக ரத்தினு பாய்நிராவுத்தான் கேட்ட
கொண்டிருப்பாக்கும்! ராத்திரி முழுவதும் மிரா
பாய் தூங்கவில்லை என்றேனே, இப்போது
அவன் உடம்பு எப்படியிருக்கிறது. "குப்ப
னின் நாய் தயங்கிக் தயங்கிக் தொடர்ந்தது!
"இப்போது அளவ் உடம்பு எப்படி விழுத்
கிறது. மனசு எப்படி விழுக்கிறதென்றுதான்
கேட்டேன்."

குப்பனின் குரலில் இருந்து துடிதுடிப்பு
ரத்தினுனின் உன்னதத்தை குறுக்கி விட்டது.
இவ்வளவு நாழியாகவாக அவரும் மனசுக்குள்
ஏதேதோ ஐயங்கடிகாயும், கவலைகளையும்
புதைத்துக் கொண்டோன் விளையாட்டுப்
பேசுக்கப் பெரிதும். இப்போது அவளால்
தானாக நாய்மையில்லை

கொளியை சிந்தாத கண்ணிலில் கருநாசிக்
தொய்த்து மிகக் தாழியாகப் பெரிதான்:
"ராவலுஜி, சாகேபா இன்னாழி அப்படியே
தான் இருக்கிறார். ஆனால் ரகசியம் தம்மனை
கசையிட மாட்டார்."

ராஜு சிரித்து நவனங்ககூடல் ரத்தினுணை
உறுதியுடன் பார்த்தான். "நான் மிராபாணயை
வந்து காத்தாகாமா?" என்று கேட்டான்.
பத்தினுனின் உள்ளம் பிளந்து போயிற்று.
காவலுஜிக்குக் கசையின் கவியாளமான உட
மேலியை பிணக்கினால் வந்து பார்த்துக் தயங்குந்
து ஆழித்தார்!

"ராவலுஜி, நீங்கள் தாழியாளமாக வயலாம்.
சாகேபா ஒரு போது மரீயாளாகத் தப்பிவிட்
மாட்டார். இன்று காலைகூட நீங்கள் பழுத்
தாழிக்கு என்னு் கொட்டிக் கொண்டுள்ளீர்கள்
இருந்தார். உங்களை நயங்கித்துவிட்டுத்தான்

தமிழ்நாட்டின் புகழைப் பரப்புவதற்கு நான் தயார். எனக்கு, உலகமெங்கு நான் அழிந்த செல்வம் போன்றவருடையோடு வாழ்வதற்கு, சாதாரண மனிதருடையோடு வாழ்வதற்கு வேண்டிய எந்தவிதமான உதவியும் இல்லை. உலகமெங்கு அழிந்தவர்கள் இருந்த அரண்மனைகளில் அமர்ந்து தம்மைத் தவிர்ப்பதற்குத் தவிர வேலை எதுவுமில்லை."

“என், நானெனும் இடுக்கிறேனோ!”
என்ற ஞாபகமேட்டது
சூரியராணியின் இரண்டாவது பதவியை
சமயமாக என்னே நுகர்ந்ததன் அவனையே
பெருமிதம். ச. பார்த்தான் நான். “ஆகா,
அப்படியே என்மையில் நுகர்ந்தோர் வீர
நீதிரை, குணமேத்தியாகை. அவருக்கும் பின்
வாங்காதவன் தான்” என்று மகிழ்ந்த
இருந்திரை குணத்துக் கொண்டு. “ஆகா
தான் நமத்தின் பட்டைத் திரைமலரும் அப்ப
மேல்கொட்டி விடுவது சமயமெனில் இவ்வ
“சூழ்ந்த திரைப் போகப் போகத்தானே
கூடுபாடு வரலாம்”

¹என்ன சொல்லுவது, அதிபதிகள்! என்ற கவலை தெ. : 1-ம் அத்தியாயம்.

“சித்திரவன்” பற்றித்தான் நேரக நடக்கிறது. பாரட்டியும் அகம்பதையும் சித்திரிக்கு எத்தனை பற்றிகளும் உண்டோ அங்கனையும் சொல்லார்கள்; மாடுதான் அவனுக்கு அருகாமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற தாபம் நான் மனதோடு பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! சித்திரன் பிள்ளையல்லவோ, பரிசுரங்காரக் கருகவந்தது. அதுதான் பிள்ளை நான் நான் தாபித்துவன் திருக்கிறேன் என்பதைத் தான் சொல்லுகிறேன்” என்றுதான் சொல்லுவார்.

அப்பாஸிப் எ. டி. வந்ததையொட்டிப் போனிட்டப் பிள் ரத்தியே ஆகிய இருக்கத் தயங்கினான். "சாபேபரகிடா. நீங்கள் வந்துகொள் கொள் நிஜேன்" என்று சொன்னித் சொன்னே ஸரத்தகாசு அழைக்கும்.

தரப்பும், என்ன இத்தாலியப் பாட்டி
கூடியும், அத்தாலியையும் பற்றி நீ இப்படிப்
பிரதம் கூறுகிறாய். பிரதமன் விவரத்தில்
தரப் பிடியும் பிடுகுதலாக நடந்து போன
போது (1944, அக்டோபர்) என்ன இத்தாலியக் கதி

[illegible]

பலபலப்போடு நேரிக் கொண்டு போய்
தாய்மக தாயைச் சட்டென்று அடக்கித்
தொண்டார்.

“தொல் துறத்தாய், உன் இடம்பு எங்கு
துறத்துத் தெரிய வேண்டியதாதோ” என
சொல்லுவார் கார்னல்

[illegible]

ஆம்பாராளுக்கு கிறிஸ்து தரமிகை கிணையாக
-மார்ந்திருந்தான். 'யெயில் தன்மணி' என்
வகையாக கிறிஸ்துவனுக்கும் ராஜ்யத்துக்குத்
தான் எத்தகைய -ஆற்றித் திருந்தான் அமை
கொண்டது எவ்வளவு வளத்தாக! தேற்ற
பிரார்த்தனை ஆழ்ந்தபடித் தயாரிக்கும் கொள்ள
செய்து அங்கே, தங்கை இருந்துகொண்டான்
மணல் கிருபித் திறந்தபடித் மகிழ்ந்திராமன்
மணல் கொடுத்து ஆளுக அமை உதாரணம்
செய்ததற்குமேல் ராஜ்யத்துக்கு உண்
ஆற்றித் தருக எவ்வளவுத் தான் இதை
கவிராமையிட நடந்திருக்கிறது. இன்னமும்
மேலே மகிழ்ச்சி என்ன உதாரணம் ஆம்ப
ரத்து ஓர் அருதாரமே வந்தது. 'வி.
பெருமான் மகிழ்ச்சி பெருமணி' உணர்
கொள் இத்தகைய நான் மீண்டும் மீண்டும்
திருமணம் செய்து கொண்டு இப்பத்தகு
தெய்வது எத்தகை கொடுமை! மீரா ஒரு
திரு மட்டு மீண்டும், உதாரணம் செய்ததற்கு
மேல் பாவத்திற்குத் தான் ஆணை விட்ட
தன் ராஜ்யம் உண்மையில் வந்தது

கனம் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

“ஆயிரம், நாலாயிரத்திலும் தவறாகக் கொண்டு
எழுந்ததாய் மங்கலித்து விடுங்கள். உங்களை
கண்டதில் எத்தனை கொந்தளிப்புடன் இருத்
தும் என்பது சற்றுக் கெடிகாறம்...”

[illegible]

தமிழகத்தில் (மதம்) சமீபமாக இருக்கிறது. அந்த
“அந்தை” என்று இப்போது (இப்போது) அப்போது
தமிழகம் (இப்போது) இப்போது (இப்போது) அப்போது” என்று
ச. அப்போது (இப்போது) அப்போது (இப்போது) அப்போது” என்று

தமிழ்நாடு இப்போது துருவியே நிகழும்
வெள்ளம் 100 வருஷ வெள்ளம் எனப்படும்

தேவநம்பி வான் மிளவத்தால் பெரிசு பெயர்ந்தும்
 வானக்கு அடங்கி ஒரு துள்ளலாக வரங்
 போக லுணக்கு உதறிய ஒரு தலைமுறை
 வாய்த்திருக்கிறது. அந்தரங்ககாங்கு நடந்த
 ஸ்காட் பிரிவிப்பை... குமபன் பெருமூச்சை
 விட்டான். "தாழ்வுக்குத் தூதர் மகன் என்ற
 ஓடு வரவாழ்ந்தவன் உதவின, தன்

அரங்குகளில் அந்த விட இந்த ராஜ்யத்துக்கு நான் செலிய நீமை எதுவும் செய்ய முடியாது. நீ வேண்டி கைந் கேட்டிருப்பாய். முகை தவறி ஆட்சி நடத்திய அவர்கள் பெருமக்கள் கொன்றுவிட்டதாகவே புராணம் சொல்கிறது. அப்படி ஒரு பயங்கரம் திரைமயம் தருக்க வேண்டுமல்லவா?"

நீண்ட நேரம் ராஜா, ராய்மல் இருவருமே பேசலியர்.

"தன்னிடம் தந்தை எதையோ சொல்ல விரும்புகிறார். ஆனால் சொல்லக்கொட்டாமல் ஏதோ ஒன்று அவர் தொண்டையை அடைக்கிறது" என்று புரிந்து கொண்டான் ராய்மல். அவர் மனத்தை வேறு திசையில் திருப்புவதே இப்போது புத்திசாலித்தனம் என்று கருதினான்.

"அப்போது சித்திரைப் பார்த்து வர வாமோ!" என்று எழுந்திருந்தான் இளவரசன். மகாராஜனும் பேசாமல் உடன் எழுந்திருந்தான்.

மீராவின் புது மாணிக்கத்துள் அவர்கள் பிரவேசித்தபோது அவன் தன் பேடகத்தைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு. அதிலிருந்த கிரீதர ஸூத்திரைப் பார்த்து உருவிக் கொண்டிருந்தான்.

விதாரினை அவன் ஸூதித்து வைக்கத்தான் ஆணப்பட்டான். ஆராய் அவளால் கிரிதாரினை ஸூதிக்க முடிந்தாலும், கூட இவ் ஹென்னை ஸூதிக்க முடியவில்லை. காணம் தான். அது கிரீதர ஸூத்திரைக் கண்டவுடன், கால - தோ - வர்த்தமாவல்களின் திணைமீதும், தாண்டுவே அவளது மதர கண்டத்தில் காணம் கருத்தது.

காணமீதே என்ன விடவே. 100 - ஐயா மாணம் உத்தேசியான் மகராஜன்!

இருண்ட, வழிவழியில் மருகுவதற்கும் மீராவின் முடிவின் உத்தரவுகள் அடிப்படையில் போகுகிறார். பாத ராஜா. பாதகம் தீர்த்து பாதகத்தை கட்டிடுவான். உ. பாதகத்தை தீர்த்தியோவ.

நவீனம் மெய்நிலையானது. வலியின் உருவிலும் நினையம் நுகர்வான் நான். குணக்குணநீ இவ்வுலகில் எதிர்த்து அகலரை நேற்றிட.

வாமதன் அருளவன். குண நுகர்வான் தருவான்

ஊருக்கெல்லாம் சும்பராஜன் மகராஜன். ஆராய் மீராவுக்கோ கண்ணன்தான் மகராஜன். கண்ணிடமிருந்தே மாணம் காக்கும் படி கண்ணிடம் வேண்டிக் கொள்கிறான். சும்பராஜருத் தனது குற்றவாளி உணர்ச்சியைக் களைத்து கொள்ளவே சிறிது போதா பிறகு.

பாடல் முடித்த பின்புதான் மீராவுக்கு இரு மிதங்கள் அழைப்பு தெரிந்தது. பேடகத்தை ஓடியிடும். கண்ணைத் துடைத்த படி திரும்பிப் பார்த்தான்.

முந்திய இருவு நடத்த விபரீதங்களை நினைந்து நடுங்கியபடி திரும்பிப் பார்த்த மீராவுக்கு ராஜாவின் கண்களில் தழும்பிய கவிவின் கவிதைக் கண்டவுடன் பேரும் ஆறுதலாக இருந்தது.

"மீரா, ராய்மல்ல உனக்கு இதுவரை அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை. சித்திரைப் பாரிக்க அனுமதிருந்தான் ரோம்ப ஆலம்" என்று கூறிப் பிள்ளையை அறிமுகம் செய்து வைத்தான் சும்பரா.

"சித்திரி இப்படி அப்பாவின் பக்கத்தில் வந்து நிற்குங்கள்" என்று கூறி அவர்களை நமஸ்கரித்தெழுந்தான் ராய்மல்.

தோற்றம் முழுவதும் பரிவு கமரம் ராய்மல்லிடம் உள்ள போகது என்றே தெரியாத மீரா. "வாரூங்கள், நீங்கள் வந்ததில் மிகவும் சந்தோஷம்" என்று தயங்கித் தயங்கி கூறினான்.

"சித்திரி, நீங்கள் இப்படிப் பேசினீர் கவீரா, நான் வரவேமாட்டேன். ஏன்டா, சித்திரி இப்படிப் பேசுவாறா?" என்று தத்தையை இருந்ததால் ராய்மல்.

அவன் கூறுவது ராஜா மீரா இருவருக்குமே புரியவில்லை.

"ஏன்டா, சித்திரி என்னை 'நீங்கள்' 'வாரூங்கள்' என்றெல்லாம் பன்மையில் பேசுவது முறையா? எனக்கு இந்த மரியாதை வேண்டுமென்று நான் இயற்கை விலும். அப்பா வேண்டுமென்றுதான் வந்திருக்கிறேன்."

ராஜாவின் கண்களில் தீர்த் திரையிட்டது. கூறின உருவான சும்பராதேவி குற்றத்தை ராய்மல்லைத் தன் மடியில் போட்டுவிட்டுக் கண்ணை நாடிவது நேற்று நடத்தது போல அவனது கண்களில் பனித்திட்டது.

ராய்மல்லின் கவனத்தைமாற பேச்சு மீராவுக்குத் தென்பளித்தது.

"அப்பா வேண்டும் என்று இப்போது சொல்லுகிறீர்கள்! நாளைக்கே அகத்துக்காரி வந்து விட்டதும், என்னை ஏதேனென்றுப் பாரிப் பிரிகளா?" என்றான்.

"என் பாட்டியின் காதில் இதைப் பேசுக விழுத்துவிடப் போகிறது. அப்பாவும் புதுமையில் சென்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்" என்று கூறித் தந்தையைப் பார்த்துப் பரிசுமொகக் கிரித்தான் ராய்மல். (தேடலும்)

பல்கலைப் பக்கம்—1

ஓர் அங்குலம் மழை பெய்தது என்ற செய்தியைச் சரிவ் சாதாரணமாகத்தான் நினைக்கிறோம்.

ஆனால் ஓர் அங்குல மழை பெய்தது என்றால் ஓர் ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் 113 டன் எடை நீர் கொட்டி யிருக்கிறது என்பதே பொருள். இப்போது ஓர் அங்குல மழை பெய்தது என்ற செய்தி சர்வசாதாரணமாகத் தோன்றவில்லை அல்லவா?

ஆசிரியர்: "திருமொழி ஓர் அங்குலம்."

அனுப்பினார்: தி. கு. ரா.

கொஞ்சமாகப் பணம் வைத்திருப்பவன் ஏழையல்ல: அதிகமாகப் பணம் வேண்டும் என்று நினைப்பவனே ஏழை.

நிகழ்காலத்தில் ஒழுங்காக வாழ்ந்துவிட்டால் எதிர்காலத்தை விடைக்கு வாங்கிவிட முடியும்.

பிறருக்காகத் தன்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டவனுக்குச் சரித்திரத்தில் நிரந்தர இடம் உண்டு.

பிறர் நம்மைப் பற்றிப் புகழ்வதில் பெருமை இல்லை. பிறருடன் போராடுவதில்தான் இருக்கிறது.

தோல்விக்கு அழகான காரணங்களைக் கூறுபவன்தான் பிழைக்கத் தெரிந்தவன்.

— த. ச.

புதிதாகத் தமது உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு வந்து சேர்ந்த தொழிலாளியிடம் நிவமன உத்தரவைக் கொடுத்த முதலாளி, அந்தத் தொழிலாளிக்குப் பிடிவருமான அறிவுரையும் கூறினார்:

குவறுகள் செய்ய!

"இந்தத் தொழிற்சாலையில் நீ எத்தனை தவறுகள் செய்யக் கூடுமோ அத்தனையும் செய்யலாம். ஆனால் ஒருமுறை செய்த தவற்றை மற்ருரு முறை மட்டும் செய்யாதே!"

— த. ச.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குமுன் ஜெர்மனியில் யூதருக்கு எதிரான வெறுப்பு உணர்ச்சியை ஜெர்மனி மக்களிடையே ஊட்டினான் ஹிட்லர். இந்த வெறுப்பைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களிடையே கூடப் பாடத்தோடு பாடமாக ஊட்ட ஏற்பாடு செய்தான். ஹிட்லர் ஆட்சியின்போது பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் போடும் கணக்குகள் இவ்விதமாகத்தான் இருக்குமாம்:

"ஓர் யூத வியாபாரி ஒரு வீசை பாக்கு ரூ. 4-11-0 வீதம் வாங்கி ரூ. 9-7-0 வீதம் விற்குங் அவன் ஒவ்வொரு வீசை பாக்கிலும் ஜெர்மன் மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு ரூபாய் கொள்வான்?"

ஆசிரியர்: "என் பிரயாண நினைவுகள்"

தகவல்: குத்தாலம் வீ. சம்பந்தன்

கணக்குகள் கொள்ள!

அதிகாரம் உலகைப் பார்த்துச் சொல்லிற்று
"நீ எனக்குச் சொந்தம்."

உலகம் தனது அபிவிருத்தியில் அதைக் கைநி
யாக வைத்தது.

அன்பு உலகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லிற்று:
"நான் உனக்குச் சொந்தம்." உலகம் தனது
விட்டியை அதைநிரந்தர அடர்த்துத் தந்தது.

• தாகூர், தலைவர் த. அண்ணாமலை.

நீங்கள் 1966 ரூபாய் வைத்திருந்தால்
நீங்கள் கொஞ்சம். ரூபாயைப் பற்றி
முட்டைகளில் கட்டி வைத்திருந்தீர்கள்

ஒருவர் உலகைப் பற்றி உலகைச் சொல்லும்
ரூபாய் பேசினார். அவர் ரூ. 1 முதல் ரூ. 1966
வரை உலகைப் பேசினார். அப்போது
நீங்கள் அவர் என்னடி உலகைச் சொல்லும்
முழு முட்டைகளாக எதிர்த்து அதற்குத்
கொஞ்சம் வேண்டும் முட்டைகளில் பிச்செய்து
அவ்வளவு ரூபாயை அவர் பேசாதது அந்நிக

சுந்தரன் கணக்கு

மாவியை ரூபாயைமாவியை கொஞ்சம் உலகை
அப்படியாகவே தாங்கள் 19 முட்டைகளில்
1966 ரூபாயை எவ்வளவு நின்றுவிட்டால்?

உதாரணமாக உலகம் தாங்கள் ரூ. 729
பேசினார். அதற்கும் நீங்கள் ஒரு முட்டை
மாவியை தா கொஞ்சம். அவர் 7 ரூபாய்
கொஞ்சம் ஒரு முட்டைகளையே கொஞ்சம்
வேண்டும். அப்படி நின்றுவிட்டால்?

• ச. கோபாலசுந்தரன்

(வினா. 67ம் பக்கம் பக்கம்)

ஆனால் உலகம் தனது அபிவிருத்தியை, அந்
நிகை என்னு அந்நிகை. தவறுதலாக
என்று ஒருவரின் பெயர் உலகம். தவறு மிகுந்த
தால் தவறுதலாக என்று ஒருவரின் பெயர்
உலகத்தையே பெயர் உலகம். ஆனால் அதைத்
தவறுதலாக நினைத்து நினைத்துவிட்டால் எதிர்த்
தவறுதலாக.

அந்நிகை உலகம் தவறுதலாக
"இவர்களுக்குப் பதிலி வைத்தால்" என்று

பத்தியும்

பதவியும்

ஆனால் இவர்கள் எதிர்த் பதவியை விடும்
பதவியைப்போல பேசினார்கள்.

உலகம் விடும் ஒருவர் பதவியை எதிர்த்
விடும். இவர்களைப் பதவியைப் போல
உலகம் பதவியை. "உலகம் அந்தந்த கொள்
கிறது! உலகம் எவ்வளவு எவ்வளவுவிட்டால்
என்ன?" என்று கொஞ்சம் இவர்கள்
கொஞ்சம்.

• சி. என். அண்ணாமலை.
தலைவர்: முக்கியமானது.

நாட்டின் பெயரின்மை
அஞ்சல் தலை

ஒவ்வொரு அஞ்சல் தலைவிலும், அதை வழக்கும் நாட்டின்
பெயர் இருக்கும். ஆனால் பிச்செய்தல் அஞ்சல் தலைகளில் நாட்டின்
பெயர் கிடையாது. பிச்செய்தல்களில் வந்த ஒரு கடிதத்தை
எடுத்துப் பார்த்தால், அஞ்சல் தலையில் நாட்டின் பெயர் இராது.
அதற்குக் காரணம் இவ்வாறும் இல்லை. 'பென்ஸி பிளாக்'
அஞ்சல் தலைகளை வெளியிட்டபோது, வேறு எந்த நாட்டிலும்
அஞ்சல் தலைகள் கிடையா. அஞ்சல் தலைகளான கடிதம் என்னால்
அது பிச்செய்தல்களில் வந்த கடிதத்தான் என்று தெரிந்துகொள்ள
முடியும். ஆகையால், அஞ்சல் தலையில் நாட்டின் பெயரைப்
பொறிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. பிற்காலத்திலும்
அந்த வழக்கம் நீடித்தது. அஞ்சல் தலைகளில் எவ்வளவு உருவம்
இருப்பதால் நாட்டின் பெயர் அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டது;
இன்றும் கருதப்படுகிறது. ஆனால்: "பென்ஸி" • சி. என். அண்ணாமலை

இங்குள் சுவந்தலின் உண்மையான
அழகை வெளிப்படுத்த
காஸ்கேட் பெர்பியூம்டு காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்

காஸ்கேட்
பெர்பியூம்டு
காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்

புதுபுதுப்புதுதன்மை, அடர்த்தியுடன் இனிமை
துடிப்போடும் இனங்கும் தீண்ட உத்தரின்
சகலமும் தினத்தோடும் குனிக்குறும் மெத்த
கால்களிலும், கொத்திலும் காஸ்கேட் காஸ்டர்
ஹோர் ஆயில் தேய்த்துக்கொள்வதே என்
பதைவகுககககககககக குடும்பத்தினர் அறிந்
திருக்கின்றனர். அதன் உன்னதமான நறு
மணத்தினால் தங்கள் பரவசமடைவீர்கள்...
காஸ்கேட் காஸ்டர் ஹோர் ஆயில் உங்கள்
கேரவனத்திற்கு உதவுவதைக் கண்டு நீ
களே ஆனந்தமடைவீர்கள்!

அதன் பரமோத்தம நறுமணத்தை உங்கள் குழிப்பதிகள்
விடும்படி

காஸ்கேட்

பெர்பியூம்டு காஸ்டர் ஹோர் ஆயில்

இப்பொழுது

காஸ்கேட் பெர்பியூம்டு கோகோனட் ஹோர் ஆயில்

உங்கள் உதவதற்கு அழகு நறுமணம் கொடுக்கிறது, காஸ்கேட்,
காஸ்கேட் ஆயில் அனைத்து உதவதற்கு உதவிக்கிறது.

வெள்ளிக் குத்துவிளகாக ஒத்திருந்த
வாய். ஊதுவத்தியிலிருந்து வந்த வாசனை
யும் கவாயி படங்களுக்குப் போட்டிருந்த
குண்டுமல்லிகைகளின் தழுவலையும் அந்த
பூனை அதறையைத் தெய்வ மனம் கவழச்
செய்து கொண்டிருந்தன.

ராஜ ராஜேகவரி படத்தின் எதிரில் உட்
கார்த்து கொண்டான். மகிஷாசுர மாத்திலி
ய்வெளகந்தைச் சொல்வனானான். நம்ம இவ்
வம்மயான காரீரம் அவனுக்கு.

பாதி கவீகவாதான் சொல்லிவிடுவான்.
ராசகவன் பூனை அதைக்குள்ளேயே வந்து
விட்டான்.

கவீகவாதான்
சொல்வதுதான்
பட்டது. அவன்
வருத்தான்.

"ஏன் வருத்த
விட்டாய்?
கவீகவாதான்
வந்ததும் ஏன்
திறத்தி விட்
பாய்?"

கவீகவாதான்
விட்டான்.

"தான் திரை எவ்வ வந்ததாய் திறத்தி
விட்டாயே. எனக்கு மகிஷாசுரமாதிலி
ய்வெளகவன் எவ்வ ரொம்பவும் பிடிக்கும்."

அவனுக்குக் கொஞ்சம் கைநிலம் வந்தது.
"அமெரிக்கன் ரிட்டாய் நீங்கள். எனக்கு
ஆசைகவாய் இருக்கிறதே. உங்களுக்கு
கவீகவாதான் பிடிக்குமா?"

"அம்மாவை வேண்டுமானால் கேள்.
கின்ன வாய்தும் அம்மா பாடும்போது நானும்
உடல் பாடுவேன். மிதவையும் நீ பாடு. நான்
பேசுகிறேன்."

அவன் திண்டுக்கொண்டே பாடினான்.
"தேவன் உட்கார். நானும் உட்காரு
கிறேன்."

அவன் உட்கார்த்தான். அவனும் ஒத்த
தன்மீ திறே உட்கார்த்தான்.

அவன் தொடர்ந்தான். ஊதுவாத் வந்த
குண்டுகளும் அவனும் சொத்து கொண்டான்.
கவீகவாதான் முடிந்தது. அவன் கற்பூரம்
காட்டினான். திறை அவனிடம் கற்பூரத்
தட்டை நீட்ட அவனும் ஒத்திக்கொண்டான்.

அவன் தட்டை நகர்த்தினான்.
"இப்போது கொஞ்சம் ஒத்திக்கொள்
கிறேன்" எவ்வான் அவன்.

ஸ்வரண
ஸ்ரீவத்ஸன்

"இது என்ன கியாயம் பிரசாதம்? இரண்டாம் தடவை கேட்பதற்கு?" சிந்திப்பது திட்டமிடும்.

அவர்களுடைய நோக்கம் இரண்டு கைகளால் அங்கத்து ஒத்திக் கொண்டான். வாசற்படிமையிற் பார்த்தான். வாரும் வரவில்லை. உடலின் ஒரு கிதப் பதற்றம்.

அடுத்த நிமிடம் ஒரு கையை அவன் கைகளில் ஒத்திருக்க. அவன் அந்த எதிர்பார்த்த கைகளை, அருகில் அந்த கைகளை அவன் உடலில் சிவிரிக்க வைத்ததை அவனும் உணர்ந்தான்; அவனும் உணர்ந்தான்.

சுழித்த தட்டை வைத்து விட்டு அவன் விடுகிறவன் அதற்கு வெளியே வந்து விட்டான்.

தங்கமேயின், எழுமாணியல்மான் பட்டிகை வரர் கோவிலுக்கு வெளியேயுள்ள கன்று போகவன் திரும்பி வரவில்லை.

எட்டு மணிக்குச் சூதாட்டம் வரை எல்லாம் அன்றைய விட்டு அவன் வரவில்லை.

ராகவன் மாயுயில் திரோப்பிய சக்திதம் வைத்துக் கொண்டிருப்பது காதில் விழுந்தது.

கோவிலுக்குப் போன பார்வதி அம்மான் வந்துவிட்டான் தன் கணவர் கோவித்த துடன்.

எவ்வளவும் சாப்பிட உட்காரித்தாரின். கவர்த்து பரிமாறினான்.

"அம்மா, கவர்த்து எவ்வளவு அழகாக மகிஷாசுரமர்த்தினி கயோகம் பாடுகிறான் தெரியுமா?"

"ரோமப் தங்குப்பப் பாடுவானோ அவன் பூர்வாட்டம் கொள்ளும் இன்னிக்கு முழுக்கக் கேட்கலாம். கவறு பதினேழுதான். ஆனால் தெரிவிடுக்கும் ஸ்தோத்திரங்கள் ஆரம்."

"கேள்வி இரண்டாம் போலிருக்கு."

"பத்து கவறுப் பெண்ணுவிருத்தியோது தான் கிராமத்திலிருந்து அழைத்து வந்தேன். அப்போ எதுவும் தெரியாது. கண்ணத்திற்சொல்லுவதைத் திற்பான். கவறுவத் திறந்து முக்கைத் திறப்பான். கண்ணத் தான் சிந்தித்திருந்ததாய்தான் இவன் இப்படி ஆகி இருக்கான். இவ்வளவு கவறுவா?"

"ஆமாம். ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்குத் தித்தியிடத் தெரிவதைப் பட்டேன். ஒரு கருடத்துக்கு முன்பு என் அநிர்ஷ்டம் உங்க கண்ணிலே பட்டேன். இப்ப தான் இப்படி இருப்பதற்கு தீயதான் காரணம்."

"செய்யக்கூட நல்லாகம் அம்மா."

"கவர்த்து எம்பத்தப்பட்ட மட்டும் ஏதாவது கம்பெனத்தான்."

சாப்பாட்டுக் கடை முடிந்தது.

மொட்டை மாயுயின் ராகவன், பார்வதி, அவன் கணவர் எவ்வளவும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று காலைத்தான் ராகவன் அமெரிக்காவில் இருந்து வந்தான்.

"ஒரு கருட காயம் எட்டையல்லமா என்னைப் பிரிந்து இருக்க முடிந்தது?"

"சிறை தெய்வ கண்களில் ராமசுரப் பிரிந்து இருக்கவில்லையா? கௌண்டா தெய்வ ராமசுரப் பிரிந்து இவ்வளவுப் பெரிய காயம்"

பாக்கித் அமெரிக்கா போனதும்தான் தயக்கம் போது பெற்ற பாசத்தாகக் காட்டி உன்னைத் தடுத்த கவர்க்கு வரும் அநிர்ஷ்ட நேரத்தை நிறுத்த மயங்கின. பாசத்தாக அடக்கிக் கொண்டேன். ஒரு கருடக்கன் எழுபது கருடக்கனாய் இருந்தான்."

"இனிமேல் என்னை விட்டுப் போக மாட்டேன் அம்மா."

"சரி, நீ படுத்துக் கொள். இன்றுதான் கைவிடப்பெற்றது அந்தாய். கிராமாய் இருக்கும்." அவன் அம்மாவின் அப்பாவும்கூட போய் விட்டான்.

அந்த கைகளைத் தான் அவன் பிறத்தது. படித்தது எல்லாம். "நான் வெளியே நோக்கப் பள்ளி மாணவன்" என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுவான். எஸ். எஸ். எம். வி. சின் ராஜதானியிலேயே முதலாங்காங்கப் தேதிய அவனுக்கு ராஜதானிக் கல்லூரி அமைப்பு அனுப்பியது.

படித்துப் பட்டம் பெற்றான்.

பி. ஏ. பாண்டிபாது கவறு இருபது; மகனுக்குக் கவிதாநாமம் செவது பார்த்து கிறுப்பியோதுதான் இந்தப் சர்க்காரால் அமெரிக்காவின் மேற் படிப்புக்காக ஒரு கருட கவறுத்துக்குப் போக கிறுப்பியா என்று கேட்டுத் தகவல் வந்தது. ராகவன் போகத் தயக்கத்தான்.

தாய் அவனைப் பிரிய மனமிக்காமல் விடை கொடுத்தான். அதன் பின்பு ஒரு கருட காயம் அமெரிக்காவில் இருந்து விட்டு ஒரு காரம் முன்பு புறப்பட்டு யுக்கி வந்து சென்னைக்கு முதல் தான் இரவு வந்துவிட்டு இன்றைய கிழமைகளில்தான் பார்வதிக் வந்து இருக்கிறான்.

விட்டுக்கொடுக்கத் தந்தது ராகவன் அவன் அம்மா மிதந்த பாசத்துடன் வரவேற்றான்.

"நீ பங்கித் தெய்வ, ராகவன். காப்பி சாப்பிடலாம்." என்று சொல்லி அவனைப் பாத்திருக்கு அழைத்துப் போனான்.

பன் தெய்வத்துக் கூடத்துக் போய்விட்டு வந்து உட்காரித்தான்.

"கவர்த்து, காப்பி கொண்டா" என்று கூறிவயது எதிர் போய்விட்டு உட்காரித்தான் பார்வதி அம்மான்.

அப்போது தான் எவ்வளவு காப்பியை வெள்ளிடம்சாரிக் கொண்டு வந்துவந்ததான், ராகவன் அவர்ந்து போய்விட்டான். அருகு ஒவியம் ஒன்று அருந்தானிலிருந்து எப்போது தன் விட்டுக்கு வந்தது என்று நினைத்தான்.

அவன் மனத்துக்குள் எவ்வளவு என்று ஒரு தடவை சொல்லிக் கொண்டேபோது அவன் தனது இனித்தது; மனம் குளிர்ந்தது.

"பாரம்மா இது."

"கவர்த்துக்கைத் தெரியாதா? நம்ம கைர் நோக்கவர் ராஜகு பாசத்தாகக் முதலான் பெண். ஒரு கருடக்கனக்கும் முன்பு கிராமத்துக்குப் போனேன். பாசத்தாக இவ்வளவு இத்தப் பெண்ணைப் படுத்தி வைக்கும் பாட்டைப் பார்த்து என் கண்ணில் தந்த பாய் வந்தது. விட்டு வேடிக்கை வேண்டும், அதுமே தடித்துவான் என்று கேட்டேன் பாச"

கதையர். அனுப்பினார். அது முதுவ் என் னிடம் தான் அவன் இருக்கிறான்."

ராகவனுக்கு இப்போது ஓரோ கொஞ்சம் ஞாபகம் வந்தது போல் இருந்தது.

இராமத்தில் அவன் தாத்தா வீட்டுக்குப்போகும் போது அடுத்த வீட்டை நோக்கி வீட்டுக்குப்போய் விளையாடுவ துண்டு. அப் போது மூக்கை வெள்ளை மூக்கு விட்டுக் கொண்டு கொத்துரங்காய்ப் பின்ன துடன் தின்ற பெண்தான் வந்தாள்.

அவளா இப்போது இத் திரையோடு மங்கைவாசி வீட் டாள்?

அதன்பின் அவன் சமை வல் கட்டித்தே வந்து உட் காந்தபடி. அம்மாதிலும் பெண்புது போய் வந்தாள் னிடம் பிழிஞாள்.

முதுவில் அவள் வானவத் திறக்கவேயில்லை.

"நான் வேங்கையம் தோல் உரிக்கட்டுமா, அம்மா?"

"நான் எவியும், வேண்டாம். தானும் வந்தா னுமே சரித்து விடுபவாம்."

"வந்தாளு சண்டையா அம்மா?"

"ஊசலமா? வரர் கொள்வது? திரைத் தாய் மூட மாட்டாளே! உன் ஏதிலிப் பேசக் கூச்சம். ஆமாம், ரங்கடி பெண்ணே! ஏன் வாயடைக்கப் போச்சு? நம்ம ராகவந்தானே அல்லியாது என்வ?"

அதன் பின்னாக வந்தாள் வகைவென்று பிழிஞாள்.

அன்று மாலை.

பார்வதி வம்மாள் அவன் கணவன் இரு வரும் விளம்பிவாசிகள் போகிறார்க்கு.

"நீயும் வாயேன், ராகவா."

"அனுப்பாய் இருக்கு அம்மா. நாளைக்குப் போகிறேன்."

"சரி, சரி. ரெஸ்ட் எடுத்துக்கொ."

அவர்கள் போய் விட்டார்கள். வந்தாளு வீட்டம் உரைவாட்டை அவன் அனுப்பாய் இருப்பதானக் காரணம் காட்டிக் கொய்துக் குப் போகவில்லை.

விளக்கு வைத்தது.

வந்தாளு மனோகரமரத்திலி க்விராகம் சொல்கிக் கொண்டிருந்தபோது ராகவன் வரைய வந்து பிறகு கதிரூதனைக் கண்டனிக் ஒத்திக் கொண்டு வந்தாளு கண்டனிலும் ஒத்திரான். தன் மகனின் ஒரு தடவை எடுத்து முத்தமிட்டாய்.

அன்றிரவு முழுதும் அவன் இன்பக் கணவிக் குழங்கி கிடந்தான்.

மறு நாள் விடியத்தான். எழுத்து பாத லும் போய் விட்டுச் சமைவல் உட்பை வத் தான். அவன் கண்கள் வந்தாளுவைத் தேடின.

"ரங்கி, பங்கலிம் அருங்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றனவே! அதற்காக, நுண்ணுக்கிதானாகக் கை நுணவுக்களை எடுத்திருக்கிறேன்."

"மன! வண அம்மா?"

"வணவணக்கத்துக்கு, கை வணத்துக்களுக்குக் அதுதான்ம தெரிவித்துக் கூறக் கூடச் செய்து வந்திருக்கிறேன்."

"உட்காது தர உவா! இவ்வா ஒரு தொடியிக் காப்பி ஆயிரும்."

"தீ ஏன்மா போடு கிருய் வந்தாளு எங்கே?"

"அவன் இன்னிக்கு வர வில்லை."

"வரவில்லை என்றால்? அவ ளும் நம் வீட்டில்தானே இருக்கிறான்?"

"இரண்டு வகுடம் கண்க்கு முன்பு வரை நம் வீட்டில் தான் என் பக்கத்திலேயே தான் படுத்துக் கொண்டிருத் தான். அவன் அழகு என்னிடே பவமாய் இருந்தது. உன் கப்பாவுக்கும் அவரிடே சதா பங்கைக் காட்டிக் கொண் டிருந்தார். அப்பறம் விஷ வம் மிஸ்டிவிடக் கூடாதே என்று நானே பார்த்து அக் ளுக்கு மணம் சொல்லுவத்து விட்டேன். பத்து விடுகள் தள்ளிப் புகுஷ்டேடு இருக் கிறான். விடிவக் காலம் தந்து மணிக் குருவான். ராத்திரி

எட்டு மணிக் கு வீட்டுக்குப் போய்விடுவான். ராகவன் வாரோ ஆதிரோடித்துடன் க்கும்க் எரிமலிக் அகால்க்கிக் கட்டிய் போட்டது போல் இருந்தது. இந்தக் சொயி காதில் செல்வாக் கிறவில்கி. சவத்திக் காவல்க் கைத்தவது போல் இருந்தது.

வந்தாளு மனமாவணவா? தான் கட்டிய கோட்டை இப்படியா ஒரு தொடியிக் சரிவ வேண்டும்?

அதன் பிக் அவன் வாழ்க்கையே பாழாகி விட்டது போல் உணர்ந்தான். மறு தான் வந்தாளு வத்தான்.

"எப்படி இருக்கிறது உன் கணவனுக்கு?"

"இப்போது தேவசிய, மாயி!"

ராகவன் அன்று அதிகக் கைவல்பாய் இல்கி. வந்தாளுக்கு அது ஏன் என்று புரியவில்லை.

விடுவோகி தின்று கொண்டிருத்தான் ராகவன்.

ஒரு வயதான கிழம் தொத்திலும் தொப்பை வுமாய்க் குணக் கத்திரிக்காய் போய் மிகவும் அருளுப்பாடி தொற்றத்துடன் வீட்டுப் படி ஏறி வந்தது. நிறம் பெறு ஏறுபடி, வெளியே கிழுத்து கிறுமிமா என்று சொல்லும்படி கண்கள் தொத்திக் கொண்டிருத்தன.

"பார் தீ?" ராகவன் கேட்டான்.

"நி தீ... என்னத் தெரியாதா? பார்வதி வம்மா பிள்ளைதானே நீக்க?"

"ஆமாம். தீர் வார்?"

"நாளு... பார்வதிவம்மாவைக் கூப் பிழிக்கோ, சொல்லுவான்!"

"அம்மா!" என்று குரல் கொடுத்தான் ராகவன்.

"என்ன ராகவா?" என்று கேட்ட பார்வதி.

"கண்ணக்காணும் கப்பலாணு! ஆம்பலடையாகத் தேடிண்டு வந்துவிட்டமரா?

**கால் அரிப்பு
சரும அரிப்பு**

[illegible]

കൾക്

சந்திர விபிதம்

	௪௪.௪௧௧	௪௪.௪௧௧
	ரூ. லட்ச.	ரூ. லட்ச.
தொகை	18 - 00	9 - 00
பிழைகள்	30 - 00	15 - 00

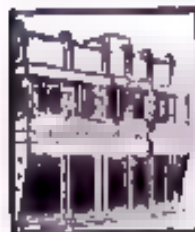
உலகம், மருத்துவம்	40-00	80-00
-------------------	-------	-------

தமிழ் பிரதி விலை 35 காசு

சுதந்திர சேனாபதி முகவரக அலுவலர்
பு. கோமுகம், வி. இ. இ. சிவசுந்தரி

Post-Test, July 8

பக்கம் ௨௭௫௪௪௪௪௪௪ - கேள்விகள் - 10

பாஸ்யுனோரி பெனிமிட் சிட் பண்ட

பிரதானமந்திரி மன்மோகன் சிங்

²⁴ பரமசிவனின் பரிசுபூசனம்

பி. சிவசுந்தரம்மாள் செரு. திருவல்லிக்கேணி

புறநாடு செட்டி. செ. 414.

AND EVERMANS

மதுரை-5

電話：03-585824

Wages Survey 1961 showing Employees Under Production
(wages paid up to 31 of 1961)

85 மாடங்கள்		குடியியல் வாரியத் சட்டமூலம்		85 மாடத்திட்டங்கள்	
மாடம்	மாடத் தொகை	சட்டம்	மாடம்	மாடத் தொகை	சட்டம்
A	200/-	5000/-	D	20/-	825/-
B	100/-	2500/-	E	20/-	500/-
C	80/-	1250/-	F	15/-	375/-

40 ஸ்பார்க்	தொகுப்பு எண்	40 ஸ்பார்க்	தொகுப்பு எண்
LTA	5000/-	LTA	5000/-
LTB	2500/-	LTB	2500/-
LTC	1250/-	LTC	1250/-

பெரிய செய்தி

Results 3

1408 1409

underworld

Chandrasekhar, A.

● 2014 年 12 月 1 日

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

“ஆமாம். அம்மா! ஸ்வாமிநாதன் பற்றி நிமிடம் அனுப்புகிறேன்.”

“தாராளமாக!”

பார்வதி உன்னை போய் விட்டாள். ராகவன் திடீரில் இடி இறங்கியது போல் இருந்தது. மாமிச பரிவாதமான இத்தக் கெழுவா கட்டித் தவிர்த்துவிட்டு கணவன்?

அவனும் கெழுவாரு ஹைகமாணவன் எவ் பணதரம் பொறுதற்குக் கொள்ள முடியா வில்லை. அதை அவன் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் தவிர்க்கும் போது இப்படிப்பட்ட அவலட்சணம் மாயிப் பர்வதி அவன் கணவன் எவ்வாறு எவ்வாறு சொற்க்க முடியும்?

கெழுவாரு வெளியே வந்தான். ராகவன் தீயார் திடீர்துக்கு அருகில் வந்து கை நீட்டிப் பிழைத்தான். ராகவன் வயிற்று நீள் திருந்தான். வயிற்று விட்டான். அவன் போய் விட்டான்.

“எவ்வாறு?”

“எவ்வாறு. ராகவா?”

“இதுவா ஸ்வாமிநாதன் கணவன்?”

“ஆமாம்.”

“நீதான் பார்த்து மணம் செய்து கொடுத்தாய்?”

“ஆமாம்.”

“ஸ்வாமிநாதன் பெண்ணைத் திருந்தான் நீ இப்படிப்பட்டவளுக்கு அவனைக் கொடுத்திருப்பாரா?”

“இது நாமாகத் செய்யாததில்லை ராகவா. பகவான் போட்ட ஸ்ரீரக் அப்படி. தவிரவும் அவனுக்கு என்ன பெரிய அமெரிக்கன் சிட்டிண்டா கிண்டிண்டா? என்னதற்குத் தன்னை என்னுள்ளை?”

ராகவன் மனத்தில் சொல்லிக் கொண்டான். “அமெரிக்கன் சிட்டிண்டா” எல்லாம் இவனை அடையக் கொடுத்து வைக்கிறார்களாம். எனக்குக் கிண்டிண்டா இப்படிப்பட்ட அழிவி அவன் தவிரவில்லை என்று இப்படி!

ஒரு மாத காலம் எப்படி எப்படியோ இடி விட்டது.

தன் மகள் ஒரு பெரிய படிப்புக்காரன். அவன் மனை கணவனாகியவன் கெழுவாரு விளையும் கருவாது. அப்படியே கருவட்டால் கூட அவன் கிண்டிண்டாவன் என்பதால் மனை அவனைப் பற்றினா நினைக்க மாட்டான் என்று பார்வதி நினைத்தான்.

ஆதலால் அவன் கண்டாளா. மனை எப்போதும் அவனைப் பற்றிய நினைவாகவே இருக்கிறான். அவன் உள்ளத்தில் ஒரு பெரிய புயல் விளிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை.

ஸ்வாமிநாதன்.

அவன் மனை நினை?

விட்டுக்கு இரவு போனதும் வெட்டிக் காங்கிது விட்டான் மனை போய் விட்டதும் கணவன் கெழுவாருதான் போதும் போதும் என்று கூச்சம் ஏற்பட. சில சமயம் எழும்ப முடியாமல், அவன் மட்டுமே காங்கிட்டுவிட்டுப் படுப்பான் அப்பறம் தூக்கித்தான்.

அவருக்குக் காப்பாடு போட்டுவிட்டு அவன் படுத்துக் கொண்டால் அவன் நினைவிலேயே நின்றுகொண்டு அவன் மனைத் தன்னை நினைத்தான் ராகவன்.

தந்தி கண்டது விட: தந்தி கண்டது விட
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

கணவன் தான் போட்ட 7 ரூபாய்க்கு 8 ரூபாய் ரூபாய் ஏற்று. 2 ரூபாய் ரூபாய் ஏற்று. 3 ரூபாய் ரூபாய் ஏற்று. ஆக 10 ரூபாய்.

இதை போல் மற்றவரும் செய்து வருகிறார்கள்.

சென்னை

கன்னி என்ற பட்டத்தைத் துறந்தான். பகவான் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றதைத் தவிர அவன் எதைத்தான் கண்டதில்லை.

எவரும் கிடைத்தபொழுதெல்லாம் ராகவனைத் தன் ஓரக் கண்களால் பார்த்துப் பார்த்து ஏங்கினான்.

சென்னை

சென்னை. அவன் அம்மாவும் அப்பாவும் வான் விட்டபொழுது நிச்சயத்திற்குத் தகுப் போய்விட்டார்கள். விட்டால் ஸ்வாமிநாதன் ராகவனும் இருந்தான்.

ஸ்வாமிநாதன் கூட்டித் தன் உடலாற்றியது மனவிலைக்குத் தோடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ஸ்வாமிநாதன்.”

எழுந்து நின்று.

“தெய்வம் ஏன் செய்து விட்டது ஸ்வாமிநாதன்.”

“அப்படியா?”

“கன்னி அண்டி முடியாதபடி ஏன் செய்து விட்டா? நீ இல்லாமல் எப்படி வாழுவேன்?”

“நான் கொடுத்து வைக்காத பாரி.”

என்று விழித்தான்.

நினைவு நேரம் பேசியதில் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

யுத நாள் விழையினால். போட்டுமே விட்டு இருவரும் யாருமே அறியாமல் புறப் பட்டுப் போய் வினாது. சென்னை போய் நினைத்தார் கணவன் செய்து கொண்டு.

இவர்களுக்குப் போய் வினாது. அதன்பின் இதைப் பக்கம் கூடத் தவிர வைத்துப் படுக்கக் கூடாது!

அவன் அழகுக்காத தன் பெற்றிருவரைத் துறக்கத் தயாராய் இருந்தான் அவன்.

அவ்வொரு அவன் யுத கொண்ட காதுவாக கணவனோடு துறக்கத் தயாராய் இருந்தான்.

கண்டிப்பாக அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். ராகவன் கொள்ளும். “விடிவதில்லை” தான் தான் மனைக்குப் போட்டுமே விட்டு.

ஆதலால் போலி அருகில் இருப்பினால்.

நினைத்து விடு.

“கன்னி” என்று.

பற்று நிமிடங்கள் ஆரம்பித் தான் பெற்றிருவரை விட்டார்கள்.

பகிசு விட்டால் என்று ராகவன் படுத்துக் கொண்டான். கிடைத்தது அறிய போகிறான் ஸ்வாமிநாதன் அவன் கணவனாகப் போகிறான் என்று சந்தோஷத்தில் அவனுக்கு எதிர்மேலான அபிமானம் இல்லை.

விட்டுக்குப் போன கவர்னையும் சந்தோஷத்தால் திடுக்கிட்டுக்கொண்டது தனித்தான். இரண்டு வருடங்கொடிய அனுபவித்திராத ஓர் இப்ப திடுக்கிடு.

புரண்டு புரண்டு படுத்தான். சற்றுத் தன்வி அங்கம் எண்கள் படுத்திருந்தான்.

விடிவந்தபொழுது நூல்கள் மணி எப்போது வரும் என்று அவன் தனித்தான்.

பாடசீலவரர் கோவிலில் மணி பன் னீரண்டு அடித்தது. ஆவீற்று. இன்னும் தான்கு மணி நேரம் போனும் அவன் அப்பதம் சொர்க்கப்போக வாழ்வில் துறையுட்புப் போகிறான். திடுக்கிட்டுக்கொண்டது தனித்தான்.

பெட் லும் விளக்கு மங்கலாக எரித்து கொண்டிருந்தது. காரோ தன் அருகில் வந்து டெண்டர்த்தப்போக தெரிந்தது அவனுக்கு.

திருப்பிப் பார்த்தான். அவன் கண்கள்.

அவன் திருக்கிட்டான். அவன் அருகில் அவர் என்றபடி வந்ததினில். அவன் கடத்திப் படுப்பான், அவர் வரத்தையுட்புத் திடுக்கிட்டுக்கொண்டது தனித்தான். இன்று ஏன் இப்படி அருகில் வந்து உட்கார வேண்டும்?

தூங்குவது போக பார்ப்பாக்கு செய்தான்.

அவன் கண்கள். "பாசம், ரோகியக் கட்டம். மாடு மாநீர் வேகி செய்ந்து விட்டு வரா" என்று சொல்லியபடி விடுதியாக அவனுக்கு விதிநிலை. மேல் துண்டை எடுத்த அவன் நெற்றியைத் துடைத்தார்.

அவனுக்கு அவர் விடுதியும் விவரித்தது.

மெதுமாய் அவன் வாயைப் பிடித்து விட்டார். அவன் எழுந்தே விட்டான். ஒன்றும் புரியவில்லை.

"என்ன இதைக்கொண்ட?" கோபமாகவே கேட்டான்.

"கொண்டிருக்கிறேன். கவர்னா என் மனத்தின் பட்டத்தைக் கொண்டுவிடுதல். தான் உன்னை மனத்திற்குக்கொண்டான்."

அவன் திருக்கிட்டான்.

கணவனுக்குத் தான் செயல்புப் போகும் திரோகம் எப்படித் தெரிந்தது? அவர்தான் மேலும் துடம் ஆவீறினே. திருக்கிட்டான் கவர்னா.

அப்படி ஏதாவது கணவன் தெரிந்து கொண்டு கேட்டான் கடத்தல் அவரிடம் பிட்டுவிட்டு. "ஆமாம். தான் ராணுவத்துடன் ஓடித்தான் போகிறேன்" என்று அவர் எதிர் பேசியவிஷயத்தை உடைத்துக் கொள்விடைத் தன்னைக் கதாரித்துக் கொண்டான்.

"திருக்கிட்டுக் கொண்டுக்கொண்ட?"

"கவர்னா தான் பிறத்திருக்கவே கூடாது. தான் ஒருவன் பிறத்ததான்தானே தீ என்ன மனம் செய்து கொள்ளும்படியானி விட்டது. தான் பிறக்காமல் இருத்திருந்தான்...."

"தெய்வம் எதி செய்து விட்டது கவர்னா. உன் அழகு எங்கே? என் அழகாணம் எங்கே? தான் உனக்கு ஏற்றவாறு? இப்பவாறு நான் தான் அந்த திண்த்துப் பார்த்துக்கொண்டேன். ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு உன்னைத் தேடி உன் எதுமானி விட்டுக்கு வந்தேன் அல்லவா? அப்போது தீ காரகம் பக்கம் வந்து ஒரு திமிஷம் திண்து. கொஞ்சம் தன்னை ராணுவம் திண்து கொண்டுக்கொண்டது தனித்தான்."

தான். உன்னை இரண்டு போனபடிச் சொத்து மனத்தின் எண்ணிப் பார்த்தேன். மனமனம் வும் ரதிவாகும் சொத்துப் பார்த்தது போக இருக்கிறது.

"உனக்கு உன்னைவும் அண்ணியும் என்ன லும் மனவியுமாம் ஆகியிருந்தால் என்ன வாய் தன்ருப் இருத்திருக்கும் தெரியுமா? இரண்டு வேளையில் துத்துவின்குதான் சொத்து எவியும்போது எப்படித் தண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி வாய் இருக்கும் தெரியுமா? அதைவிட்டு வேளையில் குத்து விளக்குக்குப் பக்கத்தில் திண்துக்கை வைத்து எவிய விட முடியுமா?"

"உன்னைக் கவிவானம் செய்து கொண் டாயிவ், ஒரு தன் புடவைய உண்டா, தன் உண்டா? திணை உன் விவரித்துக் கப்பாதித் துக் கொண்டு வருகிறபடி ஒழிவ் என்னுட்க் உனக்கு எதுவும் செய் முடியும்தா? இவ்வாறாக உன் அழகுக்குக் கணவனுர் வாய்த்திருக்க வேண்டும். தானே என்னடி கப்பிட்டு உத்திரியாகம். அது என்னவோ கவர்னா, உன் அழகுக்கு இந்த அவலட்சணம் வந்து வாய்த்தே அது விடுதியை கொடுக்கம்."

"அந்த திண்த்த திண்த்த தான் மனம் வேதனையுட்பு மாய்விடுதல். என் உனக்குக் கணவனுர் வந்தது மிகவும் கொடுமை. அடுத்த துன்மத்திராவது உனக்கு தன் அழகை கணவனுக் வாய்க்க வேண்டும் என்று பிரகரித்திருக்கிறேன். என்னை மனத்திடு விட்டமா கவர்னா!" இதைக் கொள்விடைப் பிட்டு அவர் தேம்பித் தேம்பி அழுதார்.

கவர்னாவின் குழியில் ஓர் அழிச்சி. அவரிடம் பிறி அவன் கணவன் கொண் டுதன் உன்னைமனம் அபிப்பிராயம், அவ ளுடைய பெருத்ததன்மை, அவன் அப்படியே உட்டு எரித்துவிட்டான். கணவன் தன்னைப் வெளிப்படைமாய் மனம் புருகிவிட் கொண் டதனில் அவன் அது அதுவாய்க் சித் திரவனாத செய்திருத்ததான்கு அவனுக்கு இதமாய் இருத்திருக்கும். கணவனின் பெருத் தன்மை அவன் அப்படியே செய்வதற்கான ஆகியி விட்டது.

தான் செய்வதிருத்த கணத்தனமான காரியம் என்ன? அவன் கணவன் தன்னைப் கொண்டிருக்கும் அப்படி என்ன?

அவன் கணவன் பேசிய பேருக்கென் னென்ற பொருத்தெருப்பில் அவன் புடம் போட்ட கொண்குவி விட்டான்.

இனி அவன் எத்த மனமனமும் மயக்கிவிட முடியாது. அவன் மனம் உறுதிப்பட்டது.

தன் கணவனின் பருக்கையைத் தட்டிப் போட்டான். எவரது அன்புக் கரக்கினைப் பறித்தான்.

அவன் மனம் கவிவரிக்காத ஆதரவி உடைத்தது.

ஆதரவையர் கோவிலில் காரணிக் 'அவன் என் இன்னும் வரக்கிண' என்று உத்ததுக் கிட்டுக்கொண்ட ராணுவம்.

கிணகன் அத்தப் பக்கம்தானே போகிறீர்கள்? என்னவிடம் ஏரே ஒரு கார்த்தக கொண் விட்டுப் போகிறீர்களா? என்ன கொல்வ வேண்டும் தெரியுமா?

"அவன் வரவே மாரட்டான்."

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

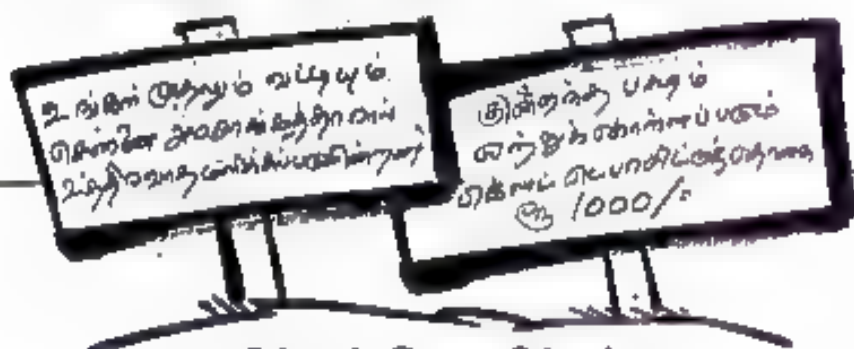
பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்சூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பிஸ்டிங், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கைத்தூ, டெல்கி, சென்னை, நாக்பூர், கோவாப்பூர்
கோவாத்தூர், கெய்சி, கோலிபட்டி

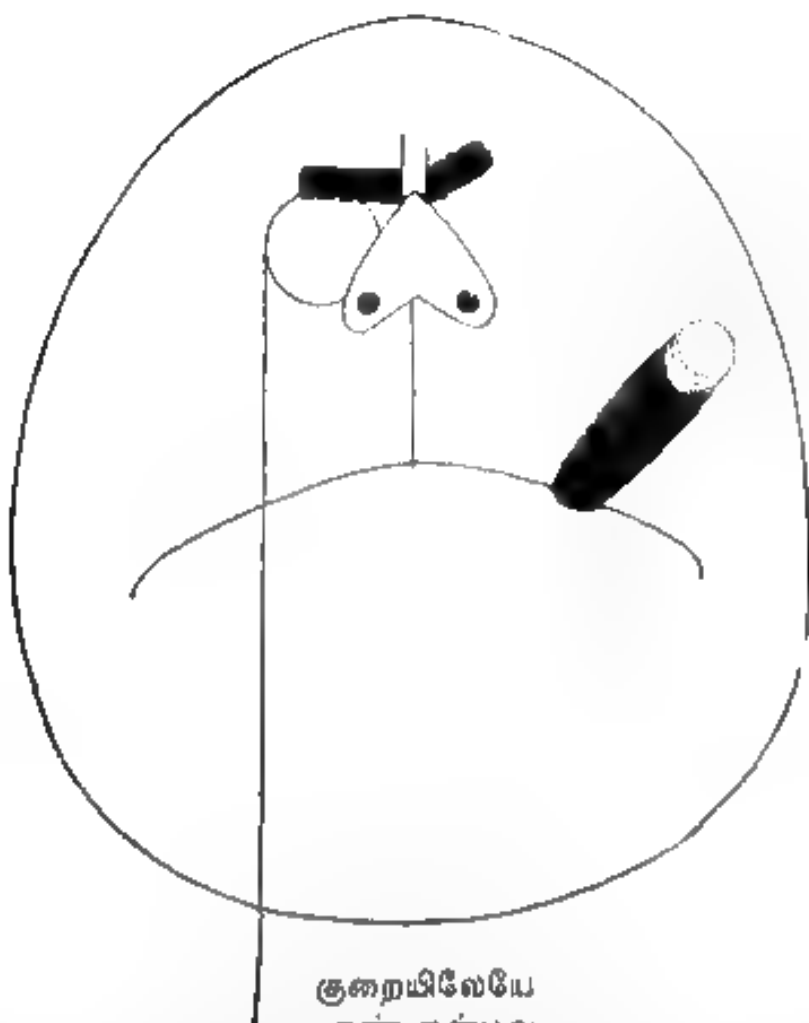
பிக்ஸட் டெபாசிட்டுகள்

கலாச்சிகரமான வட்டியில் ரூ 50,000/- வரை
இப்பொழுது ஏற்றக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒரு வருடமும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 2 வருடங்களுக்குள்ளாக	— 8 1/4 %
2 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 3 வருடங்களுக்குள்ளாக	— 8 1/2 %
3 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 5 வருடங்களுக்குள்ளாக	— 8 3/4 %
5 வருடங்களும், அதற்கு மேலும் ஆனால் 7 வருடங்களுக்குள்ளாக	— 7 1/4 %
7 வருடங்களும், அதற்கு மேலும்	— 7 1/2 %

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்
இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

வலி, எஸ். ஏ. பிஸ்டிங் 120-A ஹான்ட் கோடு, மதராஸ்-2
போன்: 821726 கிளை தெருத் தெருள் தெரு, நத்தாநாள்
டி. வி. வரலிம்மன் எம். ஏ., என். ஏ. ஐ. ஐ. ஐ. (கொட்டி)

குறையிலேயே கண் என்பது உண்மையே

ஆனால் தரக்குறைவான
மாற்றம் பெருகிய பந்த
புறத்து. குறிப்பிட்ட
ஒவ்வொருதர வேண்டு
யென வந்ததத்தேதும்
பேரதுதான் அப்படிச்
செய்திருக்கும்

இவ்வியேம், திண்ணித்த
வனககளில் இவ்வாதாவ
தம் ஒதுழித்ததானில்
தயாசிப்பதானியே தீர
கரிக்க வேண்டியவரும்
பேரதும் அவ்வியே
செய்திருக்கும்

அவ்வது, தரக்கூப்பர்
குததனா, வரக்கூப்பர்
பாழல வறிகளில் அருபு
வனாத விடுதலா, அவ்வ
வனா, வரக்கூப்பர்
கனவும் அருபு வனாகளில்
வனா, வரக்கூப்பர்
தொழில் துறையினருக்கு
ஆகவே கனா, வரக்கூப்பர்
அவ்வியேம் வரக்கூப்பர்
அவ்வியேம் வரக்கூப்பர்

இவ்வது, அவ்வது
பிப்புகளில் இவ்வியேம்
தில் வரக்கூப்பர்
வரக்கூப்பர் அவ்வது
வரக்கூப்பர் இவ்வது
வரக்கூப்பர் வரக்கூப்பர்
வரக்கூப்பர் வரக்கூப்பர்
வரக்கூப்பர் வரக்கூப்பர்
வரக்கூப்பர் வரக்கூப்பர்
வரக்கூப்பர் வரக்கூப்பர்

இத்தியன் ஆகவெனும் வியுடெட். **10.**

“**சுமந்தா**”

அக்காட்சி நேரத்தில் பேசிதாக மலர்ந்தி
ருந்த அழகிய ரேசுதா மலரைப் பார்த்துத்
கொண்டிருந்த தாய் திருப்பினேன். பங்கனா
வாசலின் தெருவாரத்தில் தங்கி இருந்தார்.

[illegible]

அவர் அருகில் சென்றார். - 2.5.1964
அன்று அன்று 'பென் ஸ்டீரன்' தயாரிப்பு
புது நூல்.

“இலாது! இவ்வு ஈழநிலைப் பெண்
பார்க்க வந்திருக்கள். தீர்ப் கூட இருந்தது
எனக்கூட - தர் இலாது வேண்டாம்!” என்று
கேள்வியுரைத்தாள்.

“சரி, உதார! ஆரக்கடி வீடு கேட்டு வருகிறீர். அதுமட்டுமே விருந்தினர், எத்தனை மனக்கூர்மை! பின்னர் பாரக்கடி வருகிறார். உதார!”

1. இவ்வாறு செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும்.

மீட்டிவரும் புகழ் பெற்ற கொங்கைப்பற்றி
எத்திரும்பித் தெய்வத்துக் கொண்டிருந்த
காணாயித் தெய்வம். "அம்மா! இந்
தெய்வம் எவ்வளவு நான் பார்க்க வந்திருந்
தேன்." என்றேன்.

“ஆதலால், அங்கே உள்ளிட்ட சொல்லி
வேண்டாமென்றிருந்ததென, ஸப்ஸிசன் அம்மா
கேள்வலா தோன்று சாத்திரமா. சொல்லு
எத்தனை மணிக்குப் பின்பு பரந்த வறுமையு
ண்டா?”

“மதுரிகாந்ததுக்கு ரோமே வதுவாரிகன்
அவ அரவாகத் து-ர வதுதப் பிபாவிதறன்
கேவதுதர்த்தி உட துதகன் திராவிலிதிகு
மிகு. அதுவக அலவரப் பட்டுக் கொவ்
சாப்பிடுவது பாவபவதொடர்பு. பங்கிதெய்த
சாப்பிடுவது” என்பது கூறி நகர்த்துந்

[illegible]

வெற்று வெளி **மரு நா மசாந்**

சென்னை: சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு இடங்களில் உள்ள கட்டிடங்களை மீள்கட்டுமானம் செய்யும் திட்டத்தை அரசு அறிவித்துள்ளது.

[illegible][illegible][illegible]

பரிமாழம் கோல் வண்டிவட்டம்" என்று கூற தான் நிதித்துறை, செவ்வூதிதழும் சித்தி தபதியை என் முதுமைத் தட்டிக்கொடுத்தார்.

[illegible]

பொருத்த அளவைத் துறையினால் இப்படி
அளவைத் துறைத் துறையினால் இப்படி
அளவைத் துறைத் துறையினால் இப்படி

[illegible][illegible]

இருக்கிறதா?" என்று பொலி வீட்டுக் கதவிற

தான் இந்தே இதுகொடும்!" என்று
அந்தக் குழந்தை.

"தான் பங்காளனைக் கேட்கலாம். பாப்பா! இதோ டீட்டுத் தொக்குறதே. அந்த வீட்டைக் கேட்கிறேன்."

"அதுவா, அது... இத்தனா, மாமா! அப் பாவை... இய்ய... அப்பா இன்னும் வெளியே வந்து மாலை... அம்மாதவைத் தீட்டுகிறேன் வந்து போகிறேன்!" என்று கூறி அதன் பிறகு போய் மயங்கிப் போனார்.

தான் தாய்வுண்டுக் கண்ணைப் பிடித்தபடி கூற்று முற்றும் வந்திருந்தான். அவர் பிதாவை மாந்திக் கண்ணை அதன் வெளியே விட்டான். தந்தை துக் கொள்ள மனங்கொண்டான். இதுமாதத்துக்குக் வாத்தியத்தின் ஒலி தங்களை, காத்திருக்கப் போகும் ஒரு கணம், விதவைத் தாய்மார், அவர் இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார்.

அவரால் பிதாவை என்னவென்று காண்பது என்பதில் அவர் தந்தை இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார். இதுமாதத்துக்குக் வாத்தியத்தின் ஒலி தங்களை, காத்திருக்கப் போகும் ஒரு கணம், விதவைத் தாய்மார், அவர் இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார்.

பாக்கத் திரும்பிப் போனார். இதுமாதத்துக்குக் வாத்தியத்தின் ஒலி தங்களை, காத்திருக்கப் போகும் ஒரு கணம், விதவைத் தாய்மார், அவர் இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார்.

உள்ளே இருந்து நிறுமி திரும்பி ஒரு வத்தான். "உள்ளே காங்கோ மாமா! காசியந்தர் உன் காலத்து வீட்டைக் காட்டுவார்" என்று கூறி அவன் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான். அவர் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான். அவர் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான்.

அவர் பிடித்திருந்தது. சாயிஸ் வாய்க்கிய பிறகு, அவர் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான். அவர் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான். அவர் கதவுகளை அவைத் திறந்து விட்டான்.

அவரால் பிதாவை என்னவென்று காண்பது என்பதில் அவர் தந்தை இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார்.

அவரால் பிதாவை என்னவென்று காண்பது என்பதில் அவர் தந்தை இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார். இதுமாதத்துக்குக் வாத்தியத்தின் ஒலி தங்களை, காத்திருக்கப் போகும் ஒரு கணம், விதவைத் தாய்மார், அவர் இடம் காக்கலாக் கட்டிக் கட்டியபோதுமே இடம் விடுவதற்குத் திரும்பிப் போனார்.

சிறகு. காக்கியை வடிக் மாதாபாசம் அடைப் பது பழக்கமாக ஆகிவிட்ட ஒரு காரியம். அவரின் பணத்திற்கு மீதம் வைத்துக் கொண்டு தான் தான் என்னை செயல்பட போகிறேன்?

நான் திருமணம் ஆகாதவன். ஏன் செய்து கொள்வனியில் என்று காரணம் கேட்கவில்லை. எனும் கேட்கக்கூடாது. கேட்டுப் பணியில். "எனக்கென்று ஒருத்தி பிரதக்ஷிணி" என்று தான் தான் உலும் பதில். என் சகோதரிகளும் அவர்களுடைய கணவன்மாரிகளும் சொன் டேட முயற்சிகள். எதுவும் திணைத்து வர வில்லை. அவ்வளவுதான், கொடியப்போனும், ஓடி பெய்ந்துக்கூட நான் போய்ப் 'பெண்' பார்த்ததில்லை. அந்த அளவுக்குக் கூட என் திருமண காரியத்தில் முயற்சிகள் இல்லை. தானாகவே இத்தக் கவியைப் இப்பொழுது விட்டுவிட்டான் இல்லை. அது அவன் உள்ளத் தில் பணிக்குரிய காரணத்தால் தான்.

இப்பொழுது எனக்கு கால்களில் து. தாதுபதைக் கட்டி கொண்டு இருக்கிறேன். வாழ்க்கையைப் பின்போக்கிப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்று சம்பந்தம் சம்பந்தம் த வாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டதாகத் தோன்று வில்லை. ஒன்றாக உழைத்திருக்கிறேன். உடமை களைச் சரியாக ஆற்றியுள்ளேன். தனக்கென்று பூசு காரியமாக வாழ்ந்துக் கொள்ளாமல், திருக்காரியம் வாழ்ந்து விடுவதில்லை. ஒர் ஆகார திராபி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இந்த இடத்துக்குக் கூட எந்த பதிலித்காரன் களைச் சேர்ந்து சிறு சிறுபிரகம் என்னுடன் வந்தே இருந்துதான் கால்களைத் தோட்டித் தில் மகரிசனோடு மலராகத் தாழும் திருந்து கொண்டு, "மாமா, மாமா, தாது விண்டு இருக்கேன், எழுந்து வந்து இத்தக் கூடியானதி தக்கிரை பொருகப் பூதிருக்கு. மாருப்போ" என்றுகூறுகான். "மாமா இத் தப் பதனையையப் பாருப்போ, புதுசு இருக்கு இதுக்கு என்ன பெரு மாமா?" என்று கேட்டான். பன்னிக்குக் கையிலும் 'பொழுது துள்ளக் கழியாகக் கைட்டிப் 'மாடா' தொகுவான் சிவவாசுட்டான். காலாது அவருடைய பாரிவி வெளிகளில் வெளிபோ நடமாடச் செல்லுப்போது, காலி ஓரத்தில் உள்ள புனித மருக்கியிலிருந்து புனி தம் கால்களைப் படுத்திக் கொடுத்தாக வேண்டுமே, என் கொள்கையில் சிறு ஏறி நின்று கைக்குக்கு எழுந் கால்களைப் படுத்திக் கொள்வான். கொடிக்காய்ப்புளி என்னுள் பதனையப் புனிதப்பால் என்னும் கொள்கை யும் காலைய தாதுதான் கவியாகக் அவ ளுக்கு கால்கித் தத்தாக வேண்டுமே. பன்னிக் கூடத்தில் மறிதச் சிறுவர்கள் அங்கக் கறு கறுகனாக கால்கித் தின்பதைக் கண்ட அவருக்குத் தாழும் திணை ஆகா. ஆனால் அதற்கான கால அவஸிதம் கெடவாது. பெற்றோர் கைகில் கால கொடுக்க மாட் டார்கள் கண்டகத் கால்கித் தின்றுகடம் தனிக் கெடுத்துக் கொண்டு விடுவான் என் பது அவர்களுடைய பழம்.

ஒரு சமயம் என்னை அவன் கால்கேட்ட, தான் எதற்கு என்று வினா. கோணப் புனி த்காய் கால்குவதற்கு என்று அவன் கூற, தான், "என் கொடுக்க மாட்டேன். வேண்டு மாளுக் கோணப் புனித்காயை கால்கித்

தருகிறேன்!" என்று கொள்கிப் பருத்தியைப் புடவையாகக் கால்கக் செடுத்தேன்.

அந்தக் காலத்தில் கைவி என்னிடமே எப் பொழுதும் இருந்து கொண்டு என்னைக் கதறித் கதறி வருவான். கண்கருத்துவும், தாதுவும், பரிசுணானிலிருந்து யாறாவது வந்து அவனை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அந்த காலத்தில் அவன் என்னிடம் என்ன ஆகிரசத் தைக் கண்டாணோ, தெரியவில்லை. அவன் ஆவத்திக்கும்பொழுது கூடச் சேர்ந்து மழிவ தற்கும், வருந்துப்போது இடம் அளிப்ப தற்கும் தான் தகுந்த தோழனாக இருந்தேன். என் இராணயனம், மகாராஜதம் முதல், கிச்சிராதித்தம், மதவலாபராஜன் பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், தந்தையக் குழந்தை இருக் கியக் கதைகள் வரை எல்லாம் சொல்லியாவி டிட்டேன். கதைகள் தான் படுத்திடுக்கும் பேராது துன்பாட்டில் அளித்து கேட் பான் பனி பெய்வாத இரவுகளிலும், திவாக் காலங்களிலும் தோட்டத்தில் கைபுத்தித் தன்னை மூலிய கால்குத்தான் என்னை இடம், இரவில் மலரும் மலர்க்கல் மணத்தையும் பரப்ப, கொடிக்குச் செடி காவும் பின்புறத்தில் புத்

கிணப் பார்த்தவது என்னுடன் பொழுதெல் லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பான்.

அந்த காலகாலம் இன்று கொள் மார்க்க கருவிருக்கன்.

கைவி அந்த இடம் காலகித் தங்கு வனாற் திருக்கன் துன்பம். கால்காய் என்று அவன் கொள்கி தான் கேட்டதில்லை. இரண்டுகள் மோகக் கட்டியைப் பின்புறமாகக் கைவி இடம் படுத்திடுக்கும் கால்க அவ்வது மெக் கெட் துக்கெட், அருந்த கால்கிப் பின்புப் பட்ட திணை கைக்கிடு மெக் கைட்டிப் பு. கருத்தோடு இனமுத்தாற்போல் தெக்கன் - இனமுடன் கைவி அப்பொழுது தான் கிச் சிரமதித்ததுக்குக் கைத் கொள்கிவிட்டு இறங்கிய பதுமை போல் இருப்பான்.

அவ்வதுதான் பெண்களிடம் எத்தனை மா த் தத்தைக் காட்டிவிடுகிறது இவர்களை அந்தச் சிறு அழகு கருவத்தை அழித்துவிட்டு இன்று புதிதாக அகிக அகிக எழிதுடன் கைவிவை எழுதி விடுகிறது.

கிணப் பெற்றோர்களுக்கு ஒரு பெண். அவ ளிடம் அவர்களுக்கு ஒரு குழை அவன் கைப்

ஆபீஸ் வேலை தலைக்குமேல் — தலைவலியோ மனாடையைப் பிளக்கிறது!

ஒரே ஒரு **ஸாரிடான்** 'சோஷ்'

வலியைப் போக்குகிறது ஆகவாசப் படுத்துகிறது புத்துணர்ச்சி யூட்டுகிறது

உயர்ப்புகள் பெற்ற வலி நிவாரணிபான ஸாரிடான் தலைவலி, பல்வலி, உடல்வலி மற்றும் சாதாரண உடல் கோளாறுகள் துவந்திலிருந்து விரைவில், துபாயின் தி, கிரேய்மான் நிவாரணம் அளிக்கிறது. பெரிவலிக்கு 1 மில்லி, நுரையாதலுக்கு 2 மில்லி தி நிவாரணம் கொடுக்கலாம்.

ஸாரிடான் ஒரே நிமிஷம் விரைதான்

'சோஷ்' துபாயிப்பு
கோல் உயர்ந்திருப்பதால் விரைதான் விவிபெட்ட

பெறுக மிகச்சிறந்ததை...
பெறுக ஒரு

ஸிஸ்டம் எக்ஸைட் பாட்டரி

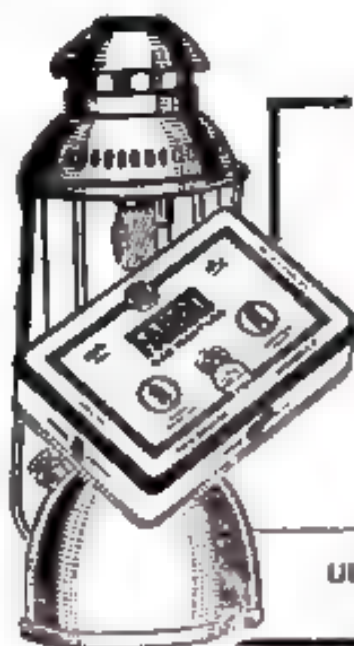
மற்றவை நீன்ற பிறகு
இவை நொபந்து
கிபங்குகின்றன

உக்கிர உகந்த சதவீதம்

தி ஜேனரல் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி ஆப்
இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை
கிளிகள்: பெங்களூர், கோயமுத்தூர், சித்தார்ப்பட்டி

சுருது

பார்கோ

கேஸ் மான்டிக்ஸன்

சிந்தை ஓரிக்ரம்
கே.த.த. சேனாவரும்
தலைப்பு-சுருது

பார்கோ மான்டிக்ஸ் ப்ரொடக்ட்ஸ்

29/40, 24 கோவை பவுவர்
மான்டிக்ஸ் ரோடு, மதுரை - 64 N. B.

படுவதற்காக மணப் பருவம் பெற்றுத் தயாராக இருக்கிறேன், இந்த நேரம் வரை என்னை அவள் நெருங்குவதில்லை. அப்படி என்ன குற்றம் செய்தேன் நான்? அவள் கவலில் வந்து அவளை நான் மணத்தது என் தவறு? பெண்கள்தாம் எத்தனை சீக்கிரத்தில் தங்கள் உறவைக் கத்திரித்துக் கொண்டு விடுகின்றனர் !

பங்களானிலுள்ளோரும், என் வீட்டாரும் இதைக் கண்டு முதலில் சை தாட்கள் அதிசயித்தனர். நாட்கள் செல்வச் செல்வ அவர்கள் இவர்ப் பெரிதாகக் கொள்ளவில்லை. நாள் இரக்கும் பக்கம் தனி வீட்டாத வல்லி, என் தாயிடமும், சகோதகிகளிடமும் எப்போதும்போவப் பழகி வந்தான். இருந்தாலும் அவளது செயல் என்னை உள் ளுந் வெறுவாகப் பாதித்தது. வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போக நினைத்தேன். வல்லியின் செயலைச் சிறுபிள்ளைத்தனம் என்று தான் மூடிவெய்தினேன்.

"சாரி!" என்று கப்பிட்டபடியே ஒரு நாள் கேசவமூர்த்தியிடம் சென்றேன்.

"எவ்வை, தியாகு?" என்று கேட்டார் அவர்.

"உங்கன் பெண் என்னுடன் பேசவில்லை. என்னை யோசிக்கிறது. அதனும் நான் வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போகிறேன்!" என்றேன்.

"ஓ, ஓ! எவ்வை இது! நீயும் குழந்தை மாதிரி இருக்கிறாய்? உங்களுக்குள் என்ன கண்டை!" என்று கேட்டார் கேசவமூர்த்தி.

"என்ன கண்டையோ, எனக்குத் தெரி யாது! இத்தனை நாட்கள் இப்படித் கூடக் கூடப் பழகிவிட்டு, திடீரென்று பேசாமல் கண்டைக்காரியாக மாறியது நான் என்ன செய்தது? எனக்கு ரொம்ப கண்டமாக இருக்கிறது. நான் இப்பே இருப்பது அவ ளுக்குத் துன்பமாக இருக்கும். அதனும்நான் வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போகிறேன் என்றுமேன்!"

"நீ கம்மாவீடு. நான் அவ்வியை கப்பிட்டுக் கேட்டுமேன்!" என்று கூறி வீட்டு வல்லியை அவழைதாரி கேசவமூர்த்தி.

புள்ளி மாணுக்க துள்ளி ஓடியத்த கவனி, என்னைப் பார்த்ததும் தயங்கினேன்.

"ஏம்மா, மாமாவிலாரு என்ன கண்டை?" என்று கேசவமூர்த்தி கேட்டார்.

"என்னடா, இவ்வியை அப்பா!"

"இதோ பாரு, மாமா வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போகிறேன் என்கிறார்!"

வல்லி நிமிர்ந்து தனது பெரிய கண்ணாள் என்னைப் பார்த்தான். "வீட்டைக் காலி செய்து கொண்டு போகக்கூடாதும்கூட சொல் துங்கோ அப்பா!" என்று தகப்பனிடம் கூறி விட்டு, என்னைப் பார்த்து, "ஏன் மாமா, வீட் டைக் காலி செய்கிறீர்கள்?" என்றான்.

"நீதான் குள்போக் என்வீடம் பேசை தில்லியே!" என்றேன் நான்.

"அதுக்காக...? பேசறதில்லையெதுக்காக வீட்டைக் காலி செய்வதா? உங்ககட என்னுடன் பேசு? நான் பாட்டுவீடம் கொய்கிக் கொள்கிறேன்!" என்று கூறிவிட்டு உங்கை ஓடினான்.

"போக! நேற்று இரவு சொல்வதற்கும் நான் உங்கைக் கட்டி என்னைக் கண்ணாள் சென்று கொண்டுவர என்ன அன்போடு கேட்டேன்! நான் வேலை தீ மட்டுமேனது கொள்கிட்டே!"

அன்று மாலை வில் என் தாயார் கேட்டாள்: "கேசவமூர்த்தியிடம் நீ என்ன சொன்னே? எவ்வி வந்து, வீட்டைக் காலி செய்துடா நேற்கோ பாட்டியின்னு அழாதமுதையாகத் திருப்பித் திருப்பித் சொல்லிட்டுப் போகக்!"

அந்த கைவிலை 'பெண் பார்த்தும் படல'த்துக்கு உதவ நான் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மீட்டர் மூன்று மணி அளவில் பெண் பார்ப்ப பவர்கள் வந்தார்கள். எப்பவர் ஆள்களில் அழகன்! கல்லிக்கு ஏற்றவன் என்று என் னைக் கொண்டேன்.

அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாக வருபவர் களை வரவேற்று, உட்கார வைத்து, பெண் னைக் கொண்டு வந்து காட்டுவதற்கான அறைவை அளக்கிற்பதில் நான் கடுப்பட்டேன். அறை துள்ளியகினைத் துடைத்து என் கைகளி லுமேவியை தூக் தட்டி, வேலியாட்களை விரட்டி அறைவைக் கத்தமாகக் கூட்டிச் செய்து, பெரிய பெரிய குழக்காவங்களை அறைமுழுதும் நீள் விசித்து. போய்க்காளுக்குப் புது உறைக லிட்டே. அறை முழுதும் வதுவதற்குப் புதை கவம் மணக்கச் செய்து, ஆண்டவன் படலி களுக்கு மயர் மாடுகளைக் காத்தி, அந்தப் பொழுதுக்கென ஒரு புது உறைத்தையே அங் கையவியின் சிறுப்புத்து வைத்தேன்.

அறை வாயிலில் ஒருமுகை வந்து நின்று கவனி என்னை முகம் தூக்கிப் பார்த்துவிட்டுப் புண்ணையுடன் தகர்தான்.

பெண் பார்த்தும் எப்பனுடன் தந்தையும், தாயும் கைவிலையார் வாரோ வேறு ஒருவரும்

வந்திருந்தனர். அங்குமுதலாம் தங்கு விசாரித்
துச் சொப்பாத்தலில் உட்கார் வந்தது உப
சரித்தேன்.

செற்றாங்குடி ஆன பிறகு கோலாழாந்தி மக்
கிலிமா அனாத்தார் தாய் அளித்தது கர, மக்
கிலிமா அனாத்தார் தாய் அளித்தது கர, மக்
கிலிமா அனாத்தார் தாய் அளித்தது கர, மக்

“எம்மாருக்குப் பழம்பகாரம் பண்ணு, அம்மா!” என்றார் பிசசனாஸர்த்தி.

மல்லி தலையிடுகின்றாள்.

“இதோ இவர்தான் மாப்பிள்ளையின் தம்பலர். இவருக்குத்தான் தமஸ்காரம் பண்ணு. இவர் தாயார். இவர் அயர்களுக்கு வேண்டியவர். இவர்தான் மாப்பிள்ளையுடன் தம்மோடு உணர்ந்து தெரிய வேண்டியவர்தான். அவருக்கு தமஸ்காரம் பண்ணு. அப்பதும் தம்ம தியாக மரபாவுக்கு. கடைபிடிக்க வந்திரு தமஸ்காரம் பண்ணு. அப்பதும் பண்ணு போய் அம்மாவிற்கு தமஸ்காரம் பண்ணு!” என்று சொல்லுகிறார்.

தலாங்கியபடிபெயர் தந்திருந்தான் என்பது தான் திரிந்து அவன் முத்தையப் பார்த்தேன். தெற்றியில் துணித் துணிவாக அதுதான் விவரணைபக் கைக்குட்டையால் ஒற்றியான். நான் தோக்கியதும் அவன் கண்ணன் கண்ணன் சந்தித்தேன்.

சட்டென்று குவித்து உய்வி என்னை நமக்க
சித்து விட்டு, கோவலுரத்தினபயம் வணங்கி
எழுத்து உய்வே தென்று விட்டான்.

ஒரு தொழில் பொழுதிற் இது நடத்தப்பட்டு
உய. இந்த யாரும எதிர்பார்த்துவிட்டது.

பதிலை கேள்வியுர்த்தி, "யங்கி, மணி, இங்கே வா! என்னம்மா, இது?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எழுந்தார். தான் தமயன் படைத்து செய்வது அறிவாது விடுத்தான்.

“என்ன, அப்பா!” கேட்டபடியே கிதான மாதத் திருமயி வந்தாள் வயலி. அவள் முகத்தில் எவ்வித அலையோ, மாற்றமோ இல்லை.

கேசவமூர்த்தி திறைவித்துக் கொண்டார்.
 “இவர்களுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணுமல் போய்
 விட்டாபோ! நமஸ்காரம் பண்ணுமல்யா!”

பெண் பார்ச்சு வந்திருப்பவர்களின்
மிகத்தனது தான் பார்த்தேன். எவ்வியும், பெண்

உம் உதரம் இன்னாமை அவர்களில் ஒன்றோடு
அந் ஸபைக்காரம் பார்த்தான்.

“இலாகாக்களெல்லாம் துண்டாகும் பள்ளை
கேள்வியை அவசியம் இல்லை, அப்பா! நீங்கள்
சொன்னதற்கு 6.7 க் கேள்விமாறிய பள்ளை
இருக்கா” என்று.

இவ்வாறு தாக்குதலுடைய போல் கேசை மூர்த்தி கேட்டார். “என்ன சொன்னிருக்கிறீர்கள், சீ?”

“அப்பா, பச்சைக் கோழித்துக் கொள்ளா
நீங்கள். நான் கிண்பப் பெண்ணாக இருக்கும்
போதே பேசியவர்களான நீங்கள் எவ்வாறாக
இத்தத் தீவாக மாமாவையும் என்னையும்
இணைத்துவிட்டீர்கள். அந்த அபிவிருத்தி
தீவாக மாமாவை என் கணவராக என்னைக்
கொண்டு விட்டீர்கள். இத்தனை நாட்கள்
என்னுள் கைர புரண்டு பெருகிய செடிகத்
தாள் அலகுடன் போனாலும், பழையதும்
இருக்கேன். தீவாக மாமாவை மணம்புது
என்பதே என் மனத்துள் ஆழப் பதிந்திரு
கிறது. அலகுக்கே என்னைக் கவலாமை? பண்ணை
ஒர்ப்பாடு பண்ணுங்கள். அப்பா! நான் உன்னை
போகிறேன்?” என்று சொல்கின்றீட்டுப் பட்டுப்
பட்டை அரதாசக் கண்ணி சென்று விட்டாள்.

பெண்பார்சுக் கவுந்தியர்கள் ஒருபாிழுத்ததை ஒருவர் புரித்துக் கொண்டனர். எதிர்பாராத கதிர்ச்சியால் அவர்களால் எதுவுமே வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியவில்லை. எழுத்து அவர்கள் அடக்கிப்பக்கம் கடந்தனர்.

அவர்கள் பொறுதலைக் கண்ட கோவாழ்ந்தி சத்திரே அழைத்து வெட்டுத்தார். அவமானத்தால் குறையில்லாத அவர், போய்க் கொள்ளாது பிப்பாக்களிடம் எதுவும் போனியில்லை. தெத்தில் எவ்வளவு உட்கார்ந்த நிலையில் கோவாழ்ந்தி காய்ந்தார்.

தான் ஏதும் செல்ல முடியாதவருடைய அலுவலகத்தில் அமர்ந்திருந்தேன்.

கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு கேசவமூர்த்தி பேசினார். "தியாகு! நீ வீட்டைப் பாவி செய்கிறீர்!"

“ஆக்டிவ்” என்பதற்கு அடம்பரணை
மாக தான் தலைப்பை அளித்தீர்கள்.

அவரது மனதில் அப்போது வெந்து விவரிக்க முடியாத ஒரு உணர்வு இருந்தது. அந்த உணர்வு அவரது மனதில் அப்போது இருந்தது.

உதயகாந்தியாசனம், தஞ்சாவூர், ஆயுர்போது வித்தகன் R. V. உமாசுந்தர் அய்யர் அவர்கள்

50 ஆண்டுகளாக, வசூலிக்கண்காளன குடும்பங்களில்

நஞ்சன்கூடு-பல்பொருள்

சுகோர்ட்டுமல் உரிமை தீர்ப்பு பெற்றது

 போலிகள் செய்பவர்கள் இறந்தாவனிக்கவும்

[illegible]

ஜயாரா

லானோலின் லோஷன் ஷாம்பு

உங்கள் கூந்தலுக்கு புத்துயிர் அளிப்பது

● உங்கள் புஷ் பெற்ற ஹெலன்சுரீசுல் (USA) படைப்பு—ஒரு மிகச் சிறந்த ஷாம்பு ● லானோலின் உங்கள் கூந்தலுக்கு வளமளித்து, இதர ஷாம்புகளில் உபயோகத்தால் இழந்த, மிகத் தேவையான என்டொபித் தன்மையை தீவிரச் செய்கிறது ● ஷாம்போவான மென்மையான எலுப்பி, மிக விரைவில் உங்கள் கூந்தலில் நுய்கமையை ஒயிர் செய்கிறது ● ஒரே உபயோகத்திலேயே உங்கள் குழலின் முழுமையை திரும்பச் செய்கிறது, விவப்புட்டுத் எழிலையும், ஒளிகளையும் மிளிர்ச் செய்கிறது ● இன்றே ஒரு தியாரா நாச மாருங்கள். உங்களுக்கென்றே உங்கள் பேரழகு மெல்லும் திகழ, மிகச் சிறந்த ஓதறயில் தயாரிக்கப் பெற்றது.

Helene Curtis

where beautiful young ideas begin

ஹெலன்சுரீசுல்

இந்தியாவில் தயாரித்தவர்
ஜெ. செ. ஹெலன்சுரீசுல் (பி.டி.)
பம்பாய் - 1.

ஜெ. செ. ஹெலன்சுரீசுல்
கட்டுடல் சேர்ந்த பெயிசு
யில் இந்தியா 1967 போட்டியில்
கலந்து கொண்டார்கள்

- புகைத்துறையில் ஒரு முத்து
- ஐ. நாவில் எம். எம்.
- ரேஷன் தெய்வம்!
- குழந்தைகள் பிச்சை!

‘நீ’ வகத் துறையில் ஒரு முத்து என்ற சிறப்புக் கட்டுரையைக் கண்டு அவரது முத் தான் மாணவன் என்ற முறையில் பெருமை யடைகிறேன். திரு நிகழ்ச்சி முத்துல்லாவா லிடம் கவியுப்பும் இருக்கும்; கரைகாலை இயலா அன்பும் இருக்கும். கவியுப்புக்கு உதாரணம்; வகுப்புக்கு ஒரு நிமிடம் தாமத மானாலும் உன்னை அழைக்க மாட்டார். அன்புக்குச் சான்று; வந்த நேரமும் யாரும் அவரிடம் அழைக்காமல் அன்போடு கரை யாடும் தன்மை.

பெரிதும் முயற்சி யடுத்துத் தமிழகத்தி லேயே முதன் முதலாக தெய்வ மாளாட்டம் நாய்குநேரலில் நூலகம் ஒன்றைத் திறந்து. தம் சொத்தச் செலவில் அறிஞர்கள் பெரு மக்கள் பலரை வரவழைத்து விழா நா-த்தி நூலகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டான முறையி ல் அதில் கொள்கையாலாகப் பணியாற்றிய பெருமைமிக் இருக்கு உண்டு.

இராமநாதபுரம்   **இரா. சேதராசன்**
28-10-66   தலைவர், இராமநாதபுரம்
மாண்புமிகு நூலக ஆணைக் குழு

அக்டோபர் 28-ஆம் தேதி வெள்ளியன்று
இரவு 8-30 மணிக்கு ஒளிபரப்பான ஸ்ரீமதி எம். என். எல். கச்சேரி அற்புதமானதாக இருந்தது.

நாம் ஐ. நா. சபைக்குச் சென்று கேட்க முடியாவிட்டாலும் ரேஷன் ஸ்தலத்திலுள்ள வர் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஐ. நா. சபையி லுந்து விட்டது! ஸ்ரீமதி எம். என். எல். கச்சேரி - சைதாண்ட அளர்களின் பாராட்டுரை முதலியவற்றைக் கேட்டேச் செய்த வாழ்வை நினைத்தாரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இவ்வாறக் கல்வியில் ராஜாஜியில் ஆர்விகள் பாட்டில் வெளிவிட்டதால் ஸ்ரீமதி எம். என். எல். பாடும்போது புரிந்துகொள்ள ரிசைவும் சௌகரியமாக இருந்தது. அறிபுத்தக் கருத் துக்கள் நிறைந்த அப்பாடல் அழகாக, சிறப் பாகப் பாடினார் அவர்.

கோவை
29-10-66   த. உபமாநது

ஸ்ரீமதி எம். என். அவர்களின் ரூப வளம் கிவக்கத் தருந்தது. அதன் இனிமை ஸையும் நுழைவையும், பசுவங்கையும்கேட்டு வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கும் எல்லாவு டுரம் ரசிக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர் பாடிய ஒவ்வொரு பாட்டின் மூடியிலும் ஒலித்த கைவெளிகளே சான்று.

அருப்புக்கோட்டை,
28-10-66   நா. அருக்குவனாதன்

ஈம். எல். கப்பலாங்கியின் அன்றையக் கச்சேரியை மறக்க இயலாது. வயலின், கடல் வாசிக்கவர்கள் தனிச் சிறப்புடன் வாசித் தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாரத நாட்டுக் கலைவைப் பாரெவ்வாயும் தம் குரல் மூலம் ஒலிக்கச் செய்தும் ஸ்ரீமதி எம். என். எல். அவர்களிடப் பற்றிக் கல்வியில் வெளி யாகும் கட்டுரைகளும், பாடல்களும் தனிச் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன.

நாணிலிப்படி
30-10-66   சரிதாரமங்குரி

ஈம். எல். கப்பலாங்கியின் போனும் ரேஷனில் இருந்து கொஞ்சம் அரிசியை மாநிலக்கு அனுப்பியேன் போன். நீல வண்ணத்தில் உள்ளது. ஸ்ரீமதி அரிசிக்கு ஓர் அரிசி இன்னாதிரு இருக்கிறது. சைவம் செய்வதால் சொகு நீலம் கலத் திருக்கிறது. எந்த அளவிலும், எவ்வளவு நாட் டத்தில் வாங்கியுமோ, அதை நாங்கள் அதுபயிக்கிறோம். சர்க்கார் ஆட்சி முறையி லும், சண்டிபோய், ரேஷன் இவைகளினால் இதைச் சாப்பிட வேண்டியுள்ளது. இத் துன்பம் எத்தனை நாட்கள்கோ, அந்த நீல வண்ணக் கண்ணாடிகே தெரியும்! சேலம்

29-10-66   என். வங்கிதாராயணன்

கேட்கதம் எழுதிவைப் போட்டதில் அதுமற் றிக்கும்கூடக் கருதி நிரந்தரம் மாக்கின அரு வதுமாக இருக்கிறது. — ஆசிரியர்

இருந்தான் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில், அப்பள்ளிகளில் நலத்துக்காக, ஆசிரிய ஆசிரியைகள் சிறுமிகளைப் பணம் வசூலிக்கும் படி வேண்டுகிறார்கள். ஒரு நாளி் பேருந்து நிலையம் வழியாக நாய்கள் இருவரும் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, கைலில் தாள் வைத் துக் கொண்டு, "அண்ணாச்சி, காச கொடுங்க. ஒரு கட்டம் பத்து ஸ்பைஸ்" என்று குரல் எழுப்பி வந்த இரு சிறுமிகளைச் சந்தித்தோம்.

குழந்தைகளின் எக்கம் கவந்த பார்வைக்கு இரங்கிப் பத்து ஸ்பைஸ் கொடுத்து ஒரு கட்டத் தில் கைபெழுத்திட்டேன். அப்போது அவ்வழி யாக வந்த ஒரு பெரியவர், 'பச்சிளம் குழந்தை களைப் பிச்சை எடுக்க வைத்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது' என்று கூறிக் சென்றார்.

'ஏற்பது இகழ்ச்சி' என்று ஒன்றையவாரின் அறிவுரைணயப் போதிக்கும் அந்த ஆசிரிய ஆசிரியைகள் குழந்தைகளை இப்படி, வீதி களில் போலக் காணக் கெடுக்கித் கேட்டும் படி செய்வது முறையானதா? இந்நிலை நீடிப்பின், குழந்தைகளின் மனம்தான் பக்கு வப் படுமா? அவ்வது கலவித் தரம்தான் பாட்டியும் முன்னேறமா?

பாடசபையில்கோட்டை   **பி.எஸ்.சண்முகசுந்தரம்**
30-10-66   ஜெ.ஜெயசீலன் கணகாஜ்

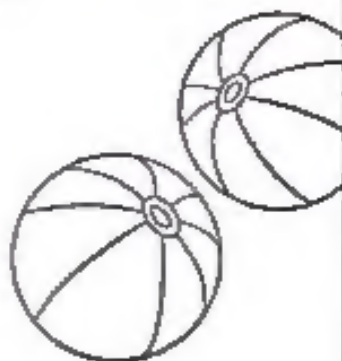

கோலாகலமாக சுண்டியுங்கள் பிரிண்ட்களை!

மபத்லால் க்ருப்

டெபிரிஸ்டு பிரிண்டெட் பாப்ளின்கள்

தவிர், 'டெரீன்' காட்டன்,
மஃபிரிஸ்டு மற்றும் ஸ்டிரேக்
தரங்களிலும் கிடைக்கின்றன.

விபு ஸ்பாட் (ஸ்பாட்) அமைதரபாத்
விபு ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட்,
ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட், (விபு ஸ்பாட்),
ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட்,
ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட், (விபு
ஸ்பாட்) ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட்,
ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட், ஸ்பாட்

நீங்கள் அவனுக்கு மிருதுவாய் வேபோர்ப்பைத் தடவும் போதே குடு பிறந்து, இதமும் ஏற்படுகிறது...உங்கள் குழந்தை வசதியாய் முச்சலிட முடிகிறது. இரவு முழுதும் நல்ல தூக்கம் அவனுக்கு

வசதிக்கு உங்களைத்தான் நம்புகிறேன் குழந்தை. ஜலதோஷத்திலும் அவன் பாதிக்கப்படுகிறபோது விக்ஸ் வேபோர்ப்பைத் தடவியால் போதும். உங்கள் அன்புத் தாய்கள் அவனுடைய மார்பு, தொண்டை, முதுகு, மூக்கில் சுற்றுப்பறம் ஆகியவற்றின்மீது விக்ஸ் வேபோர்ப்பைத் தடவியால் தன், மூக்கடைப்பு தரைவதைத் தன்முன்னால் பார்க்கலாம். மீண்டும் அவன் சோகசீரமாய் தவிர்த்தேன். காரணம்; ஜலதோஷத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை இதமான, ஆவி வடிவிலான மருந்துகள் ஏழே விரைவில் அடைகின்றன. இனி குழந்தையைப் படுக்க விடுங்கள். குழந்தை உறங்கத் தூங்கும் போழுது, இரவு முழுவதும் வேபோர்ப்பைத் தடவியால் தொடர்ந்து செல்கிறது. விரைவதற்கு ஜலதோஷம் அநேகமாய் தங்கி, உங்கள் பிச்சைத் துக்குப் பரத்திரமான விளையாட்டுப் பிள்ளை உதராகத்துடனும், உடல் தவழுடனும் விழித்தெழுகிறான்.

விக்ஸ் வேபோர்ப்பை ஜலதோஷத்துக்கு இன்றிரவே தடவுங்கள்